

NAŠ ČASOPIS

Glasilo občine Vrhnika

LETO XIX, ŠT. 184

AVGUST 1992
YU ISSN 0351-6180

60 novih telefonskih naročnikov

Nova telefonska centrala na Vrhniki je do 25. 8. 1992 že sprejela 60 novih telefonskih naročnikov. Ti naročniki so iz Cankarjevega trga, dela Janezove vasi (Verda) in Voljčeve ceste.

Gradnja novih priključkov se nadaljuje po načrtu in dogovoru.

Tako se nadaljujejo dela v Janezovi vasi (vse ulice) ter naprej proti samemu Verdu, nekako do zbiralnika v Podgori. Hkrati pa druga ekipa ureja nove priključke v centru Vrhnike (nadaljevanje Voljčeve, del Gradišča, Poštna, Stara cesta, Kopališča, Usnjarska ter še druge ulice).

Pri tem pa PTT še enkrat poudarja, da bodo novi naročniki v naštetih območjih,

vsi tisti, kjer je naročniška mreža že napeljana. Do konca oktobra naj bi približno 300 naročnikov dobilo svoje nove telefonske številke.

Ob delih za nove priključke pa poteka gradnja nove kabelske mreže po treh krakih:

- Robova cesta, z vsemi ulicami, ki se stekajo nanjo ter naprej proti Stari Vrhniki;
- Ljubljanska cesta proti Sijni gorici in nato naprej proti Blatni Brezovici (vse ulice in naselja ob trasi);
- del Gradišča, Idrijska cesta ter naprej proti Betajnovi (tudi vse ceste in ulice, ki se stekajo na to traso).

Ta mreža naj bi bila ob informacijah zgrajena do konca oktobra in tedaj bi se lotili gradnje priključkov tako, da bi do

konca leta 1992 vsa ta območja dobila nove telefonske naročnike.

Za oddaljena naselja in KS pa je vse odvisno od zagotovitve in višine finančnih sredstev ter obnem posojil, za kar naj bi se odločila in pomagala tudi občina. Po ocenah naj bi ta gradnja potekala v vsem letu 1993, ko bi bila konec leta končana in s tem tudi telefonska mreža.

Pozanimali smo se tudi za sedanjost ceno priključka, ker so se pojavile razne dezinformacije. Cena priključka je 65.070,00 SIT (minus 10%, če je naročnik kupil PTT obveznice do 1000 DM).

Vse dodatne informacije pa lahko dobite na PIT Vrhnika, telefon 751-170.

S. S.

Komisija za lepše okolje pri Turističnem društvu Vrhnika je delavna vse poletje. Ocenjevanje trgovin je skoraj že končano. Rezultate bomo razglasili v sredini septembra na javni prireditvi in podelili prve »BLAGAJANE«. Vse o prireditvi boste izvedeli pravočasno.

Nas pa že čaka druga naloga: ocenjevanje gostiln.

Pa še to: če še niste oddali glasovnice za najboljšo in najslabšo trgovino, to še lahko storite do 8. septembra. Glasovnica je bila objavljena v prejšnji številki Našega časopisa, dobite pa jo lahko tudi v turistični pisarni na Cankarjevem trgu 4.

Opozorilo vsem udeležencem v cestnem prometu!

Bliža se pričetek šole, s tem pa bo več udeležencev – šolskih otrok v prometu.

Na to vas bodo opozarjali posebni znaki, kakršnega vidite na sliki.

! PREVIDNO !

SPV

SPV

VROČINA

Po dolgi poletni vročini, ko tudi na Mahu (Morostu, Barju) zijajo velike razpoke, kakršne povzroča huda suša, se tudi v Našem časopisu znova oglašamo s tem, kar se je vse dogajalo čez poletje. Marsikaj je zapisano, veliko tistega, kar se je zgodilo, tudi ni. Kajti: če nihče ničesar ne sporoči o pravem času, in če nihče nič o tem ne napiše, se tudi nič ne zgodi. Danes pa vse bolj velja: če se o čem ne piše in če to ni objavljeno na televiziji, je toliko, kot da se sploh ni zgodilo.

Imamo tudi drugačne težave: v prejšnji številki, dva meseca je že od nje, je bilo objavljeno v tem časopisu pismo zaskrbljene matere šolarja osnovne šole v Logu – Dragomerju. Potožila se je nad nekaterimi ravnanji na tej šoli in ob njej in s tem močno prizadela ravnatelja šole. Prav lahko mu zagotovimo, da pismo ni imelo nobenega skritega političnega ozadja. Ni pa seveda lepo, da mater že omenjenega šolarja pod pismo ni bila podpisana in tudi urednik se je zelo zmotil, ker tega ni bolj vztrajno raziskoval, namreč, kdo tiči pod za računalnikom spisanim spisom. Če se nam bo pisec oglasil, ga bomo poslali k ravnatelju šole, saj je najlepše, da se te stvari urejajo neposredno, iz oči v oči.

Po Vrhniki kroži tudi mnenje, da je namreč obupna slovenščina, ki jo dajemo na svetlo našim bralcem. Sprašujejo, ali imamo lektorja, ki bi vse spisano skrbno prebral in popravil, kar je treba popraviti. Lektorico imamo in skrbno bere skoraj vse, kar pride

v uredništvo. Morda je nesporazum drugje: tudi Ivan Cankar, ki ima rojstno hišo na Klancu, bi ob sedanjih lektorjih marsičesa ne spravil k založniku. In o njem ne bi mogli trditi, da ni bil več slovenščine. Pri urednikovanju upoštevamo nekatere stvari, ki jih upošteva vsak pameten urednik: da upokojenec drugače piše kot njegov vnuk, ki se spet drugače izraža. Ve se tudi, da se drugače izražata policaj in drugače razbojnik. Pri popravljanju spisov v našem časniku pač spoštujemo avtorja, kolikor je mogoče, včasih pa v naglici in zaradi zgnetenih rokopisov popravke komajda spravimo na papir med vrste, ker so te preveč skupaj.

Vse se ponavlja dogaja v naglici tudi zato, ker je treba z rokopisi naglo v tiskarno in skrbnemu pregledu kaj uide. Vendar le mislimo, da ne prepogosto.

Težave urednika občinskega časopisa so v tem, da ima pač na majhnem prostoru njegovo občinstvo različne okuse. Vendar sem prepričan, da Našega časopisa le ne delamo tako zelo z levo roko in da objavimo vse, kar ni v nasprotju z zakonom. Da ne bi kdo rekel, glej jih, cenzure se bojijo. V predvolilnem času – čeprav še ni sprejeta volilna zakonodaja, se je že začel – se bo marsikaj dogajalo. Urednik bo tako krmaril med scilo in karibdo ene ali druge stranke, enega ali drugega interesa in poskušal ostati živ. Tega pa naj od njega ne pričakujejo, stranke namreč, da bi zanje delal propagando. To si bodo morale delati same.

To mi je zdaj ležalo na srcu, zdaj, ko še ni popustila velika poletna vročina, in ko že pričakujem vročino jesenskih dni. Torej dopisujte v Naš časopis: več kot boste zanj poslali, bolj bo vaš.

Tone Janežič

VRHNIŠKI GODBENIKI

Šli so v Švico

Vrhniki godbeniki so gostovali v Švici, v mestu Lenzburg. Kaj so tam doživeli, poročamo na 12. strani. Slika je s sprejema pri lenzburškem županu.

IZ OBČINSKE SKUPŠČINE

Odlok o javnem redu

Na skupni seji vseh treh zborov vrhniške občinske skupščine, ki jo je zaradi obolevnosti predsednika, dipl. inž. **Franceta Kvaternika** vodil podpredsednik **Tomaž Mesec**, so obravnavali poročilo policijske postaje na Vrhniki, sprejeli odlok o javnem redu in miru in opravili še nekaj drugih stvari.

Pri poročilu o delu policijske postaje, ki ga je obrazložil komandir **Radoljub Milosavljevič**, je bilo v razpravi nekaj vprašanj o narkomaniji, kaznovanju lastnikov lokalov zaradi točenja alkohola mladostnikom, na splošno prenikalnih kazni in o pristojnostih nad nadzorom nad obnašanjem bivše in sedanje vojske.

Odlok o javnem redu in miru objavljamo posebej;

v razpravi pred sprejetjem sta bili dve bistveni pripombi delegatov, ena od kdaj do kdaj se ne sme kaliti nočni mir (**Tomaž Grom**), ki se mu je zdela opredelitev v besedilu odloka premalo jasna, in o kaznih za kurjenje odpadnih olj (**Danica Jazbinšek**). Zato bo moral republiški poslanec sprožiti v republiški skupščini pobudo, da se kazni zvišajo, kar je bilo sprejeto.

Sprejet je bil osnutek zadalnega načrta Betajnovce, v svet Zavoda Doma upokojencev Vrhnika so bile imenovane **Branka Alič**, **Jelka Cerk** in **Justi Babič**. V svet centra za socialno delo so bile imenovane **Darja Arhar**, **Ančka Petkovšek** in **Ivanka Petrič**.

V občinski skupščini je bilo tudi delegatsko vprašanje, kako je s prašičjo farmo na Drenovem Griču. **France Cukjati** je pojasnil, da je bilo najprej rečeno, da bo na Drenovem Griču nekdo postavil objekt majhen hlev, in krajevna skupnost je dala soglasje s pogojem, da lastnik prispeva za cesto, vodovod. Potem pa so krajanje zvedeli, da ima lastnik namen graditi prašičjo farmo. 119 krajanov se je podpisalo pod zahtevo, da se ponovno skliče svet KS, kjer naj sprejme negativno mnenje. Franc Cukjati je vprašal, ali bo negativno mnenje sveta KS preprečilo gradnjo farme?

Seja se je po dveh urah končala.

ŽUPAN GONARSA NA VRHNIKI

Priložnost neizkoriščena?

Zadnjega julija je prišla na Vrhniko tričlanska delegacija pobratene občine Gonars, ki jo je vodil župan gospod Guido Dorigo. Delegacijo so sprejeli podpredsednik skupščine **Tomaž Mesec**, predsednik **IS VIII Granda**, podpredsednik **IS Vinko Tomšič** in sekretarka **IS Sonja Pirnat-Keršmanec**.

Župan Gonarsa je povedal, da so v njihovi občini nastale spremembe v vodstvu. Novo vodstvo pa si prizadeva za še boljše in bolj poglobljeno sodelovanje, kot je bilo do zdaj. V nadaljevanju pa je izrazil zaskrbljenost, da za septembrski sejem v VIDMU, »Moderna hiša 1992«, ni zanimanja vrhniških podjetij, čeprav je bilo v letu 1991 veliko narejenega, da je Vrhnika dobila svoj prostor. Predsednik **IS VIII Granda** je takoj obljubil, da bodo še enkrat animirali vrhniška podjetja, saj take priložnosti za predstavitev Vrhnike Evropi ne smemo izpustiti.

Nato sta delegaciji sprejeli skupne dogovore za nadaljnje sodelovanje obeh pobratenih občin, in sicer:

- srečanje obeh IS bo na Vrhniki 19. septembra (dogovor o programu sodelovanja v letu 1993)
- 19. 9. otvoritev razstave fotografij o Gonarsu
- turistični ogledi Gonarsa in Vrhnike (izmenjava turistov);
- kampiranje mladih iz Gonarsa v novem avtokampu na Vrhniki;
- nadaljnjo skupno skrb za vzdrževanje in polaganje

Zato ob tej priložnosti pozivamo vrhniška podjetja in obrtnike, ki menijo, da bi svoje izdelke lahko razstavili na sejmu »Moderna hiša 92« v Vidmu, da se povežejo s sekretariatom IS občine Vrhnika, kjer bodo dobili vse dodatne informacije.

venca (1. novembra) na spomenik KOSTNICA v Gonarsu. Gostje iz Gonarsa so si ogledali bodočo vrhniško podjetniško cono in avtokamp pri bazenu.

Na koncu je župan Gonarsa povabil delegacijo vrhniških starejših občanov na tradicionalno srečanje starejših v Gonarsu: pokrovitelj srečanja je župan. (S.S.)

SOCIALDEMOKRATI

Sociala kliče

Kot je že pisalo v prejšnjem Našem časopisu, so občinski socialdemokrati organizirali večer v Borovnici in nanj povabili predsednika stranke ter zdajšnjega podpredsednika republiške vlade dr. Jožeta Pučnika. O pogovoru ste že brali, zdaj bi radi predstavili delovanje stranke doslej in v prihodnje. Po uresničitvi velikih skupnih ciljev z Demosom (samostojna Slovenija, lasten denar, vojska) se zdaj borimo za razcvet gospodarstva in za socialno pravičnost, ki je na najbolj trhljivih nogah. Dogaja se, kot sami veste, da si nespodobne vodilne strukture (z katerimi izjemami) do višav dvigujejo plače, delavce pa z raznimi pretvezami mečejo na cesto. To želimo preprečiti in za to si bomo še naprej ne-

Novosti v Cankarjevi knjižnici

STROKOVNA LITERATURA

AUCLAIR, M.: Knjiga o sreči I.II.
BEAUGRANDE, R. A.: Uvod v besediloslavlje
BERGLAR, P.: Marija Terezija in Slovenci
ČANKAR, I.: Zgodovina likovne umetnosti
ČERNE, M.: Čebulnice
DRAKULIČ, S.: Kako smo preživeli komunizem
ELDIR, P.: Čarovnije za male in velike
FLERE, S.: Uvod v sociologijo
FULGHUM, R.: Vse, kar moram vedeti, sem se naučil v vrtcu
GABRE, J.: Kako sem premagal raka
GANTAR, A.: Tehnologija usnja
GOMAN, C. K.: Ustvarjalnost in poslovna uspešnost
HAYEK, F. A.: Usodna domišljavost
JALUŠIČ, V.: Dokler se ne vmešajo ženske
JANŠA, J.: Premiki
JURKOVŠEK, B.: Fosili v Sloveniji
KASTELIC, L.: Korenine čebelarjenja
KENDA, V.: Kako uspeti v zunanji trgovini
KERŠEVAN, M.: Vstop v krščanstvo drugače
KING, T.: Ljubezen, spolnost in astrologija
KOČIJAN, G.: Med analizo in sintezo
KOŠIČEK, M.: Otroci, moja skrb
KOŠIR, M.: Nastavki za teorijo novinarstva
KUMER, Z.: Oj, ta vojaški boben
LEPA Slovenija
LESAR, L.: Dobri človek iz Negove
LEWIS, C. S.: Zakaj Bog
LJUDJE iz davnih
LORBAR, M.: Produktivnost v pisarnah
Oblikovanje teatra
MADDUX, R. B.: Učinkovitost ocenjevanje storilnosti
MIHELČIČ, M.: Ekonomika poslovanja
MORE, T.: Thomas More—krščanski humanist
NAHUM, A.: Letala
RABER, M.: Duševna vitalnost in čilost
REBULA, A.: Pastir prihodnosti
REID, S.: Iznajdbe in odkritja
RENČELJ, S.: Domače dobrote—domiselno in vabljivo
RENKE-HEINEMANN, U.: Katoliška cerkev in spolnost
SAJČIČ, B.: Osnove civilnega prava
SMOLE, J.: Spomini Titovega sekretarja
SALOMON, P.: Meta človek
SRŠEN, J.: Jezik naš vsakdanji
STRUBE, W.: Kepler in general
ŠAFARIČ, B.: Winword, word for windows
ŠINKOVEC, B.: Temelji podjetništva
ŠVANCER, J. J.: Voja in vojaška zgodovina Slovencev
TRSTENJAK, A.: Pet velikih
VALENCIČ, V.: Židje v preteklosti
VARNA vožnja

WILLAN, A.: Velika šola kuhanja
ZLATI bogatin

LEPOSLOVJE

Mladinsko
BLYTON, E.: Skrivnost hiše Ratatata
Skrivnost prepovedane votline
Skrivnost tajnega pristanišča
BUTTERWORTH, N.: Dragoceni biser
Dva sinova
Hiša na skali
Izgubljeni biser
COVER, A. B.: Režilo giljotine
DIXON, D.: Raziskovalec ledenih dobo
GASPERINI, J.: Plovba z gusarji
GOSCHINNY, R.: Asterix na olimpiadi
KRALJ, B.: Jaz sem kužek Mix
KUNČIČ, M.: Dogodivščine v pragozdu
MAKAROVIC, S.: Korenkov palček
STABEJ, J.: V katerem grmu tiči zajec
TURK, H.: Filip in kocka
Filip dobi darilo
UMEK, E.: Slovar radovednega tačka

Za odrasle

ASTA, L.: Lidija
BENZONI, J.: Mlada nevesta
DEVERELL, W.: Igle
HIBBERT, E. B.: Ujetnica
FILIPČIČ, E.: Orangutan
GODINA, F.: Glas samotne ptice
GREENE, G.: Bistvo stvari
GUNTHER, H. K.: Nevarne igre
INGOLIČ, A.: Tako je bilo
KATZ, D.: Kako je ded prisačal na Finsko
LEVSTIK, V.: Zapiski Tine Gramontove
MENDOZA, E.: Mesto čudes
NERCIAT, A. de: Felicija ali moje nepremišljenosti
PAHOR, B.: Napoved nove plovbe
PREBIL, R.: Modri trikotnik
RAINER, M.: Skozi prste
ROT, A.: V obljubljeni deželi
ROTH, G.: Veliko obzorje
SEVLJAK, J.: Zeleni kres
SLOMCZYNSKI, M.: Samo hudič si
STEWART, M.: Trnovka
UDOVIC, J.: Zapisi v tišino
VOŠNJAK, J.: Pobratim

Pesmi

KALTNEKAR, Z.: Pozna žetev
TOMINEC, D.: Vezanje v samoti
WOJTYLA, K.: Pesem o neizčrpanem soncu

Stari maln vabi

To soboto piknik

Obnovitvena dela za ureditev mlina v Starem malnu so v polnem zamahu. Čeprav so med dopusti nekoliko obstala, pa je skoraj vse pripravljeno za postavitev mlinkega kolesa, kar prikazuje tudi slika. Vso gradnjo vodi neutrudni Franc Okrajšek, čeprav večkrat nejevoljen, ker ne gre vse po načrtih. Vendar pa bo to nova in zanimiva pridobitev Turističnega društva Vrhnika, saj je Stari maln v teh vročih časih kar dobro obiskan. Veliko ljudi išče ohladičev v zajezenem bazenu ali pa pripravijo piknike na jasni pred bazenom. Res je na robu jase le ena posoda za smeti, vendar pa so ostanki piknikov le preveč vidni ter opozarjajo na našo kulturo pospravljanja in čiščenja za seboj. Tudi za take bodo v Turističnem društvu poskrbeli in postavili več posod za odpadke. Ne glede na to pa bo v soboto, 29. 8. 1992, v Starem malnu PIKNIK, ki ga organizira Turistično društvo Vrhnika, popestrila pa ga bo Vrhnika godba. Pričetek bo

Na podlagi določil Statuta občine Vrhnika (Ur. list SRS, št. 31/79, 5/82, 11/86 in 2/87), Poslovnika skupščine občine ter sklepa Predsedstva Skupščine občine Vrhnika

SKLICUJEMO

21. seja ZBORA ZDRUŽENEGA DELA,
21. seja ZBORA KRAJEVNIH SKUPNOSTI in
21. seja DRUŽBENOPOLITIČNEGA ZBORA SKUPŠČINE OBČINE VRHNIKA, ki bodo v
ČETRTEK, 10. 9. 1992, ob 17. uri v Mali dvorani Cankarjevega doma na Vrhniki.

Za sejo predlagam naslednji

DNEVNI RED:

1. Ugotovitev sklepčnosti
2. Poročilo o delu Izvršnega sveta SO Vrhnika od 7. 6. 1991 do 30. 6. 1992
3. Realizacija proračuna občine Vrhnika za obdobje 1 – 6 1992
4. Osnutek odloka o dopolnitvi odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč
5. Sklep o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč na območju občine Vrhnika
6. Volitve in imenovanja
7. Pregled in potrditev zapisnika 17. skupne seje zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora SO Vrhnika z dne 2. 7. 1992
8. Odgovori na delegatska vprašanja in postavljanje novih delegatskih vprašanj
9. Razno
 - Informacija o pobudi Medobčinskega društva civilnih invalidov za spremembo zakonodaje s področja varstva civilnih invalidov vojne

PREDSEDNIK ZBORA ZDRUŽENEGA DELA JANKO DROBNIČ I. r.

PREDSEDNIK ZBORA KRAJEVNIH SKUPNOSTI dr. France CUKJATI, I. r.

PREDSEDNIK DRUŽBENOPOLITIČNEGA ZBORA dipl. inž. Leon GOSTIŠA I. r.

Dr. Jože Pučnik, podpredsednik slovenske vlade, ob njem Tone Debevec, predsednik OO SDSS Vrhnika

Poguba v omami

To je bila tema srečanja, ki ga je organiziral odbor SKD Vrhnik 23. maja 1992 v mali dvorani Cankarjevega doma. Gosta srečanja prof. dr. Anton Dolenc in dr. Tone Kunstelj sta izpostavila zaskrbljujoče naraščanje smrtnosti predvsem med mladimi zasvojenici. Lani je bilo prvič šest žrtev med narkomani, letos do maja meseca že osem. Da je problem narkomanije grozljivo prisoten tudi v naši sredi, priča tudi veliko število udeležencev, ki jih ta pojav skrbi.

Douglas Adams je v uvodu knjige »Štoparski vodnik po Galaksiji« zapisal:

»Tam zunaj v neraziskanih zaplotih nekega popolnoma nemodernega predela Galaksije onkraj Zahodnega spiralnega rokava plava majhno neugledno rumeno sonce.

Okrog njega kroži v razdalji kakih dvaindevetdeset milijonov milj skrajno nepomemben modrozelen planetič, katerega iz opic izvirajoče življenjske oblike so tako obupno zastale, da se jim zdijo digitalne zapestne ure kar bistra pogruntavščina.

S tem planetom je – bolje rečeno, je bilo – nekaj narobe: večina ljudi na njem je bila večinoma nesrečna. Seveda so se številni prebivalci planeta spoprijeli s tem problemom, v rešitvah, ki so jih predlagali, pa je vedno znova šlo za premetavanje majhnih zelenih koščkov papirja, kar je čudno, saj navsezadnje ti zeleni papirčki niso bili prav nič nesrečni...

Tako so pred dva tisoč leti približili na križ nekega človeka samo zato, ker je govoril, kako lepo bi bilo, če bi bili ljudje za spremembo prijazni med seboj.

In tako je težava ostajala:

precej ljudi je bilo hudobnih in večina nesrečnih, tudi tistih z digitalnimi urami.«

Kadar je razpoloženje ljudi tako, sta čas in prostor primerna za nastop prodajalcev sanj. Dokler smo bili Slovenci zaprti v svoj prostor, zavarovani pred naprednimi idejami razvitega sveta, smo bili tudi zavarovani pred kvamnimi vplivi, ki jih prinese potrošniška miselnost v vsakdanje življenje. Sreča človeka se meri samo po materialnih dobrinah, ljudje, kar je najbolj žalostno, otroci, pa ostajajo osamljeni s svojimi problemi. Trenutne rešitve iščejo v vsem, kar jim pride pod roke: v cigareti, pi-jaci, zadnje čase vedno več v uživanju mamil.

Zaradi svoje lege in mešanja vplivov vzhoda in zahoda je Slovenija med štirimi najbolj rizičnimi deželami na svetu za promet z drogo. Iz Indije prihaja kokain, iz Amerike heroin. Mnenje, da je vdihavanje omamnih trav neškodljivo in da bi to legalizirali, je skrajno zmotno, kajti kot se telo navaja na narkotike v zdravih za lajšanje bolečin in zahteva vedno večje doze, tako uživalec hašiša preide čez čas na trdo drogo, ki je v svojem učinkovanju bolj zahrbtna, njeni razpečevalci pa so kriminalci najhujše vrste. To, da izkoriščajo slabost zasvojenih, še ni najhujše. V želji po čim večjem zaslužku drogo redčijo bolj, kot je na trgu običajno. Če uživalec pride pri drugem dobavitelju do bolj čiste »robe«, je še do takrat običajna doza smrtna. Treba si je zgotoviti nove porabnike. Kriminalci so stegnili umazane prste po naših otrocih. Sprva jim ponudijo »sanje« zastoni, ko pa začne otrok sam povpraševati po mamilu, ga je treba drago plačati.

Doma začne izginjati denar, predmeti, ki gredo lahko v prodajo, sledijo vplomi v trgovine. Posledice so grozljive. Uživalec ne uničuje samo sebe, ampak tudi vse okoli sebe. Poleg telesnega propada gre tu še za povečano možnost okužbe z aidsom, znano je, da so mamilu kancerogena, pri otrocih nastopijo motnje v razvoju. V času delovanja mamilu je blaženih trenutkov vedno manj, vse pogostejša so stanja groze, ki se končajo bodisi s kakim zločinskim dejanjem, ker se počuti narkoman ogroženega, bodisi se spusti z višine kot ptica ali se vrže v objem vode.

Pod okriljem »Karitas« delujejo v svetu komune za prevzgojo zasvojenec. Več teh komun je v sosednji Italiji, kamor se zatekajo po pomoč tudi naši bolniki. Ljudje, ki vodijo delo v teh komunah, nesebično žrtvujejo svoja življenja poslanstvu, ki ga opravljajo. To delo zahteva veliko ljubezni do bližnjega, saj velik del terapije predstavlja ravno prijateljski pogovor. Preostali čas, razen tistega, ki je namenjen počitku, pa morajo prebivalci komune delati. Ravno brezdelje je eden najbolj škodljivih dejavnikov, zato sta delo in šport zelo pomembna preventivna faktorja, kajti človek se mora nenehno potrjevati, da ne zapada v melanholiijo.

Našemu komaj dvomilijonskemu narodu preti preveč nevarnosti. Starši moramo zaščititi svoje otroke. Nobena družbena ustanova ne more biti tako uspešna, kot je lahko le srečna družina. Naj nam ne bo žal časa za igro z njimi, prisluhnimo jim, zanimajmo se za navidez nepomembne probleme. Otroci nam namreč mnogokrat skušajo povedati, da se dogaja kaj nenavadnega. Predvsem ne smemo dopustiti, da se predolgo nekontrolirano ne zadržujejo od doma, v disko klubih, bifejih, klubih z igralnimi avtomati. Pripravljeni moramo biti, da ob kritičnih trenutkih pravilno odreagiramo. Ko naletimo na problem mamil, ni priporočljivo le tega propagirati. Na policijo naj se zatečejo samo v primerih, ko gre za odkritje preprodajalca. Žal imamo zakonodajo, ki premalo resno obravnava ravno najhujše hudo-delce. Denarna kazen, kar za preprodajalca ni problem, pa kakšen mesec ali eno leto zapora, je občutno premalo, da se ne bi splačalo ponovno oprijeti posla. Tudi zatekanje v zdravniško ustanovo, kot je psihiatrična klinika, ni primerno, saj bivanje v tem okolju povzroča dodatne traume. Razvita socialna služba v okolju je lahko v pomoč, drugače pa nam ne preostane drugega, kot da pozorno pazimo na vsako spremembo v obnašanju otroka, ki ni razvojnega značaja, seveda pa ne smemo biti pri tem obremenjujoči.

MARINA KUNSTELJ

Recepti iz babičine kuhinje

Objavljamo še nekatere recepte iz babičine kuhinje, ki so jih zbirali šolski otroci. Zdaj, ko je kljub hudi suši pridelka pred jesenjo dovolj, bi kazalo katerega prekusiti tudi doma. Saj so sicer vsi preskušeni.

Šara

V posodo daj narezano repo, kolerabo, krompir, korenje ter drugo zelenjavo. Dodaj še sveže prekajene svinjske noge in ušesa. Zalij z vodo in kuhaj, dokler ni meso mehko. Zabeli z ocvirki.

Fižol z makaroni

Najprej skuham fižol, ki je bil čez noč namočen. Ko je fižol skuhan napol, mu dodaj suho prekajeno meso. Ko je oboje že skoraj kuhano dodaj korenje, kolerabo in krompir. Posebej pripravi prežganje s čebulo, paradižnikom in malo paprike. Prežganje zamešaj med meso in fižol ter zakuham polžke.

Rezanci s suhim mesom

Rezance na pol skuham v slani vodi. Kuhano prekajeno meso zreži in popeci na masti. Primešaj rezance in 3 do 4 jajca. Stresi v pomaščen pekač, polij s kislo smetano in speci v pečici.

Pečena kaša z jabolki

Stresi 1/4l oprane in odcejene kaše v primerno posodo in nanjo zlij 3/4l zavretega mleka, dodaj za oreh surovega masla, nekoliko soli, žlico sladkorja, premešaj, da se sladkor raztopi in postavi za četrte ure v pečico. Nato kašo vzemi iz pečice ter nanjo položi 4 olupljene in na krlje zrezane jabolke. V pečici peci kašo z jabolki še pol ure. Ko jo postaviš na mizo jo lahko še posladkaš in odišaviš s cimetom.

Pečena kaša z marmelado

Kašo skuham na mleku, dodaj malo masla, posoli. Skuhani, skoraj ohlajeni kaši dodaj malo sladkorja, vanilije in cimeta. Polovico kaše stresi v pomazan pekač, namaži z marmelado, nato pa stresi na marmelado še drugo polovico kaše. V pečici peci dobre pol ure.

Polenta z jabolki

Polento napol skuham v soljeni vodi. Pekač namaži z ma-

slom in vanj nadevaj polovico polente. Nanjo potresi naribana jabolka, smetano, sladkor in cimet. Pokrij s preostalo polento in v pečici peci še dobre pol ure.

Orehova potica

Vzemi dober kilogram moke in jo presej, da bo bolj rahla ter jo posoli. Posebej zmešaj 2 rumenjaka, 2 žlici sladkorja in 1/8 surovega masla. Zmešano maso zalij s približno 1/4l mlačnega mleka in dodaj malo olja. Vse to zamešaj v moko, ki smo ji dodali vzhajen kvas. Naredi ga iz skodelice mlačnega mleka, približno 8g kvasa in žličke sladkorja. Testo stepaj, nato pa še rahlo gneti, da začne nastajati mehurji. Naredi dva hlebčka, ki naj v peharju shajata na toplem.

Nadev. Zmelji 1 kg orehov. 1/4 jih shrani za posipanje, drugim dodaj 1/8 kg surovega masla, 4 dl smetane, vroč med (toda naj ne zavre), vroče mleko, cimet, limonino lupino, rum, vanilijo, kakao. Shajan hlebček testa razvaljaj, namaži z nadevom, potresi še s suhimi orehi in posladkaj.

Iz vse te mase dobiš dve lepi potički.

Češpljevi štruklji

Pripravimo vlečeno testo iz olja, 1 jajca, mlačne vode in pol litra moke.

Nadev. Posebej skuhamo suhe slive. Ko so skuhan, jim odstranimo pečke in jih zrežemo. Vanje vmešamo veliko žlico spenjenega masla in smetano. Najboljša je tista, ki jo pobereemo s kuhanega mleka. Če je masa pregosta, lahko dodamo žlico slivove marmelade. Z nadevom namažemo zvaljano testo, zvijemo in ga v prtičku skuhamo v slani vodi.

Kuhane razrežemo in zabelimo z drobtinami, prepraženimi na maslu.

Bučni praženec

Pripravi testo kot za praženec. Pol litra mleka razžvrkljaj s tremi rumenjaki, zvrhano skodelico moke in dodaj snež treh beljakov. Stresi na razbeljeno maslo, vmes pa stresemo še naribane zelo zrele navadne buče. Peci v pečici.

Bučna kaša

Potrebujemo zelo zrele, rumene, navadne buče. Olupimo jih za približno dve jabolki. Skuhamo jih v malo vode. Nato jih pretlačimo in zalijemo z mlekom, vanj pa vkuhamo kašo. Ko je kaša skuhan, vmešamo še smetano.

Polpeti iz kuhanega mesa

Govedino, ki je ostala od juhe, zmelji. Na masti prepraži čebulo in dodaj zmeleto meso, peteršilj, poper, sol in jajce. Oblikuj polpete in jih povaljaj v drobtinah. Speci na vroči masti. Zraven se prilaga krompir z majaronom.

Krompir z majaronom

Olupljen krompir skuham, polovico vode odcedi, krompir pa zmečkaj. Zabeli ga z (ocvirkovo) mastjo. Ko se mast razbeli, vanjo vrzi ščepec majarona.

Jajce z majaronom

Jajce vmešaj in dodaj ščepec majarona. Speci ga na vročem olju. Tako jajce je dobrega okusa, je pa tudi zdravilno. Če ščiplje v želodcu, poješ jajce z majaronom in bolečine prenehajo.

Republika Slovenija
MINISTRSTVO ZA ZDRAVSTVO, DRUŽINO IN SOCIALNO VARSTVO
LJUBLJANA, Štefanova 5 – Telefon 151-028 – Fax 217752
SKLAD ZA NAGRAJEVANJE INOVACIJ NA PODROČJU USPOSABLJANJA, ŽIVLJENJA IN DELA INVALIDOV PRI VLADI REPUBLIKE SLOVENIJE

RAZPIS NAGRAD ZA INOVACIJE NA PODROČJU USPOSABLJANJA, ŽIVLJENJA IN DELA INVALIDOV ZA LETO 1992

1. V letu 1992 bo podeljenih pet enakovrednih nagrad. Nagradjeni bodo najuspešnejši izumi, tehnične in druge izboljšave na področju usposabljanja, življenja in dela invalidov, ki jih bodo predlagatelj v razpisnem roku poslali Skladu.

2. Sklad je ustanovljen z namenom, da bi spodbujal inovacijsko delo in podpiral prizadevanja posameznikov ali avtorskih skupin, da bi z izumi, tehničnimi in drugimi izboljšavami prilagajali invalidnim osebam delovne razmere, delovna orodja, bivalne razmere, predmete vsakdanje rabe oziroma uvajali inovacije na področju aktivnega varstva invalidov.

3. Na razpisu lahko sodeluje vsak državljan Slovenije, ki predloži Skladu dokazilo o svojem izumu, tehnični ali drugi izboljšavi in dokazuje, da gre za novo, izvirno napravo, za izboljšavo določene naprave, stroja, predmeta vsakdanje rabe oziroma prilagoditev le-teh posameznim vrstam invalidov ali za inovacije na področju izvirnih metod dela z invalidi. Sodeluje lahko tudi skupina avtorjev.

4. Predlogu za nagrado mora biti priložena tehnična dokumentacija, opis naprave, stroja, predmeta ali inovativne metode dela z invalidi, potrebne skice, fotografije ali modeli. Priložen mora biti tudi opis delovanja in obrazložitev, v čem je inovacija koristnejša in boljše od dosedanjih rešitev.

5. O predlogih za nagrade sklada bo določala posebna strokovna komisija, ki jo imenuje odbor ustanovitelj Sklada izmed znanih strokovnjakov za posamezna področja, kamor sodijo predlogi. Komisija deluje in odloča v skladu z aktom o ustanovitvi in delu Sklada.

6. Nagrade pomenijo družbeno priznanje. Avtorske pravice so v celoti pridržane avtorju. Sklad si bo prizadeval, da bi vse inovacije, ki bodo nagrajene, resnično tudi našle svoje mesto v življenju in delu invalidov.

Višina nagrade v letu 1992 bo najmanj dva povprečna osebna dohodka v Republiki Sloveniji leta 1992.

7. Podelitev nagrad bo javna in slovesna ob dnevu invalida v letu 1993.

8. Predloge je treba poslati do vključno 30. septembra 1992 na naslov: Sklad za inovacije na področju usposabljanja, življenja in dela invalidov pri Vladi Republike Slovenije, Ministrstvo za zdravstvo, družino in socialno varstvo, Ljubljana, Štefanova 5.

ODBOR USTANOVITELJEV SKLADA

MLADI REŠEVALCI KVIZA

KOLUMB IN DOBA ODKRITIJA POZOR!

Počitniški dnevi se iztekajo, s tem pa tudi čas za reševanje kviza. Pohitite v Cankarjevo knjižnico in oddajte rešitve!

Javno žrebanje bo v p o n e d e l j e k, 31. avgusta letos, ob 18. uri v mali dvorani Cankarjevega doma na Vrhniku.

Prireditelj bo vodil Janez Dolinar, pel vam bo Janez Zmazek, zabaval pa vas bo tudi čarovnik.

Nagrade so mikavne: izlet v neznano 17. 9. letos, veliko nagrad so prispevala vrhniška podjetja, trgovine in obrtniki. Vaš trud ne bo zaman.

**VESEL ZAČETEK POUKA VAM ŽELI
CANKARJEVA KNJIŽNICA**

OSNOVNA ŠOLA LOG-DRAGOMER

Šola v naravi
v Savudriji

Osnovna šola Log-Dragomer je vsakoletno šolo v naravi organizirala v Savudriji od 18. do 28. junija. Tako je učencem vseh 4. razredov postal za 10 dni novi dom naselje Zatišje-Bašanija v Savudriji.

Odločitev vodstva šole in staršev je bila kar odgovorna, saj so bile razmere v sosednji

spoznavale z osnovami izdelovanja makrameja, vezenja ter z oblikovanjem mavca.

Ob obisku sem se pogovarjal z učenci, ki so mi zaupali, da so bili zelo zadovoljni s hrano pa tudi s prostori (bungalovi), kjer so prebivali. Le pospravljanje postelj jim je povzročalo preglavice, ker so

Čeprav nekoliko hladna voda ni preprečila veselja in učenja plavanja.

Hrvaški kritične in vsem znane. Vendar pa je prevladalo mnenje, da je v Istri mirno, sama Savudrija pa je le 12 km od slovenske meje.

Glavni smoter šole v naravi je bil vse učence naučiti plavati ter jih seznaniti z vsemi veščinami obmorskega življenja; to so tudi dosegli, saj so vsi splavali. Na končnem testiranju so učenci za svoje znanje plavanja prejeli 17 bronastih, 66 srebrnih in 32 zlatih delfinčkov.

Poleg plavanja v dopoldanskem in popoldanskem času so organizirali izlet v Umag z ladjo, vrnili pa so se z znamenitim izletniškim umaškim vlakom. Pripravili so tudi piknik, večer s plesom ter veliko zabavnih iger. V interesnih urah pa so jih razredničarke

jih ocenjevali. Hudovali pa so se nad komarji, ki so jih nenehno pikali. Vendar so ob družabnih večerih tudi na to pozabili.

Vlado Pahor, vodja šole v naravi, mi je povedal, da je bil zelo zadovoljen z vsemi pogoji bivanja v Savudriji, da so program izvajali po načrtu, kar jim je omogočalo tudi lepo vreme. Tudi z učenci ni bilo težav, tako da zdravnica, ki je bila z njimi, skoraj ni imela dela.

Tako je bilo 10 dni v Savudriji. Za nekatere je kar prehitro minilo in vrniti so se morali v svoje staro okolje z mislijo, da je bilo lepo, doma pa je najlepše.

S. S.

PLAVALNI TEČAJ ZA VRTEC

PREKRATKO NI DOBRO

Vrhnjski vrtec Antonija Kucler je tudi v šolskem letu 1991/92 pripravil plavalni tečaj za predšolske otroke, ki je bil zaradi političnih zapletov tokrat

obiski staršev negativno vplivalo na otroke, predvsem tiste, ki jih nihče ne obišče, zato jih bodo odslej odsvetovali. (Š. M.)

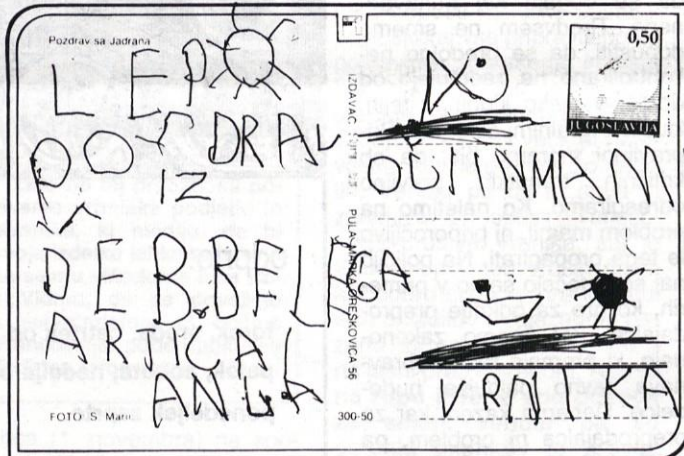

na Debelem rtiču. Za malo šolo v naravi pa se je prijaviilo 132 otrok, za katere je skrbelo dvanajst vzgojiteljic iz vrtca, dva zunanja vaditelja, ena praktikantka, zdravnik in vodja letovanja. Po prvem testiranju je bilo med malčki 96 neplavalcev, 22 polplavalcev, 10 plavalcev ter štirje šolarji, na drugem testiranju pa jih je več kot deset metrov preplavalo kar 31, do deset metrov 21, plovnih je bilo 49 otrok, medtem ko se jih je 31 udeležilo iger v vodi. V vrtcu so ugotovili, da je letos manj otrok doseglo plovnost, ker so skrajšali dolžino letovanja. Vaditelji namreč opažajo velik napredek v vodi šele po četrtem oziroma petem dnevu, zato so predlagali, naj bi šola plavanja trajala deset dni. Ugotovili so tudi, da

ŠOLA V NARAVI

V četrtek je pripeljal avtobus. Vsedli smo se vanj in odpeljali. V avtobusu je bilo zelo zabavno, saj smo skozi okno opazovali naravo ter gledali televizijo. Peljali smo se približno dve uri. Zelo smo se razveselili, ko smo zagledali morje. Kmalu smo zagledali mejni prehod (Slovenija-Hrvaška) in se peljali čezenj. Čez dobre pol ure smo že prispeli v Savudrijo. Tam smo se razdelili po hiškah in si uredili svoj novi dom. Nato smo odšli v bazen, kjer smo pokazali svoje znanje plavanja. Bili smo veseli, da smo se lahko že prvi dan kopali.

SONJA REMŠKAR,
TINA VESEL

Tudi nekaj fantov se je opogumilo in zaplesalo ob zvokih moderne glasbe.

Učenci so se seznanjali z osnovami potapljanja, brez mask in plavutk seveda ni šlo.

PRVI
PLAVALNI
DAN

Moj prvi plavalni dan je bil zelo zanimiv. V četrtek smo pokazali svoje znanje, kako plavamo. V petek smo se zbudili zelo zgodaj, zato je bila tovarišica huda. Pospravili smo si hišo. Nato smo odšli v jedilnico, kjer smo pozajtrkovali. Hitro smo pojedli ter odšli v hišice. Prišli so ocenjevalci sob. Skoraj bi dobili deset

Takole pa so mali letoviščarji pisali tistim, ki so jih najbolj pogrešali

točk, vendar smo imeli pred stanovanjem nekaj papirjev, zato so nam odbili eno točko. Potem smo imeli pouk; učili smo se o otokih, zalivih. Hiti smo, saj smo se po tem odpravili plavat. Na plavanju smo se imeli zelo lepo. V vodi nas je zelo zeblo, zato smo bili premrazeni. Po plavanju smo odšli na kosilo. Bilo je dobro.

Po njem smo se odpočili. Nato smo odšli zopet v bazen. Tam smo vadili žabico. Hodili in skakali smo v bazen, dokler niso minile ure. Vrnili smo se domov. Imeli smo kratek pouk, kjer smo napisali pesem Sini galeb. Kmalu se je ulil dež.

Odšli smo na večerjo, ki je bila okusna. Zdaj je že večer. Dan je potekel lepo, saj je bil prvi dan v Savudriji.

SONJA REMŠKAR

Naš glas naj seže do vas

Pozdravljeni! Odločili smo se, da bomo odslej v tej rubriki bralce Našega časopisa obveščali o dogajanjih v Domu upokoencev na Vrhniki.

Ker smo se tega domislili šele sredi leta, je naša stanovalka Vera, ki ureja domsko glasilo »Utrinki«, pripravila kroniko prve polovice leta.

Onkraj prireditev in drugih družabnih dogajanj, ki sicer marsikomu napravijo njegov vsakdan prijetnejši, pa ljudje živijo svoje tiho življenje s svojimi mislimi in spomini. In včasih tisto, kar čutijo in o čemer razmišljajo, tudi zapišejo. Kljub preprostosti so članki lepi, govori o vsakdanu v domu, pa tudi o radosti in bolečini, ki spremljata vsako človeško življenje, pa ritmično gimnastiko itn. Nazadnje so zapeli vsi, stari in mladi.

KRONIKA DOGODKOV
V PRVI POLOVICI LETA

V januarju smo pripravili praznovanje rojstnih dni in pogostili vse, ki so imeli v preteklih treh mesecih rojstni dan. Kdor ni mogel v jedilnico, so ga obiskali v sobi s posladkom in mu zaželeli vse dobro.

V februarju so praznovali jubileji in tisti, ki pomagajo pri

hišnih opravilih. V februarju je v naši avli nastopil tudi tamburaški ansambel »Berda« iz Ljubljane.

V marcu smo organizirali pustošenje. Ob tej priložnosti nas je obiskal vrhnjski vrtec, pa še nekaj »domačih« se je preoblekle v maškarje. Sredi marca je pri nas gostoval zbor Društva invalidov in upokoencev iz Logatca. Uprizorili so tudi šaljive »skeče«. Na materinski dan so nas obiskali otroci in vzgojiteljice župnijskega vrtca, vrhnjski župan in predstavniki krščanskih demokratov.

Proti koncu marca smo se odločili za praznovanje pomladi. Prišli so otroci iz Osnovne šole Vrhnika in poskrbeli za zborovsko petje in recitacije, pa ritmično gimnastiko itn. Nazadnje so zapeli vsi, stari in mladi.

V aprilu smo praznovali rojstne dneve, kot je že v navadi, z veliko pomladanskega cvetja.

Vrhnjska godba nas je razveselila s prvomajsko budnico. Marjana in Milena sta jih postregli s čajem. V začetku maja nas je obiskala gospa Sonja, vodička. Razgrnila je zemljevid Slovenije in bilo je mnogo idej kam bi šli na izlet. Nazadnje je prevladala odločitev. Za izlet

čez Škofljo, Stično, Višnjo goro, Šentlovrenc, Čatež, Zaplaza, Šmartno, Bogenšperk.

Sredi maja smo obiskali logaški Dom.

V maju so v avli v pritličju Doma zaplesali člani folklorne skupine »Bistra«.

Proti koncu maja so nas obiskali ljubljanski bogoslovci; to je bil oktet, ki je pel šmarnične pesmi. Tudi na naša vprašanja so prijazno odgovarjali, bilo je prav zanimivo.

Osemindvajsetega maja so v avli nastopili ljudski godci »Molk« iz Rakeka. Kakih deset harmonikarjev je poskrbelo, da so nekateri celo zaplesali. To je bila pravzaprav otvoritev razstave, ki je trajala do 5. junija, imenovali pa smo jo »Čipka in šopek«. Razstavljeni so bili klekljani, kvačkani in pleteni prtici in šopki iz papirja, suhega cvetja in pobarvanih trav. Razstava je bila prodajna in je zaposlila veliko stanovalec, ki so sprejemali obiskovalce, ki jih ni bilo malo. Poleg svojcev so razstavo obiskale tudi upokojenke, ki imajo svojo skupino na Vrhniki, članice Društva upokoencev Borovnica, predstavnica Društva invalidov Vrhnike, naši dobri znanci Julka Fortuna in Sonja Vilfan, stanovalki Doma upokoencev iz Šiške in še kdo. Iz

cerkniške šole so prišli člani krožka za medsebojno pomoč s socialnimi delavkami in si poleg razstave ogledali tudi dom. Iz vrhnjske šole pa so prišli skupaj s tovarišico tisti učenci višjih razredov, ki so se sami odločili za to.

Sredi junija so šli naši stano-

valci na izlet na Dolenjsko po že prej navedeni poti. O izletu bo gotovo kdo napisal kaj več.

Še ne dolgo tega so nas obiskali učenci Osnovne šole iz Logatca. Pod vodstvom zborovodkinje so zapeli več pesmi, spremljali pa so jih sošolci na glasbilih. Zanimala jih je tudi

izdelava rož iz papirja. Dve naši stanovalki, Marija in Ivanka, sta jim pokazali, kako se jih naredi. Šlo jim je kar dobro od rok in ko so odhajali, so imeli vsak svojo rožo za spomin na obisk pri nas.

Pa drugič nasvidenje!

Velo

Kako sva prišla v dom

Na Dom upokoencev sva se pripravljala tako, kot marsikateri od upokoencev; ko pridejo leta in še bolezen, ne kaže drugega, kot da se umakneš nekam, kjer boš preskrbljen tudi v najbolj kritičnem trenutku.

Večkrat sem omenila, da bom šla v dom, ko bom stara. Moja pa je vedno rekla: »Beži, beži, bodi tiho, bova že kako!« Pa tudi domači niso bili za to. Vnuki so govorili: »V dom vaju pa že ne pustimo!« Imeli so naju radi, a kaj, ko smo bili daleč narazen – oni v Škofji Loki, midva pa v Goričici pod Krimom. Težko je bilo za naju, ker so nama morali sosedje nositi iz trgovine. V vasi namreč trgovine ni bilo, jaz se nisem mogla več voziti s kolesom, moč se je ponesrečil z mopedom.

Težko je bilo pustiti vse, kar sva si prislužila s težkim delom. Vedela pa sem, da nama

v domu ne bo takó hudo, kot govorijo nekateri. Imela sem namreč sorodnike v domu in jih še imam. Ko sem jih obiskovala, sta si dva vedno želela domov, moja sestrična pa je bila zelo zadovoljna. Ko sem prihajala na obisk, sem opazila red in čistočo, to pa je zelo pomembno za stare ljudi. Na Vrhniko sem si želela zato, ker jo poznam že od otroških let. Rojena sem bila v Borovnici in smo po opravih pogosto hodili na Vrhniko.

Tukaj imava dosti znancev, tako da nama ni dolgčas. Malo se pogovoriš z enim, malo z drugim in čas teče. Prebirava Delo, Družino, Prijatelja, pa tudi knjige iz naše knjižnice. Moja hodi k petju in sodeluje v domskem odboru, moški vržejo tudi karte. Jaz pa se udeležujem sestankov vsak četrtek in bralnih ur vsak torek. Zmeraj se najde tudi kaj za zašit, za oprati, pa nogavice

pletam za domače, ki jih rada zebe v noge. Tudi z rožami sem imela vedno veselje, vse okna so jih bila polna. Zdaj jih skrbim za dve. Zadovoljna sem tudi, ker sva dobila sobo z razgledom tja po polju in v gozdu. To naju spominja na čase, ko sva sedela doma pred hišo in gledala v gozd, ki je bil naša nama. Ko pogledam skozi okno, se mi zdi, da sem doma.

Rada bi se zahvalila za pozornost, ki sva je bila deležna ob 50. letnici najine poroke. Nič nisva pričakovali, pa so nama rekli, da bodo prišli pevci iz Logatca in naj si »tazakmašno« oblečeva. Tak sva tudi storila. O, kako rada poslušava petje – ko sva bila mlada, sva ob večerih večkrat pela. Bila sva prestopljena, ko nama je gospa direktorica čestitala in izročila darilo. Ostal nama je lep spomin.

in Anton Pur

Pekel naj bi postal ponos Borovnice

Vodstvo krajevne skupnosti Borovnica si že več let prizadeva, da bi Pekel postal osrednja turistična točka same Borovnice in postal zanimiv tudi za širši slovenski prostor. Razna nerazumevanja in nesoglasja pa so ureditev kompleksa krajinskega parka Pekel postavljala na stranski tir ter ga prepustila zobu časa.

Vedno pa se najde skupina ljubiteljev narave, ki jim ni žal

prostega časa in delovnih ur in premaga vse ovire in se loti obnove.

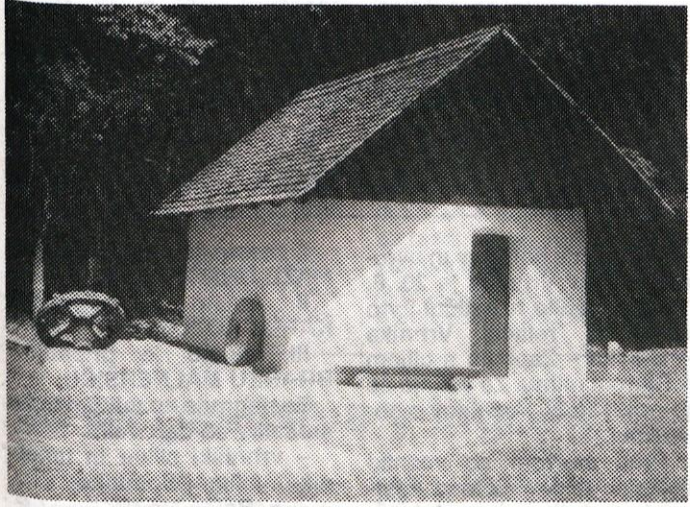
Tako je bilo tudi s pričetkom ureditve Pekla, ko je na pobudo predsednika KS Borovnica Franca Drašlerja pričel delovati odbor za ureditev krajinskega parka Pekel, katerega duhovni vodja je Jože Petrovčič. S svojo skupino, v kateri so se Jože Drašler, Stane Kračan in Branko Pristavec, so

opravili veliko delovnih ur in dni ter uredili poti do vseh petih slapov, postavili klopi in mize, naredili nove brvi, zavarovane z jeklenimi vrvmi ter na novo obnovili stavbo mlina, ki čaka samo še napeljavo vode. Večino del je financirala krajevna skupnost Borovnica, vrhniški izvršni svet pa je prispeval denar za izdelavo mlinskega kolesa.

Dela so skoraj končana, veliko je bilo finančnih težav, saj je treba urediti še dotok vode do mlina, katera naj bi pogajalo novo mlinsko kolo.

Kar prijetno se je podati po lepo urejeni markirani poti do vseh slapov ter naprej do Pokojišča, tako da lahko rečemo, da je Pekel postal prijetna turistična točka. To potrjujejo tudi številni obiskovalci, ki se ob sobotah in nedeljah odločajo za krajše in daljše poti ob prelepih slapovih Pekla. Za občino Vrhniko pa je Pekel »stara« urejena turistična pridobitev, ki jo bo treba izkoristiti v vseh propagandnih prizadevanjih za dotok turistov.

S. S.

Gasilska slovesnost v Brezovici pri Borovnici

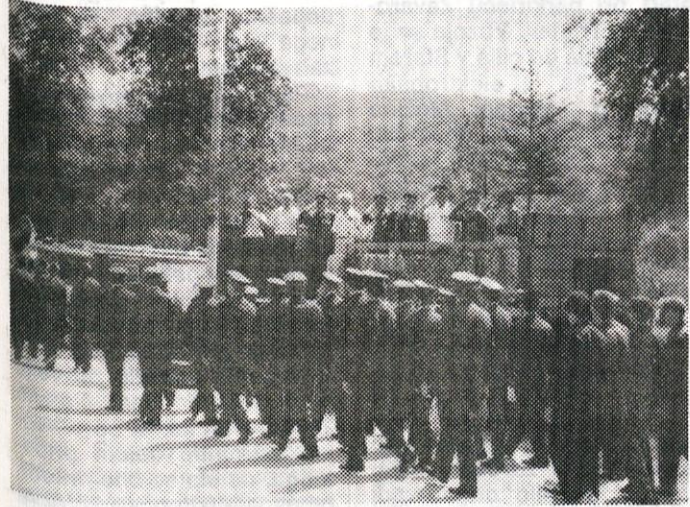
19. julija je gasilsko društvo Brezovica pri Borovnici slavilo svojo 40. obletnico obstoja. Ob navzočnosti skoraj vseh kraja-

nov, gasilcev sosednjih društev in gostov so svečano predali v uporabo nov gasilski avtomobil in motorno črpalko.

Botra obeh novih pridobitev sta bila domača gasilca **Janez Japelj** in **Jože Petrovčič**, blagoslov pa je opravil borovniški župnik **g. Jože Stržaj**.

Slavnostni govornik je bil predsednik KS Borovnica **Franco Drašler**, v imenu Skupščine občine Vrhniko je gasilce pozdravil **Vinko Tomšič**, predstavnik občinske gasilske zveze **Karel Mušič** pa je podelil priznanja najbolj zaslužnim domačim gasilcem. Po svečanosti je bila obvezna gasilska veselica.

S. S.

Menite, da bodo od takega gnoja šmrečice kaj bolj rasle? Divji odpad v Laščah nad Borovnico je bil potem, ko je bila postavljena opozorilna tabla, pospravljen.

BOROVNICA IZ ZRAKA

Takale je Borovnica, če se nad njo pelješ z letalom, balonom ali z zmajem. Lepo se vidi ves kompleks Likovih tovarniških dvoran, pa znameniti steber, ki je ostal od viadukta južne železnice, cerkev, pošta, železniška postaja z bifejem vred. Nekateri pravijo – in ne neupravičeno – da bi bila podoba Borovnice, ki bo nekoč občina, popolna, če bo na njej tudi bencinska črpalka. Časi monopolista Petrola, ki je določal, kje bo kaj stalo, verjetno minevajo. Pa tudi črpalko se da narediti tako, da ne bo ogrozila vodnega vira. Borovničani namreč še kar skačejo po bencin: enkrat na Vrhniko, drugič v Podpeč – kot da jih ta vožnja nič ne stane. Tudi traktorje bi napojili na tej črpalki. Smo napisali, da bi se razmišljalo.

BISTRIŠKA KRONIKA

Brozga

Mislila sem, da se je kakršno koli dogajanje, ki bi bilo »zgodovinskega« pomena za Bistrico, že končalo, pa me je splet dogodkov pripravil, da sem spet sedla za pisalni stroj. Pa začnimo!

Pred časom, ko so odgovorni za oskrbo z vodo v naši občini iskali nov vodni vir, so nam tedanji občinski veljaki, imenovani še tovariši, zagotavljali, da imamo v Bistri najboljšo vodo v občini, o čemer smo bili tudi prepričani, še posebej, ko se je začela iz novega vršaja v borovniške piske in kopalne kadi nacejati brozga. Za takratno začetno polomijo pa so bili krivi nekateri tedanji veljaki, ki v nestrpnosti niso poslušali strokovnjakov z Geodetskega zavoda, da mora voda nekaj časa, morda leto dni, teči na prosto, ne pa v vodovodne pipe, da se izčisti. Takrat je morala znanost poklekniti pred politiko.

Mi v Bistri smo se hahljali, dokler niso pričele na dan curčiti vesti o težkih kovinah, ki jih spuščajo v podzemljske vode nekje pri Ložu in pridejo na dan v našem potoku Bistri. Večina si s tem ne beli las, saj so prepričani, da je težka kovina tako težka, da potone na dno in se nas ne tiče. Za dokaz je bila npr. TV antena, ki je potonila na dno potoka kljub temu, da je iz tako lahke kovine, kot je aluminij. Torej bo svinec ali kaj podobnega še prej na dnu!

Toliko bolj nas je spravljal v obup obnavljanje muzejske hidrocentrale. Ko so delali nov jez in obnavljali notranjost stavbe, je namreč tekla v naše hidroforje in vedra hudo blatna voda. Muzejski so se zavezali, da nam bodo vsakokrat, ko bodo potekala dela, ki bi močno kalila vodo, prej povedali, da bomo pravočasno izključili hidroforje in si pripravili zalogo vode. Med nekaj mesečnim brazdanjem po vodi so nas samo dvakrat pravočasno obvestili: dežurati smo morali sami, če nismo hoteli tvegati polnih boilerjev blata in seveda za kosilo suh kruh. Višek pa je vsa zadeva dosegla ob poverni vključitvi hidrocentrale. Avtomatika je namreč čudna žival in »crkne«, kadar pač »crkne«. To pa se dogaja kar pogosto; vsakokrat ko se centrala ustavi, po vodi navzdol priplavajo cele »plahte« strojnega olja. Ribičem, ki so z lju beznijo in nežnostjo vložili v Bistrico podmladek posttrvi, naj povem, da njihove ribice že dvakrat plavajo: v vodi in v olju, v vinu pa jih bodo že sami namočili. Zadevo je zaenkrat vzela v svoje roke inšpekcija in kaže na bolje.

Bistričanom so nam sedaj obljubili vodo iz javnega vodovoda oz. iz vršaja, nad čimer pa sem se spet malce zamiljila. Vodni vir je napreč zadržati samo po cesti v smeri proti Borovnici od kmetije Borštnik

na Dolu v dolžini 5 km. Od Bistric navzdol do vršaja pa ni nikjer nobene table za zaščito vodnega vira, zato nekateri pridno polivajo gnojnico in na debelo nekajkrat na leto škropijo s herbicidi, ostanke pa zlivajo na zemljišče, ki ga ima v najemu kdo drug. Škropijo tudi takrat, ko piha veter in nese herbicide na sosedov fižol in solato. To se dogaja 1 do 2 km od črpališča. Sedaj ne vem, ali naj se sploh odločimo za priključitev na javni vodovod.

V Bistri se razcveta tudi turistična ponudba. Vse bolj razganja stavbo, kjer je bila včasih gostilna, še posebej pa se bohoti, odkar je last LIKA. Bojda zato, ker jo je dobil za bagatelno ceno. Če bi drago plačal, bi najbrž poskrbel, da bi se kaj izcimilo iz te njegove lastnine. Včasih so dali gostilno v najem, pa so se najemniki sprli z LIKO-m. Morebitni novi pa si tudi premislijo, saj bi dobili pogodbo samo za eno leto. V tako tveganje pa noče nihče, saj v enem letu ne bi dobili nazaj niti toliko, kolikor bi bilo treba vložiti v opremo. Za dobo petih let pa LIKO noče skleniti pogodbe oz. na prošnjo za tako pogodbo niti ne odgovori.

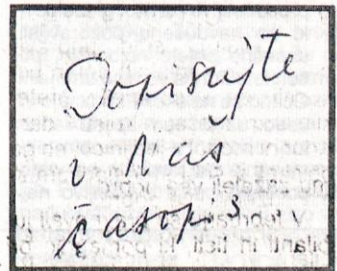
Zadeva je trenutno na mrtvi točki, saj so na dvorišče ob stavbi nekdanje gostilne postavili šotore za morebitne begunce, ki pa jih, kot kaže, ne bo. Morebiti je to spet dobra »naložba« LIKA, da bo dobil zaslon, notranjo vodovodno napeljavo. (zunanjost je še nekdo dolžan bivši najemnici

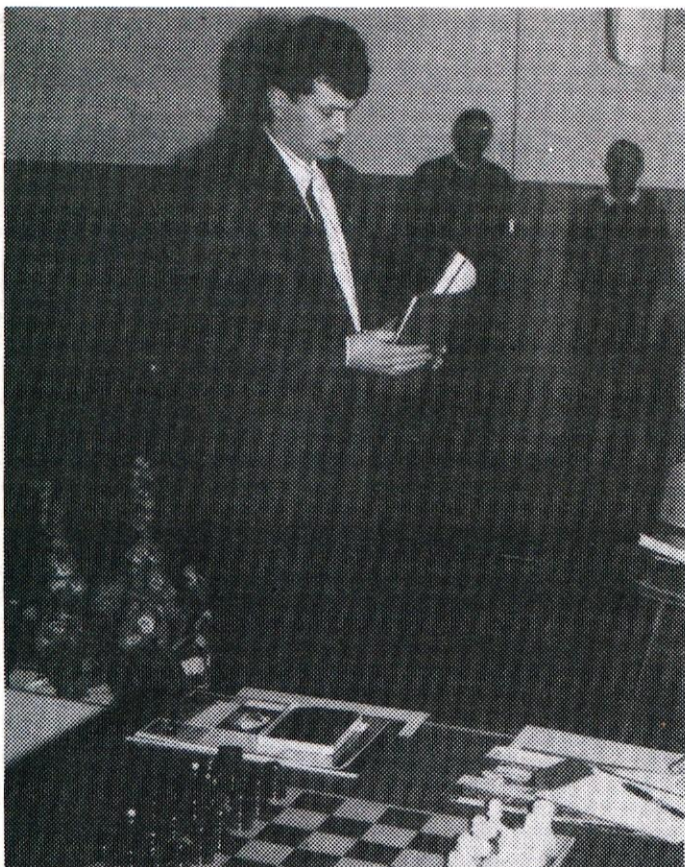
gostilne Ines), odtok ter sanitarije, ki jih prej ni bilo oz. so iztrgane iz prostorov. Ta »zastoj« pa gre seveda iz žepov davkoplačevalcev. Morda bodo Likovci zaračunali občini še najemnino za zemljišče, na katerem so postavljeni šotori, čeprav so isto zemljišče dobili od občine zastoj. Koliko bi to zneslo, lahko izračunate glede na ceno, ki jo LIKO zaračuna za uporabo dragocene »svete zemlje« nekому, ki prodaja spominke v bližini muzeja. Znesek je 1.000 DM za »štan-tek«. Na mesec.

Kaže, da ni v naši ljubi občini nikogar, ki bi LIKU vzel to stavbo. Z oddajanjem gostilne v najem so že davno dobili nazaj »kupnino«, ki je znašala borih 10.000 DM (po nekaterih virih 14.000). Še več: mastno so zaslužili, ne da bi mignili s prstom ali vložili v stavbo en sam piškav jugodinar, SLT, še manj pa marko.

Stavbo bi dodelili tistemu, ki se bo zavzemal, da bo zanj poravnal terjatve Galletovih, ki so že vložili zahtevek za plačilo odškodnine za odvzeto premoženje. Morebitni novi lastnik bi moral kaj storiti tudi za turizem v Bistri.

FRANČIŠKA CELARC

Bronasta Brezovica

Gostiša z uspehom iz Manile

Ko se človek vrne iz širnega sveta v domači kraj, pa naj bo ta velik ali majhen, je srečen. Takrat vedno ve, da nikjer ni tako lepo, kot prav na tej mali krpicí zemlje.

Če pa se nekdo vrne iz širnega sveta in s sabo prinese prvo olimpijsko medaljo svoji mladi domovini in njenim ljudem, bog ve, kakšen občutek je to!

Šahist Leon Gostiša iz Blatne Brezovice je v Manili na šahovski olimpijadi priigral bronasto odličje prav na dan slovenske državnosti. Več kot si je kdo upal sanjati. Prvo olimpijsko medaljo, odkar je Slovenija mednarodno priznana, je prinesel na Vrhniko, v Blatno Brezovico. In bil je praznik, kot ga še ni bilo! Za to so poskrbeli njegovi sovaščani. Z njimi sem bila takrat, ko so šli čez Trg revolucije in skozi avlo Cankarjevega doma do Izvršnega sveta v Ljubljani na tiskovno konferenco. Veselo, razposajeno, po domače. Leon jih je bil vesel in upam si trditi, da bi tudi tiskovna konferenca izzvenela bolj pusto brez njih. Pa niso govorili. Le tam so bili, v nošah, ponosni in veseli.

Govorili so minister Jelko Kacin, predsednik Šahovske zveze Slovenije G. Knežević, vodja moške ekipe Bruno Parma, vodja ženske ekipe Vojo Mencinger in predstavnik Šahovske zveze Slovenije Boris Kotin. Prav na koncu pa skromen fant iz naše vasi. In

v vasi, kjer ga je pričakala množica ljudi, je govoril še enkrat. S solzami v očeh. Tako vesel je bil, da je prav on tisti poslanec, ki je svetu sporočil: »Majhni smo, a veliko zmazemo!« Vesel je bil izredne pozornosti vaščanov. Ti so namreč poskrbeli za vse, da se je slavje lahko nadaljevalo pozno v noč.

Z nami so se iz Ljubljane pripeljali tudi šahisti, ki so bili na tiskovni konferenci, in šahovski komentator Ivo Bajec. V športnih poročilih je sporočil: »Zdaj tu ni več Blatna Brezovica. To je Bronasta Brezovica.« Leona je prišel pozdravit še predsednik Slovenske ljudske stranke, g. Marjan Podobnik. Prvi pa so mu izrekli pohvalo in dobrodošlico predstavnik krajanov, podpredsednik SO Vrhnika in predsednik Športne zveze Vrhnika. Pravzaprav smo vsi hoteli nekaj reči in vsi smo začutili vsaj mravljičje v koži, če si že ne upamo priznati solza.

Zakaj vam pišem vse to, ko vendar vem, da bosta do takrat, ko boste to brali, pretekla vsaj že dva meseca? Menda zato, ker sem tam poklepetala z Leonovo mamo in očetom, ker sem tam srečala vse te čudovite ljudi. V Bronasti Brezovici sem ostala še pozno v večer.

Pišem vam to zato, da boste vedeli, kaj ste zamudili. Takšni dogodki se ne zapišejo na koledar. Vtisnejo se v dušo.

Po dolgih letih

Karting spet živi!

Po dolgih letih smo pri AMD Vrhnika zopet ustanovili karting sekcijo in se tudi uspešno vrnili na karting steze. Lani smo imeli samo enega tekmovalca v kategoriji do 100 ccm JUNIOR; to je bil David Kalan, ki je uspešno tekmoval in v svojem razredu dosegel 4. mesto v končni razvrstitvi za RP Slovenije. Letos pa smo s pomočjo dolgoletnega tekmovalca v kartingu Alojza Preka pridobili še tri tekmovalce, tako da sedaj lahko tekmuje tudi kot ekipa. V najnižjem tekmovalnem razredu, v kategoriji N 1 60 ccm, nas zelo uspešno zastopa Aleš Prek, ki kljub svoji mladosti zelo hitro stopa po očetovi poti. Med novimi člani kluba je tudi naš znani smučarski skakalec in reprezentant Matjaž Zupan, ki v poletnem pripravljalnem obdobju najde čas tudi za tekmovanja v kartingu.

Na letošnji prvi dirki za DP Slovenije, ki je bila 2. 5. v Portorožu, je Aleš Prek zasedel dve 2. mesti, David Kalan 1. in 2. mesto, Matjaž Zupan pa 5. in 6. – vsak v svoji kategoriji. Ekipno pa smo med sedmimi ekipami dvakrat zasedli 3. mesto. To je bilo pravo presenečenje in napoved za uspešno sezono.

Na drugi dirki za DP v Ljubljani, bila je 6. 6., je Aleš Prek dosegel dvakrat 1. mesto David Kalan 4. in 2., Matjaž Zupan pa dve 4. mesti. Ekipno smo bili 2. in 3.

Tretja dirka je bila v Ptuj, kjer je Aleš Prek dosegel dvakrat 1. mesto, David Kalan pa dvakrat drugo. Ekipno smo dosegli dve 4. mesti.

Na četrti dirki DP 92' v Portorožu je Aleš Prek dosegel 2. in 1. mesto, David Kalan dvakrat 3. mesto, Gašpirc pa 5. in 6. Ta, novopridob-

ljeni član v kategoriji 100 ccm SENIORJI, je tako uspešno nadomestil Matjaža Zupana, ki se zaradi skakalnih obveznosti tekmovanja ni mogel udeležiti. Tako je dve dirki pred koncem letošnjega DP Aleš Prek že državni prvak v kategoriji N 1 60 ccm, kar je za tako mladega tekmovalca zelo velik uspeh. Tudi David Kalan je trenutno na prvem mestu v kategoriji 100 ccm JUNIORJI, o končni razvrstitvi pa bosta odločali zadnji dirki. Ekipno smo v letošnji sezoni najmanj tretji – za karting kluboma MOSTE in PORTOROŽ.

Če bi imeli še tekmovalca v kategoriji do 125 ccm, bi se lahko potegovali tudi za 2. ali celo 1. mesto v skupni razvrstitvi. Tu pa se pojavi problem financiranja. AMD ni zmožna pokrivati vseh nastalih stroškov, zato so jih morali tekmovalci pokrivati sami in si sami iskati spoznorje.

Naš cilj v naslednjem letu je izpopolniti tekmovalno vrsto in si zagotoviti dovolj sredstev ter normalne pogoje za delo.

Glede na to, da je AMD Vrhnika imela nekdanj zelo veliko dobrih tekmovalcev in da je kot ekipa zmagovala na državnih prvenstvih, bi s pomočjo podjetij v vrhniški občini in občine same s tako kakovostnimi in požrtvovalnimi tekmovalci lahko ponesli ime Vrhnike na najvišjo stopnico.

Doslej so denarno podprli naše tekmovalce:

Pekarna Vrhnika, Coming Vrhnika, Gostilna Turšič, Diskont Frank, Servis kmetijske mehanizacije Anton Rotar. Vsem se ob tej priložnosti najlepše zahvaljujemo. Boris Brenčič, vodja ekipe

Tekmovalci AMD Vrhnika: z leve Matjaž Zupan, Aleš Prek, David Kalan.

TURISTIČNI AVTO RALLY

Štirideset voznikov

Združenje šoferjev in avtomekanikov Vrhnika je 20. 6. 1992 priredilo turistični avto rally na relaciji Vrhnika – Ulovka – Zaplana s ciljem v Starem mlinu. Za vožnjo se je prijavilo 34 voznikov s sovozniki.

Pred štartom so vozniki reševali testne pole iz cestnoprometnih predpisov, tako je imel rally tudi preventivni pomen.

Nato so opravili tehnični pregled vozila, čemur je sledila spretnostna vožnja na Trgu Karla Grabeljške. Med spretnostno vožnjo je ponagajalo vreme, a kljub temu potekala nemoteno.

Po opravljeni vožnji je bil štart pri parkirišču Zavarovalnice Triglav. Vožnja se je nadaljevala do cilja v Starem mlinu. Čas je elektronsko meril g. Marjan Možina s svojo ekipo tako, da so bili časi res točni; ob tej priložnosti se g. Možina in njegovi ekipi iskreno zahvaljujemo.

Pomoč pri kontroli pol iz cestnoprometnih predpisov in tudi pri drugih strokovnih nalogah pri poteku rallya so nam nudili uslužbenci AMD Vrhnika, g. Petrovič in g. Turk in tudi njim se ob tej priložnosti iskreno zahvaljujemo. Za red in varnost smo skrbeli člani združenja. Vsi vozniki so bilo obdarovani na cilju v Starem mlinu, prvi trije pa so dobili poleg daril tudi pokale.

I. mesto je pripadalo TOMAŽU DRASLERJU

II. mesto je pripadalo KARLU KOZLU

III. mesto je pripadalo BRANKU MALNERSIČU.

Za nagrade voznikom in za srečelov so darovali:

– vrhniški slikar in umetnik g. Milijoj Dominko

– g. Bojan Novak

– delovne organizacije:

LIKO Vrhnika, IUUV Vrhnika, Avto center Vrhnika, Slovenija šport Ljubljana, LIKO Borovnica, Stenplast Vrhnika in druga podjetja pa tudi

– obrtniki, trgovine, gostilne: ob tej priložnosti se vam, ki ste kakorkoli prispevali in pripomogli za uspešno izvedbo Turističnega avto rallyja, prisrčno zahvaljujemo.

Po končanem rallyju se je nadaljevalo srečanje članov ZŠAM Vrhnika. Vabljeni so bili vsi člani s soprogami, a žal udeležba ni bila tolikšna, kot smo si želeli. Razpoloženje je bilo zelo dobro, za kar je poskrbel tudi ansambel z dobro glasbo in tudi njim velja zahvala in nasvidenje prihodnje leto.

Največja zahvala pa velja prav gotovo vsem članom ZŠAM Vrhnika, ki so s svojim vztrajnim delom pripomogli, da sta se obe prireditvi uspešno končali. HVALA!

Srečno vožnjo!

ZŠAM VRHNIKA

SEDEMDESETLETNICA PGD BLATNA BREZOVICA

Dom obnovljen

Po žegnanjski maši na Jakobovo nedeljo so se vaščani Blatne Brezovice zbrali pred delno obnovljenim gasilskim domom, kjer so se skupaj z domačimi gasilci udeležili blagoslova kipa sv. Florjana. Blagoslov nebeškega zavetnika gasilcev je opravil vrhniški župnik Florjan Božnar.

Veliko je bilo že postorjenega, obnovljena je fasada, vzdana so nova okna, lepo je opremljena in na ogled so priznanja, ki jih je prejelo in osvojilo PGD Blatna Brezovica. Veliko ur prostovoljnega dela in truda je bilo potrebnega, da smo z zobu časa izrgali stavbo, s katero ni povezana le gasilska zgodovina kraja, temveč tudi njegovo kulturno in družabno življenje. Mnogim spomin uide nazaj, v leta, ko je praktično celotna vas soustvarjala gledališke predstave na odru gasilskega doma in si tako bogatila duhovno življenje, ki je danes ob televiziji in razni ceneni zabavi tako plehko. Morda so prav ti lepi spomini zadržali ljudi v prijetnem medsebojnem kramljanju

tja do zgodnjih popoldanskih ur.

Z vsakim novim delovnim podvigom, in teh v zadnjem času v Blatni Brezovici ni bilo malo, saj je bila obnovljena kapelica, zgrajena nova trgovina in urejena kanalizacija, raste čut ljudi za pripadnost kraju. Krepijo se medsebojne vezi in pripravljenost pomagati sočloveku v stiski. To pa so tiste vrednote, za katere je Gasilsko društvo delovalo v sedemdesetih letih svojega obstoja. Reševanje in varovanje ljudi ter njihovega premoženja je hujšano dejanje, ki presega ozko sebičnost posameznika.

»Gasilci so bili edino društvo v preteklosti, ki ni delovalo politično. Vedno so bili prvi, pa naj je šlo za pomoč v stiski ali za zadnje slovo od sokrajana.« Je v čestitki društvu ob jubileju dejal gospod Božnar in članom tudi v prihodnje zaželel uspehe v njihovem humanem poslanstvu. Tudi krajanji se mu pridružujemo z željo, da jim bi bilo treba čim manjkrat potrebne posredovati v nesrečah

VETERANSKI PRVAK

Skočiš pa padeš

Veteranski državni prvak v skokih je iz Borovnice: to je Tone Debevec, ki je z Brane-
tom Mihevcem nastopil na drugem (poletnem) veteranskem prvenstvu Slovenije v smučarskih skokih na plastičnih skakalnicah.

Razburljivo nočno tekmovalstvo, ki se je začelo ob 21. uri, je bilo posvečeno obletnici samostojnosti in ga je vzorno organiziral SSK Ihan. Zbralo se je presenetljivo veliko gledalcev, ki so navdušeno pozdravljali uspešne polete najboljših, po tleh letečim pa se niso smejali. Očitno se na skoke spoznajo in vedo, da pri tem športu lahko tudi padeš. Po končanem tekmovalstvu pa je prišla na vrsto posebna serija z vablivo na-

grado, pečenim prašičkom, za najboljši skok brez padca. In kam je odšel picek? V Borovnico. S Tonetom Debevcem, ki je tako dosegel dvojni uspeh tistega nepozabnega večera, z drugim mestom pri mlajših veteranih pa sem ga zaokrožil še spodaj podpisani.

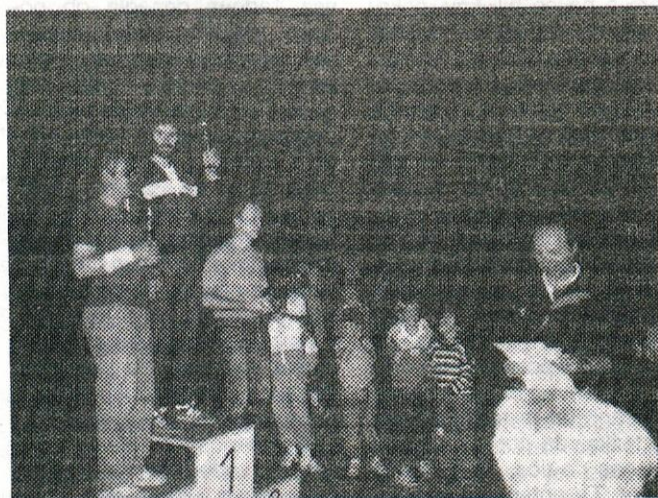
Da smo borovniški veterani zares aktivni in da Borovnico dostojno zastopamo na skakalnicah po vsej Sloveniji, smo dokazali tudi v Planici 4. aprila, ko smo v precej močnejši konkurenci, kjer je nastopala večina nekdanjih državnih reprezentantov, z olimpijcem iz Lake Placida Bogdanom Norčičem in Brane-
tom Mihevcem dosegli naslednje uvrstitve: pri veteranih do 32 let Brane Mi-

hevc 10. mesto, pri 32 do 36 let Jože Demšar 8. mesto, in 36 do 40 let Tone Debevec 6. mesto.

Tone je državni prvak postal s 15 let starimi smučmi pa tudi

zimске ima dotrajane, saj jim je počila krivina. Ali se bo našel denar in mu bo športna zveza kupila nove. Tekmovalca sta si doslej večino opreme kupila sama.

BRANE MIHEVC

Veterani nad 35 let

Farma na Drenovem Griču

Težave s soglasji

Na Drenovem Griču buri že dva meseca duhove namerala graditev prašičje farme, ki se je je lotil kooperant podjetja **Adria Mitja Kržič** na svoji zemlji. Za pridobitev lokacijskega dovoljenja je že dobil soglasje ustreznih občinskih služb, soseda in krajevne skupnosti Drenov Grič. Vendar se je svet KS na pobudo krajanov ponovno sestal in soglasje umaknil.

Na občini je bil na to temo sestanek med predstavniki sveta KS s člani izvršnega sveta, vendar niso prišli daleč: izvršni svet je sodil, da bi si bilo koristno ogledati podobne take objekte, ki jih za to tehnologijo reje že imajo v Prekmurju (globoki nastil, pri katerem ni toliko oporekane gnojevke, glavnega onesnaževalca pri prašičjih farmah).

Proti koncu julija so se na zboru krajanov sestali prebivalci Drenovega Griča in Les-

nega Brda. Imeli so pomisleke zastran farme. Po njihovem bo stala preblizu stanovanjskih hiš, tudi gnoj s farne bodo vozili skozi naselje, so rekli, investitor bo težko zbral dovolj slame za tristo prašičev, kolikor naj bi jih redil in težko verjamejo, da po vsem povedanem, tudi v visokih tonih, farma ne bo vplivala na okolico. Miril jih je veterinarski inšpektor, ki se je sestanka udeležil z Andrejem Kosom z izvršnega sveta. Povedal je, da taka tehnologija ne obremenjuje okolja, da je zanesljiva, če seveda rejec upošteva vse zahteve, ki jih taka tehnologija od njega zahteva. Predstavnik izvršnega sveta občine Vrhnika Andrej Kos pa je povedal, da je prašičereja v vrhniški občini deficitarna dejavnost, s katero se razen za lastne potrebe ukvarja le malo ljudi, zato izvršni svet pri zagotavljanju preskrbe prebivalstva podpira graditev

manjših prašičjih farm. Ker pa za območje Drenovega Griča in Lesnega Brda še ni narejen prostorsko ureditveni načrt, bo občina na koncu le morala upoštevati mnenje prebivalcev.

Da pa bi za to mnenje izvedeli, so se na sestanku odločili, da bodo zanj med krajanov povprašali na referendumu, kar se bo verjetno kmalu zgodilo in o čemer bomo poročali.

Zdaj jih čaka pot v Pomurje, kjer si bodo ogledali več farm, ki delujejo tako, kot naj bi delovala farma na Drenovem Griču. Ko se vrnejo s strokovnega izleta, pa bodo povedali, kako tam strežijo podobnim problemom. Težnja po razviti Zahodni Evropi so že nekaj časa manjše prašičje farme s tristo repi v hlevih, nekoliko oddaljene od gostih naselij, s tem da ima rejec zadostne kmetijske površine obdelovalnih zemljišč, da lahko porabi ves gnoj iz hlevov. Žal imamo pri nas izdelane samo normative za industrijsko prirejo mesa na velikih farmah, ki so tudi največji onesnaževalci okolja.

Še največ opravka bo torej zdaj imelo vodstvo krajevne

skupnosti oziroma predsednik sveta Stane Jeraj, na katerega so prebivalci pritisnili zaradi prezgodaj izdanega soglasja, ki ga je potem umaknil in ker so mislili, da gre za manjši živinorejski obrat. Na sestanku krajanov je rekel, da je bil zapeljan.

Drugačna jeza je popadla prebivalce Drenovega Griča zato, ker so v časopisu prebrali, da je prva legalno postavljena hiša dvesto metrov oddaljena od bodoče farne, vse, kar je bliže, pa je zgrajeno na črno.

Vsekakor bo na koncu nekdo moral nekoliko popustiti: slavonskih in vojvodinskih prašičev v Slovenijo ni več, preskrba s prašičjim mesom pa je doma le nekoliko večja kot 60 odstotna. Vse drugo pride že dolga leta od drugod. Ne nazadnje tudi republiško kmetijsko ministrstvo v svoji še ne do konca dorečeni razvojni strategiji kmetijstva daje prednost manjšim koncentracijam živali v skrbi za sonaravno kmetijstvo.

Kar je res, je res: v prašičjem hlevu res ne diši, brez dobre klobase pa tudi ni malice. (N. Č.)

IN MEMORIAM

Jože Stanonik

Kruta smrt je iz naših vrst iztrgala člana borčevske organizacije, uglednega občana, gospodarstvenika, aktivnega sodelavca več društev in predvsem dobrega prijatelja **Jožeta Stanonika**. Ne more pa iz naših src iztrgati spomina nanj in na njegovo življenjsko pot, ki je bila bogata in plodovita, čeprav zanj večkrat tudi težka.

Borčevski organizaciji in gibanju je pripadal z vsem prepiranjem, saj se je že leta 1941, kmalu potem, ko je fašistična vojska okupirala naše kraje, s skupino sodelavcev v mlekarni vključil v Osvobodilno fronto. Bil je v skupini krščanskih socialistov čeprav strankarsko neopredeljen, ki jo je na Vrhniki vodil Franc Furlan z Verda. Ta pa je sodeloval z Alešem Stanovnikom iz Ljubljane. Jože je ves čas zelo aktivno sodeloval skupaj s sodelavci iz mlekarnice pri prevozu najrazličnejšega materiala iz Ljubljane, pri razdeljevanju ilegalnega tiska, zbiranju hrane za partizansko vojsko. Mlekarna je bila tudi pomembna točka za prehod ilegalcev iz Ljubljane na Notranjsko in obratno.

To delovanje je okupator zaslučil in Jože je okusil tudi ljubljanske zapore. Ni klonil, ostal je zvest Osvobodilni fronti in sodelovanju proti okupatorju.

Po vojni, ko je nastala borčevska organizacija, se ji je aktivno priključil. Po upokojitvi je več kot deset let vodil pisarno občinskega odbora Zveze borcev. Vse do svoje smrti je bil član občinskega odbora ZB NOV Vrhnika.

Jože je v našem kraju pridobil ugled dobrega mlekarja in priznanje ter spoštovanje dobrega vodje vrhniške mlekarnice.

Uspel je, ker je bilo v tistih časih zelo težko, da se je izšolal v srednji strokovni šoli za mlekarja in mojstra predelave sira. Takoj po končani šoli je leta 1930 prišel iz svoje Ljubljane pri Horjulu na Vrhniko v mlekarno. Ker je bil prizadeven delavec in zavzet za stroko, je kmalu prevzel vodstvo mlekarnice in jo vodil 40 let. Reševal je stotere težave, ovire, spore, dileme pa tudi

nuje razvoja in izboljševanje pridelave mleka in njegove predelave v kakovosten in priznan sir. Generacija, ki je živel in delala v našem kraju v njegovem času, ga je sprejela kot uspešnega strokovnjaka in gospodarstvenika. Poznan in priznan pa ni bil samo doma. Njegov sloves se je razširil tudi v slovenski prostor in celo zunaj njega. V njegovem času je bilo malo strokovnih komisij in mlekarskih prireditev, kjer Jože ni sodeloval.

Po vojni, ko so bile razne združne organizacije in reorganizacije, pri tem pa tudi veliko dilematičnih spodrsiljav, je znal Jože s svojim aktivnim odnosom in sodelovanjem pri reševanju nastalih problemov vplivati na pozitivne rešitve. Do vseh vprašanj takratnega časa je zavzel samostojna, konstruktivna in gospodarsko podprta stališča. Uspel je voditi vrhniško mlekarno tako, da je ves čas delovala kot dokaj samostojna ekonomska enota. S svojim delom se je vključil tudi v različne republiške organe in organizacije, ki so reševale probleme, ki jim je bil Jože kot strokovnjak kos.

Po upokojitvi je postal eden najbolj znanih aktivistov in organizatorjev življenja več vrhniških društev, predvsem pri čebelarjih, upokojencih in pri Zvezi borcev.

Za vse delo je dobil več odlikovanj, plaket in številna priznanja. Občani Vrhnike in člani ZB moramo priznati, da je bilo njegovo življenje in delo uspešno, požrtvovalno, tovarniško in je v našem kraju pustilo mnoge pozitivne rezultate.

FRANC PASETTA

40 let gasilstva v Ligojni

V soboto, 15. 8. 1992, so v Ligojni praznovali 40-letnico Gasilskega društva Ligojna na zelo svečan način, saj so v uporabo predali novo moderno avtociстерno. Na svečanosti se je zbralo kar precej krajanov, nekaj gostov ter gasilcev iz sosednjih društev.

V mimohodu pred svečano tribuno so se predstavili tudi domači gasilci s svojimi najmlajšimi člani. Navzoče sta pozdravila predsednica društva Marina Japelj in predsednik sveta KS Ligojna Matevž Samotorčan. Podpredsednik gasilcev Ligojne Tone Kavčič je na kratko predstavil zgodovino društva in vse težave, s katerimi so se srečevali, da so lahko dogradili in kupili avtociстерno. Nato je gospod dekan Florjan Božnar blagoslovil avtociстерno, predstavnik Skupščine občine Vrhnika in član izvršnega sveta Vinko Tomšič pa je prerazal vrstico in izročil ključke poveljniku domačih gasilcev Stanetu Samotorčanu. Na svečanosti ni bilo predstavnikov občinske gasilske zveze,

kar pa ni motilo celotne prireditve.

Svečanost je popestrila godba na pihala iz Vevč, za zabavni del pa je poskrbel narodnozabavni ansambel Mirana Savnika.

Ob prehojenih 40 letih gasilstva v Ligojni se spomnimo le nekaterih podatkov.

Prvi občni zbor gasilcev je bil leta 1952, ko je bilo 26 članov. Prva naloga je bila gradnja lastnega doma in leta 1957 je bil dokončno zgrajen, predvsem z lastnim delom in materialom.

Kmalu so dobili ročno črpalno, ki jo še danes čuvajo kot zgodovinski dokaz na prve ligojske gasilce. V letu 1968 so nabavili motorno črpalno »SORA«, naslednje leto pa prvo prevozno vozilo »džip«. Večje potrebe so terjale tudi nabavo večjega vozila in tako so v letu 1973 dobili nov gasilski kombi. V naslednjih letih so naredili fasado na gasilskem domu, kupili lasten prapor ter novo črpalno »ROZENBAVER«. Članov je bilo vedno več in izkušnje ter praksa pri

gašenju požarov so pokazale, da so lahko učinkoviti, uspešni in hitri le, če z vodo pridejo na mesto požara. Tako se je rodila ideja za nakup avtociстерne. Ob pomoči občinske gasilske zveze Vrhnika in občine Vrhnika so kupili podvozje s kabino. Za nadaljnjo nadgradnjo celotne cisterne so se obrnili na krajanov, ki so s prispevki veliko pripomogli, da so dokupili potreben material. Veliko prostovoljnega dela so vlo-

žili sami in izdelana je bila sodobna avtociстерna, ki bo rabila svojemu namenu, vendar pa – da bi bilo čimmanj požarov. Največ prostovoljnega dela pri izdelavi avtociisterne pa so vložili Franc Osredkar, Stane Samotorčan, Matevž Samotorčan, Robi Malovrh in Darko Samotorčan, za kar se jim gasilci GD Ligojna tudi zahvaljujejo.

S. S.

ČRNA KRONIKA

2. 7. Policistom so sporočili, da je neznanec v zaščitno ograjo avtocestice pri Sinji gorici napravil večjo luknjo. Med preiskavo so lampa odkrili in ugotovili, da si je na ta način skrajšal pot od hiše pa do njive, ki je na drugi strani ceste. Tako bližnjica je sicer dokaj samomorilska, možaku pa bo najverjetneje v bližnji prihodnosti povzročila še hude glavobole, saj ga bodo poklicali na sodišče zaradi povzročitve splošne nevarnosti in tudi cestarji se znajo oglasiti s polnočnico za povzročeno škodo.

Ob 19.15 se je na magistralni cesti pri Drenovem Griču zgodila huda prometna nezgoda. Voznik osebnega avtomobila, ki je vozil v smeri od Vrhnike proti Ljubljani, je na Fritci začel prehitovati pred seboj vozečega v trenutku, ko mu je nasproti pripeljal drug osebni avto. Prehitavajoči je močno zavrl, zaradi velike hitrosti pa je vozilo zaneslo s ceste, kjer je trčilo v drog telefonske napeljave. Voznik se je pri tem hujše poškodoval.

3. 7. Na policijski postaji se je oglašil razburjen ljubljčanec ter policistom razložil, da se je nekje na Brezovici zapletel v prometno nezgodo. Tu pa je zgodba postala nenavadna, saj je nesrečnik povedal, da se mu je drugi udeleženec nesreče predstavil kot policijski inšpektor ter mu zaplenil vozniško. Ker je zadeva že na prvi pogled smrdelja, so preverili obstoj imenovanega in seveda ugotovili, da inšpektorja s takim imenom pri nas nimajo. Ali po domače povedano – neznanec se je znašel in tovariša v nesreči lepo napel. Primer so

vrhniški policisti odstopili viškim kolegom.

4. 7. Čudni časi so in ljudem povzroča luknje v želodcu marsikaj, kar jih sicer v normalnih okoliščinah niti motilo ne bi. Tako je policiste poklical občan in se pridružil, da v garaži sosednje hiše mož peče meso na žaru, kar ga ogroža varnost sosedov. Bogsigavidi kaj je pri tem tako razkurilo občutljivega sosesa. Morda so mu nesramno dišeče vonjave mesnin razdražile pajčevine v želodcu ali pa je enostavno alergičen na »roštilj« kuhinjo. To bi bilo treba zdaj, ko smo končno odcepljeni, namreč prepovedati – tako vsaj pravijo nekateri ter čevapčice, pleskavice in različne preimenovani v bohinske lulke, blejske podplate ali kaj podobnega, da o srbski solati sploh ne govorimo. Sicer pa so se z možem, ki se je tega dne ukvarjal z balkansko kulinariko, prijazno pogovorili.

5. 7. Ob 3.45 zjutraj je na vrhniški avtobusni postaji – če se izrazimo kot občan, ki je posredoval sporočilo – obležalo negibno možko truplo. Policijska patrulja, ki si ga je pobliže ogledala, je sicer ugotovila, da »truplo« še diha in sicer dokaj močno aromatizirano sapo žlahtnih hlapov. Obnemoglega so naložili v kablo in dostavili na domačo naslov. Ali so se ga njegovi najdražji razveselili ali ne, policijski viri žal ne poročajo.

Poklicala je občanka in zaprosila za posredovanje v sosedovem stanovanju, odkoder menda prihaja strahoten trušč. Preverili so in ugotovili, da gre za nekoliko glasnejši prepričevalni ljubčema zakoncem.

Gospod soprog je ob prihodu domov namreč našel svojo ljubljeno v mrtvo pijanem stanju, ji predlagal, da bi lahko počela kaj pametnejšega – najbrž ji to ni zašepetal preveč ljubeče – in glej ga zlomka, gospa je bila kar naenkrat užaljena, potem pa sta seveda začela vsak po svoje povzdigovati glas. Stepla se nista.

6. 7. Ob 10.45 se je na policijski postaji oglašil občan in potožil, da je član Neodvisnega sindikata Slovenije ter da se je tega dne oglašil v Industriji usnja Vrhnika, kjer je sicer zaposlen. Sodelavce je želel seznaniti z delovanjem sindikata, vendar ga je varnostni inženir postavil pred vrata. Po tej verziji bi z možem še kazalo sočustvovati, vendar smo neuradno izvedeli, da naj bi se omenjeni že prej nagibal k hujškanju in podpiranju skritih strasti. Tega pa si IUV, ki se je prebila med najuspešnejše izvoznike v regiji, prav gotovo ne bi in ne bo dovolila. Želeli smo kapitalizem, pa ga imejmo povsod, bi lahko rekli temu.

11. 7. Ob 1.45 se je na policijski postaji pojavil verjetno nekoliko izgubljen občan in prijavil, da so mu s parkirnega prostora ukradli avto. Nekateri si pa res marsikaj dovolijo! Patrulja je pregledala vse možne in manj možne parkirne oaze in nekoliko kasneje v bližini prijavljenega kraja tudi našla izgubljenega štirikolesnega konjička. Ni bil ukraden, le lastniku se je nekoliko zameglila orientacija.

12. 7. Ob 2.50 uri je policijska patrulja ustavila dva mopedista. Moža sta kazala očitne znake, da so njune glave nekje v oblakih hla-

pov vinskih mušic, a sta alkokotest hrabro odklonila. Tudi obnašala sta se nekam nesramno in po postopku, med katerim so jima prepovedali nadaljnjo vožnjo, mirno odropotala novim dogodivščinam naproti. Nista imela prevelike sreče, saj so ju zasačili še enkrat. Tokrat sta si prislužila bivanje v iztreznitvenih prostorih. Brez mopedov.

Na policijsko postajo je pritalavala občanka ter prijavila svojega soproga, ki da noči ni prespal doma, ampak očitno v eni od lokalnih kulturnih hramov. Želeli so ji ustreči, pa so zadevo preverili in ugotovili, da se je ponoči izgubljeni očitno čez noč »prešvercal« nekje drugje. Lokacije pa ne niso odkrili – mož je kot kaže zvit, pa še smisel za konspiracijo ima.

13. 7. Na policijski postaji se je oglašila gospa in povedala, da se pri njenih sosedih pripravijo in pretepajo. Možje postavijo so pohiteli na bojišče, kjer so izvedeli dokaj nevsakdanjo zgodbo. Dotični gospod je namreč mirno gledal televizijo, ko mu je njegova gospa to energično prepovedala. Možakar ne bi bil nobeden dedec, če se temu ne bi upri, in je zato udaril po mizi. Kmalu zatem je lahko ugotovil, da tudi njegova draga ni kar tako, saj je zavihala rokave in se ga lotila. Preplašen je pobegnil in se pred razjarjeno umaknil v dnevno sobo, kjer se je za vsak slučaj še zaklenil. Misli je, da je varen, ko je nežna soproga razbila vrata. Tu so na srečo že prišli varuhi reda in njihova prisotnost jo je čudežno umirila. Kako bo besnela, ko jo bodo vabili v goste k sodniku

za prekrške, še ne vemo.

15. 7. Poklicala jih je občanka iz Borovnice in povedala svojo žalostno zgodbo. Tega dne sta šla z možem na pogovor k socialni delavki in vse je bilo v redu do doma, ko je draga potegnila v gostilno. Tam je zbral ves pogum, da jo je ob vrnitvi spodobno namlatil, potem pa se odpravil v Ljubljano. Obisk pri strokovnjakih je bil torej zaman, zato so ga napotili k sodniku.

16. 7. Na policijsko postajo se je zatekel občan, ki mu je žena zagrozila s skorajšnjim pokončanjem. Ko so ugotavljali, zakaj tako ostru ukrepi, so ugotovili, da je prej omenjeni že opoldan prišel domov tako nakresan, da je celo popoldne prespal. Ko se je le prebudil, ga je gospa prijazno vprašala, če je sosedje že vrnili dolg. Izvedela je, da je denar pretopil v pijačo, pa se ji je utrgalo in je zagrozila s politiko trde roke. Opozorili so jo.

20. 7. Žena je ovadila svojega moža, ki jo je prejšnji dan nekoliko močneje pretipal, za nameček pa še zaklenil v sobo. Najbrž zato, da bi ne mogla povedati. Zmotil se je, zato bo dobil vabilo sodnika.

Na policijsko postajo je priokala gospa, ki smo jo spoznali v enem od prejšnjih odstavkov, ko je spraševala, kje je prenočil soprog. Tokrat je prišla na dan z drugačno zgodbo. Gospod je namreč tega dne je prišel domov, nakresan sicer, je pa zato s seboj pripeljal prijateljico. Kakšna konspiracija neki, izdal se je za vse noči, ko je »manjkal« v domači postelji. Ženi nedvoumna družba njenega moža seveda ni bila nič kaj všeč, pa ji je

narastel pritisk. Policisti so že napisali pošto ustreznim službam.

21. 7. Ob 4.50 so posredovali po klicu občanke. Ta je povedala – pretepel jo je že – da se je mož nekaj po četrti uri vrnil domov ter vzel iz postelje njuno enajstmesечно hčerko, kar pa mu je mati otroka seveda hotela preprečiti. Občutila je moč njegovih rok, pred nasiljem pobegnila, medtem ko se je gospod odpravil z deklico. Priстойne službe so obvestili.

23. 7. Občanka je sporočila, da je na vrhniškem pokopališču opazila poškodovano spomeniko. V kasnejših poizvedbah so ugotovili, da so bili ponovno na delu stari znanci policije.

25. 7. Ob 2.30 je na eni od vrhniških ulic obležal neznanec. Naložili so ga in odpeljali domačim, pa še predlog so mu napisali.

30. 7. V bifeju pod bazenom je popivala gruča mlajših razgredčev. Za boljši zvok so poskrbeli z metanjem steklenic ob steno, kar se še posebno lepo sliši. Svojim že zelo starim znancom so napisali predloge sodniku za prekrške.

Bliža se prvi dan novega šolskega leta. Nekateri malčki, ki bodo tako postali cicibani, se bodo prvič začeli podajati na pot do šole brez varnega spremstva svojih staršev in večina med njimi še ne ve, koliko nevarnih pasti se skriva na njihovi razposajeni poti. Voznikom zato prav prijazno polagamo na srce, naj vsaj nekoliko previdneje vozijo v času pouka in v nasekljih. Preveč je namreč že bilo malih nadobudnežev, ki se nikoli niso vrnili domov zaradi nekoga, ki je imel »pretežko« nogo. MOJCA ŠAJN

Prisega

17. julija so bile svečane prisega druge generacije slovenskih vojakov v vseh učnih centrih Slovenije.

Prvič pa je bila svečanost v prenovljenem učnem centru (bivša vojašnica Ignaca Voljčca), kjer je 100 vojakov priseglo, da bodo v vojaškem roku zvesto služili in izpolnjevali vse vojaške obveznosti.

V učnem centru bodo vojaki prebivali tri mesece; usposabljali se bodo v osnovnih vojaških veščinah ter spoznavali posebna znanja in veščine iz telekomunikacij, ki jih bodo kot vojaki vezisti uporabljali v svojih enotah. Tu pa bodo služili še tri mesece svojega vojaškega roka.

Svečanosti so se udeležili tudi starši, prijatelji, dekleta in znanci vojakov, ki so si nato z zanimanjem ogledali bivalno okolje ter se seznanili z načinom življenja v učnem centru.

Nekaj o načinu življenja v centru objavljamo tudi mi.

Na usposabljanju so vojaki iz 14 občin iz vse Slovenije. Vojakom so obiski dovoljeni v prostem času od 14.15 do 16.15 in od 18.15 do 21.00 vsak dan oziroma v času izhodov v mesto, to je v sredo popoldne ter ob sobotah in nedeljah, kadar ostanejo v vojašnici.

Vojakom bodo na voljo tudi telefoni, od koder bo mogoče klicati domov.

Civilno obleko imajo vojaki ves čas pri sebi, domov lahko odhajajo v njej ali pa tudi v uniformi. Poleg uniforme imajo vojaki za delo na terenu tudi delovno obleko.

Spalnice so predvidene za 10 do 16 vojakov v pritličnih zgradbah. Vsak vod je nastanjen v posebni zgradbi, v kateri

so poleg spalnic še pisarne za častnike, učilnica, kabinet za specialistični pouk, prostor za dodatno usposabljanje, sanitarije s tuši in manjše skladišče ter prostor za sušenje opreme. V prihodnje bodo imeli tudi videorekorder in televizor, povezan z internim kabelskim sistemom. Vsi objekti so med sabo funkcionalno povezani tako, da je moč v vsaki učilnici ali kabinetu katerokoli delovno mesto povezati z drugim v kateremkoli prostoru. Na voljo so tudi športne površine za nogomet, rokomet, košarko, atletiko, tenis in vojaške veščine.

Vojaki bodo imeli dovoljen odhod domov v času od petka popoldne do nedelje zvečer po razporedu odhoda iz enot. Poleg tega si bodo lahko z vzornim delom pridobili tudi dodatne možnosti odhodov domov. Za nujne opravke v mestu bodo vojakom odobreni izhodi v popoldanskem času, predvsem takrat, ko nimajo drugih obveznosti.

S. S.

Vse je pripravljeno za pričetek slovesnosti.

Znanje za mir

V bivši tankovski vojašnici je bilo na dan prisega mladih slovenskih vojakov zelo slovesno. Nekaj nad 500 jih je priseglo, da bodo branili domovino, med častnimi gosti in govorniki je bil notranji minister Igor Bavčar. Ta je mlade vojake in njihove sorodnike, ki so se zbrali v velikem številu, nagovoril z besedami, da se naj urijo če bo treba, za obrambo, vendar raje vidi, da jim tega znanja ne bi bilo treba nikoli uporabiti.

Slovesnost v hudi sončni pripeki, ki jo je povezoval igralec (in novinar RGL) Jože Logar se je začela z mimohodom častne enote s slovensko za-

stavo, s slovensko himno in pozdravnih govorih je bil kulturni spored, v katerem je nastopil logaški vokalni oktet in folklorna skupina.

Po slovesni prisegi, ki jo je spričlo slovenske zastave pred komandirjem podpisal vsak mladi vojak, je bil ogled vojašnice, bivalnih prostorov in vsega drugega, kar sodi k vzgoji mladih slovenskih vojakov.

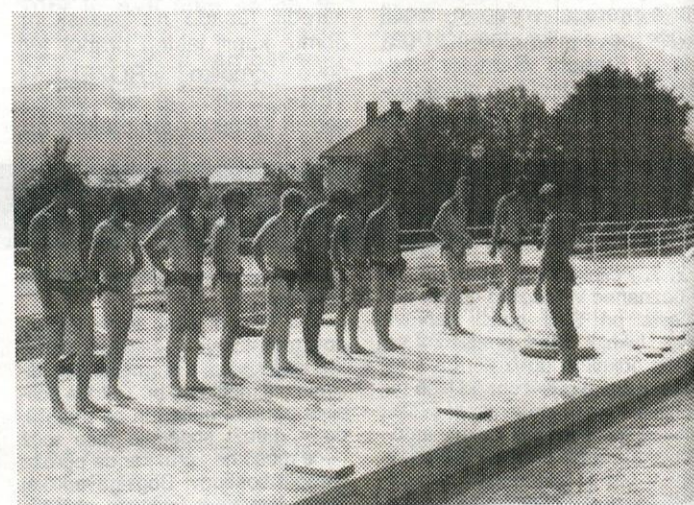
Ker je bil petek popoldne, je večina fantov odšla domov, saj jih je veliko iz bližnjih krajev, torej samih domačinov, kot je domače tudi vodstvo vojašnice.

Znanje plavanja sodi med temeljne civilizacijske standarde po svetu in predstavlja tudi določeno kulturno raven posameznika in vsega naroda.

Vsak slovenski vojak naj bi znal plavati! To je bilo vodilo Učnega centra na Vrhniki, da je organiziral obvezen plavalni tečaj za vse vojake neplavalce, ki so se z veseljem učili plavalnih veščin.

Vodja plavalnega tečaja je bil Andrej Telban, referent za športno vzgojo v učnem centru, skupaj s strokovnima sodelavcema Vinkom Bizjakom in Markom Petrovčičem.

Od 30 neplavalcev, kolikor se jih je udeleževalo tečaja, jih je 10 opravilo test bronastega delfina (preplavati 50 m), drugih 20 pa test za plavalca pripravnika (preplavati 25 m). (S. S.)

ZAKAJ VOJNA?

Andraž Seljak, 8. f

Zakaj vojna?

Zakaj ne mir?

Zakaj ne ljubezen?

Zakaj mora biti sovražstvo

med ljudmi in narodi?

Vojna je groza,

saj umira na tisoče ljudi,

umirajo živali in rastline.

Zakaj vojna?

Sivkast dim se pase na nebu.

Bombe in kroglice švigajo po zraku.

Pekel.

Ogej.

Dim.

Besede, ki odmevajo po moji duši.

Zakaj vojna?

Zakaj ne mir?

Zakaj ne - LJUBEZEN?!

OBVESTILO

Prihodnja številka (št. 185) Našega časopisa bo izšla predvidoma 25. septembra 1992. Rokopise in fotografije ter naročila oglasov sprejemamo do 20. septembra.

Odbor skupnosti borcev Dolomitskega odreda NOV in POS

vabi vse borce odreda (v prvi, drugi in tretji sestavi) na redni zbor borcev in tovariško srečanje, ki bo v soboto, 5. septembra 1992, ob 14. uri v Ribiškem domu v Sinji Gorici pri Vrhniki. Na zbor (skupščino) in tovariško srečanje vabimo tudi aktiviste OF in druge borce NOV dolomitskega območja.

Udeležencem prireditve, ki bodo do Vrhnike dopotovali z avtobusi javnega prometa, bo zagotovljen prevoz s parkirišča pri hotelu Mantova ob 13. uri in 13.30.

Iz avtobusa primestnega prometa Ljubljana-Vrhnika je mogoče izstopiti na postajališču Sinja Gorica, od koder je do Ribiškega doma le 1.300 metrov.

Pričakujemo vas v Sinji Gorici!

Odbor

Svojo prisego mora vsak vojak podpisati ob dotiku slovenske zastave.

OD USTANOVITVE PGD DO DANES – Vrhnika 1878–1992

Stari dom kot nov

V tem članku bi radi opisali del poti PGD Vrhnika in premagovanje težav, ki so se vrstile vse od njegove ustanovitve do danes.

Društvo je bilo ustanovljeno leta 1878. Organizirano gasilstvo na Vrhniku se omenja že leta 1872, ko je bil požar v Blatni Brezovici. Društvo pa je bilo ustanovljeno leta 1878, kar potrjuje tudi najstarejša slika iz leta 1888, ko je društvo praznovalo svojo 10-letnico obstoja. Prva shramba društva je bila pod sodiščem na Can-karjevem trgu. Obstoječi dom je bil zgrajen okoli leta 1900 in od takrat društvo domuje v njem. Društvo, pa tudi dom, je eno najstarejših v občini, pa tudi v republiki Sloveniji. Leta 1968 je bil dom podeljen Kovinarski z Vrhniko (SLP). To je potrdilo SO Vrhnika v mesecu avgustu istega leta. Društvo je namreč imelo že potrjen načrt za adaptacijo doma leta 1968. Imeli smo že zbrana sredstva. Nato pa je pristojni organ skupščine občine Vrhnika zahteval ugotovitev lastninske pravice stavbe. Ugotovili so, da je SLP in da društvo pri domu nima nič; podelili so ga Kovinarski z Vrhniko. Tako je naša prva adaptacija doma padla v vodo. Za odpravnino smo dobili 5.000.000 takratnih dinarjev, kar smo z drugimi sredstvi porabili za orodni voz in ureditev shrambe v Črnem orlu. Društvo so ponudili prostore za gasilsko shrambo v starem domu JLA (samo prostori na odru doma) ali pri Lavrenčiču (kemična čistilnica). Ponudeni objekti niso ustrezali namenu in tako je društvo z lastnimi sredstvi uredilo gasilsko shrambo v Črnem orlu. Cena adaptacije shrambe v Črnem orlu je znašala skupaj s sedanjem že 24 let starim vozilom 36.000.000 takratnih dinarjev, lastna sredstva in odpravnina za stari dom (5.000.000 din). Za uporabo shrambe smo plačevali najem, ki ni bila majhna. Te prostore je društvo uporabljalo do leta 1990, potem pa smo morali po sklepu pristojnega organa SO Vrhnika prostore

v Črnem orlu zapustiti in se preseliti v stari gasilski dom na Jelovškovi ulici, ki je bil leta 1986 podeljen PDG Vrhnika. To je bilo leta 1987 overjeno na Temeljnem sodišču na Vrhniku in vknjiženo pod lastnino PDG Vrhnika. Ko smo opremo selili iz shrambe v Črnem orlu v stari dom na Jelovškovi ulici, je bila v takem stanju, da bi se mu komaj reklo gasilski dom (ne po naši krivdi). Zato se nam je oprema kar smilila, ko smo jo shranili v domu, gasilski avto pa je bil kljub čistilni starosti prepuščen vremen-skim nevšečnostim (potem pa govorice: Gasilec spet ni avto vžgal). Toda v teh letih pa tudi desetletje nazaj so potekali pogovori oziroma premle-vanje idej za najboljšo lokacijo za nov gasilski dom. Prva vari-anta – lokacija med Jurcovim vrtom in Istra benzom. Druga varianta, ker je prva padla v vodo, na Tojnicah.

Medtem smo v društvu poti-hem računali na obnovo sta-rega doma. Kajti gradnja no-vega doma so bile za nas le sanje, le kje bi kot investitor dobili tolikšna finančna sred-stva, čeprav bi bil dom večna-menski.

Druga varianta Tojnice pa po sami logiki ni prišla v poštev (oddaljenost doma in operative iz centra Vrhniko).

Dom mora biti namreč v sa-mem centru Vrhniko, saj je tako izhod iz doma na požarišče možen v 5 do 10 minu-tah. Varianta lokacije Tojnice pa bi podaljšalo časovni izhod iz doma za 20 do 30 minut. Tudi za to, možnost ne vemo, kje bi se našla sredstva, da bi lahko uresničili gradnjo. Tako smo izgubili še zadnji optimi-zem in prišli na našo prvotno misel, da bi stari dom na Jelovškovu ulici adaptirali do takega nivoja, da bi bil v ponos društvu pa tudi občini Vrhniko.

Da pa se nismo kot strokov-njaki lotili adaptacije v svojo glavo, smo leta 1989 skupaj s takratnim SIS-om za varstvo pred požari poslali dopis na Zavod za načrtovanje občine Vrhniko. Že leta 1988 pa je imel zavod skupaj z pristojnim

organom SO Vrhniko sestanek glede prihodnje prostorske ureditve območja na Jelovškovu ulici, kjer je tudi lokacija našega doma. Da naštejmo samo nekaj sklepov tega se-stanka.

Uvozi v objekt bodo ovirali promet na Jelovškovi ulici, ob-jekt je v slabem tehničnem sta-nju, tako da ga je treba poru-šiti, tega prostora je škoda za tako dejavnost (ni bilo v sklepu – morda bi bil prostor primer-nejši za kakšen bife). Predla-gamo gasilski dom na Tojnice. Tako smo se po enoletnem za-tišju na upravnem odboru društva pa tudi na občnem zboru društva dogovorili in zapisali sklep, da dom na Jelovškovi kljub vsem nasprotjem adapti-ramo. Tako smo na vlogu, ki smo jo poslali na oddelek za družbeno ekonomski razvoj in planiranje, dobili potrdilo ozi-roma sklep za adaptacijo doma na Jelovškovi ulici. Ob pomoči predsednika skupš-čine občine Vrhniko g. Kvater-nika po službeni dolžnosti in njegovih profesionalnih spo-sobnostih nam je nakazal do-ločene možnosti in ideje za samo adaptacijo. Leta 1990/91 smo se lotili obnovitvenih del. Že takoj naslednje leto je bila vidna sprememba na stavbi, zunaj nje in v notranjosti. Pridne roke prostovoljnih gasil-cev, njihovih nekaj tisoč pro-stovoljnih ur dela in ob pomoči obrtnikov: zidarjev, mizarja, kovača in brezplačno delo električarja in vodovodnih in-stalaterjev so uredili dom. Da-nes je narejen tako, da bo stavba v ponos društvu ozi-roma občini Vrhniko.

Ustanovili smo tisto, o če-mer smo sanjali vrsto let in po-kazali ljudem, ki so pesimi-stično gledali na naše društvo, da bodo morda sedaj bolj opti-mistični do gasilstva v društvu Vrhniko. Obnovili smo dom do te mere, kakršnega Vrhniko potrebuje, kajti Vrhniko potrebuje gasilce in gasilci potrebu-jejo Vrhniko, tako kot so potrebovali drug drugega davnega leta 1878. Danes še toliko bolj, ker je več industrije, več objek-tov, v katerih lahko nastane

Vrhniški gasilski dom – obnoven

nesreča (požar, eksplozija ipd.). In ravno zato društvo de-luje in nadaljuje tradicijo gasil-cev – pomagati ljudem v ne-sreči.

Da pa dom ne bi bil prazen in neopremljen, društvo potrebuje orodno, kombinirano ga-silsko vozilo. OGZ Vrhniko je zagotovilo, da prvo vozilo, ki ga je kupilo AOGZ in ob po-moči širše družbene skupnos-ti, bo stalo v domu PGD Vrh-nika na Jelovškovi ulici (tako vozilo danes stane 120.000 DEM). Vozilo, ki ga imamo se-daj, je staro 24 let. Če z njim ne bi vestno ravnali, bi ga lahko že zdavnaj odpisali. Tako pa še za silo služi svo-jemu namenu in ker naš stroj-nik dobro upravlja z njim, nas malokdaj pusti na cedilu.

Tako smo vedno pravo-časno in med prvimi na kraju požara. Poleg finančne stiske društva je problem tudi malo-številno članstvo. Osip član-stva je bil največji takrat, ko so nam odvzeli dom (1968); ta-krat je bilo društvo skoraj pred razpadom, toda ob gasilski trmi oziroma vztrajanju peš-čice članov je društvo obstalo in še obstaja (kljub govoricam, da društva na Vrhniku ne potrebujejo). Trenutno smo v ob-čini Vrhniko od 15 društev po članstvu eno manjših, imamo pa ob podpornih in častnih čla-nih 2 operativni desetini, kate-rih sposobnosti in znanje niso

majhni. Kar pa je najbolj razve-seljivo, je, da imamo pionirsko desetino, za katero se že kaže, da bo resno nasledila starejše člane operative. Zato bi poz-vali vse občane, ki imajo vese-lje do gasilstva, da se nam pri-družijo; posebno vabimo tiste občane, ki so že bili člani na-šega društva, naj se vrnejo v naše vrste in obnovijo član-stvo. Kajti več nas bo, lažje bomo utrdili gasilstvo na Vrh-niku, in sicer na raven, na kateri je bilo pred leti, morda prav ob vaši pomoči. Vsak tork po-poldne se dobimo v domu na Jelovškovi ulici.

Tako kot vsaka organizacija se tudi naša sooča s finanč-nimi težavami. Odločili smo se, da pošljemo med delovne or-ganizacije pa tudi med zasebni sektor prošnje za finančno po-moči. Komu in kateri so prispe-vali oziroma odgovorili na po-slane prošnje, bodo v pri-spevku našli sami. Prispevanih je bilo 11.000 SIT in nekaj ma-teriala v lesu ter brezplačno delo priključka vodovoda KSP Vrhniko, za kar se vsem naj-lepše zahvaljujemo.

Za adaptacijo smo dobili sredstva OGZ Vrhniko in poso-jilo Zavarovalnice Triglav. Vseh sredstev skupaj je bilo 1.800.000 SIT, ker pa so cene visoke oziroma storitve drage, nam ta sredstva nikakor ne za-doščajo, da uresničimo adap-tacijo doma do konca. Zato bi

se v tem članku Našega časo-pisa še enkrat obrnili na Vas, dragi občani, da nam poma-gate, kolikor je v vaši moči. Če boste pomagali nam, boste po-magali tudi samemu sebi. Sredstva, prosimo, nakažite na naš žiro račun: 50110-678-86244.

Za vaš odziv vnaprej naj-lepša hvala.

V letu 1993 bo društvo praz-novalo svojo 115-letnico ob-stoja. Ob tej priložnosti bi radi pripravili manjšo slovesnost z otvoritvijo, adaptiranega doma, ki bi na pročelju stavbe nosil častljivo letnico 1878–1993.

Društvo se na ta jubilej pri-pravlja in upa, da bo takrat vse nared tudi z vašo pomočjo.

Tak bi bil kratek opis gasil-skega društva Vrhniko, čeprav skromen. Morda pa bo kdo iz prispevka le iztržil kakšno no-vico, za katero je menil, da je sploh ni. V eni izmed prihod-njih izdaj Našega časopisa pa bomo poimenovali gonilno silo gasilstva na Vrhniku.

Drage bralke in bralci, ob-čani in občanke Vrhniko: lepo Vas pozdravljamo z gasilskim pozdravom

V SLUŽBI LJUDI
– NA POMOČ!

Prostovoljni gasilci
PGD Vrhniko
Sestavil:
VINKO PEČAR

V zadnjem tednu junija le-tošnjega leta je GD praznovalo 70-letnico svojega delovanja. Praznovanje se je pričelo s slavnostno sejo že v četrtek, 25. 6., ravno na prvi rojstni dan svobodne Slovenije. Na seji so se zbrali gasilci in povabljeni gostje iz občinske gasilske zveze ter krajevne skupnosti. Povabljeni so bili tudi pionirji gasilci, ki jih med nami ni malo in od katerih pričakujemo uspešno nadaljevanje začete-ga dela. Med kratkim kultur-nim programom, popestrenim s himno in slovensko narodno pesmijo domačega pevskega zbora, je recitator Primož v imenu pionirjev gasilcev ta-kole obljubil:

Čeprav sem majhen še fantiček, živim in pojem si kot ptiček, gasilec vrli sem in vnet, junaško stopam v novi svet.

Pri vajah bolj kot v šoli sem pazljiv, gasilec majhen, priden in marljiv, skrbno poslušam, da kaj zvem, če kaj sem vprašan, brž povem.

Ko zrasel bom, gasilec bom postal, skrbno imetje vsakega bom varoval, gasilec biti, to je moj namen, požar uničiti vselej ognjen.

Ob koncu programa so bila podeljena priznanja za 10, 20, 30, 40 in 50 let delovanja v društvu, društvena priznanja

70 LET GASILSKEGA DRUŠTVA PODLIPA – SMREČJE

Jubilej je bil vesel

za uspešno delo ter priznanja posameznim desetnam za do-sežene tekmovalne uspehe.

Praznovanje pa je doseglo vrhunec v soboto, ko je ob 18.30 poveljnik občinske gasil-ske zveze častnemu predsed-niku in njegovemu spremstvu

napovedal slavnostni mimo-hod. Na čelu parade smo videli z jubilejnim napisom okrašen domač »polnoleten« kambi, ki je še vedno v dobrem stanju, za njim pa pihala godba z Vrh-nike skrbela za strumen korak, sledile so gibčne mažoretke in

za slovensko zastavo ter gasil-skim grbom še desetine gostu-jočih gasilcev in gasilskih vozil povabljenih sosednjih društev. Na koncu kolone je bilo do-mače vozilo s cisterno, na ka-tero smo v vasi še posebno ponosni.

Podlpiški gasilci

Predstavniki gasilcev je v kratki kroniki društva v nada-ljevanju takole povedal:

»16. julija mineva 70 let, od-kar so se krajani, ki so se že takrat zavedali pomembnosti gasilstva na vasi, zbrali na ustanovni občni zbor društva. Prostore so dobili od takrat razpadlega izobraževalnega društva, ki je od leta 1909 skr-belo za duhovni razvoj Podlpe in okolice.

Leta 1925 so poleg obstoje-čega poslopja zgradili stolp za sušenje cevi. Kupili so tudi novo ročno brizgalno, ki je do-bro rabila svojemu namenu predvsem leta 1942, ko so Ita-lijani požigali v Podlpi.

Tako kot drugod je med vojno zamrlo tudi delo v podlip-skem GD. Po vojni pa so pod novim vodstvom dali velik po-udarek predvsem izobraževa-nju kadra.

Pomembna letnica za naše društvo je 1956, ko smo kupili novo motorno brizgalno TMZ, ki je dala nov elan izobraževa-nju v društvu.

Naslednja pomembna leta so še: 1972, ko smo dobili novo brizgalno Rossenbaver, 1973. Je društvo kupilo kombi IMV za prevoz opreme in po-sadke, leta 1975 smo razvili društveni prapor, leta 1977 pa smo priključili električno si-reno.

Vseskozi pa smo dopolnje-vali tudi drugo potrebno opremo, tako da je bilo v ob-stoječem, dotrajanem gasil-skem domu premalo prostora. Primernih prostorov pa niso

imele tudi druge organizacije v vasi, zato je bilo na sestanku krajanov leta 1983 sklenjeno, da je treba stari dom porušiti in na istem mestu zgraditi no-vega. Otvoritev novega doma je bila leta 1987. Slovesnost je bila povezana tudi z občinskim praznikom.

Ker pa je naša krajevna skupnost zelo razvejana in ve-liko domačij nima večjih izvirov vode, smo si takoj po končani gradnji doma začeli prizade-vati za nabavo avtocisterne, ki smo jo predali svojemu na-menu leta 1991.

Vseskozi pa smo s sodelo-vanjem občinske gasilske zveze skrbeli za izobraževanje tako članov kot tudi pionirjev.

Ta bežen pogled nazaj nam pove, da se je vsa ta leta ob-stoja društva nekaj dogajalo.

Na prireditvi so zaslužni po-samezniki prejeli srebrna in zlata občinska priznanja za dolgoletno požrtvovalno delo in zasluge pri usposabljanju in vodenju gasilske preventive, državna odlikovanja ter pla-kete in značke gasilskega ve-terana za posebne zasluge.

Gasilci so zelo plemeniti lju-dje. Zanje ni pomembna ura ne ime ne vreme. Če je kdo potreben njihove pomoči, se nemudoma odzovejo klicu si-rene.

Gasilci pa so tudi veseli lju-dje. Zato se je uradno prazno-vanje končalo s plesom ob zvokih ansambla Prerod, ki je udeležence zabaval še do ju-tranjih ur.

M. MALOVRH

PREJELI SMO

Vprašljiva razvojna strategija vrhniške občine

Vizija nadaljnjega razvoja vrhniške občine z zornega kota vlade mi vzbujajo vse prej kot mirnost človeka, ki je prepričan v jasno orientirane in prepoznavne cilje ljudi, od katerih je neposredno odvisna usoda našega mesta in s tem tudi nas samih.

V svoji diskusiji se bom omejeval le na ožje mestno območje, v globokem prepričanju, da so si stvari v drugih krajih na moč podobne.

Moram priznati, da mi razvojna strategija in s tem smerice delovanja vrhniške vlade niso najbolj znane, kar pa še ne pomeni, da ne vidim, slišim ali govorim o »kiksah«, ki so vidni vsakemu ekološko osveščenemu sovaščanu.

Osebnost gledam na (konkretno) pokrajino kot sklop naravno-geografskih danosti z nje (pokrajino) značilno možnostjo izkoriščanja, ki pa ne sme presegati ali posegati dlje, kot so njene naravne eksploatacijske možnosti. Z drugimi besedami: treba je izkoristiti tiste naravne možnosti, ki jih neko stvarno okolje nudi. Ker kot geograf približno poznam te možnosti, ne razumem mačehovskega odnosa odgovornih do bogastva, ki nam ga velikodušno ponuja narava.

Vsem je jasno, da zavoljo neugodnih mineralno-eksploatacijskih razmer vrhniški okraj nikoli ne bo rudarsko središče. Zavoljo številnih naravnih lepot (znamenitostim) upam, da tudi nikdar ne bo industrijsko središče. Sam živim veliko preblizu tovarne IUV, da bi me ob številnih smrdečih »napovednih vremena« za naslednjih 12 ur in ob stalnem vibriranju okenskih stekel in radiatorjev navduševala misel o širitvi ekološko oporečne industrije. Lahko pa bi Vrhniko (in prav bi bilo) postala center občine, ki se zaveda svojih številnih naravnih biserov in ki bi se zavestno preusmerila v ekološko bolj sprejemljiv način pridobivanja denarnih sredstev prek turistične ponudbe.

Le malo je krajev v Sloveniji, ki bi imeli na enem mestu tako slikovito podobo pokrajine in bogato kulturno dediščino. Poleg naravnih lepot in znamenitosti (slapovi v Peklu, izviri Ljubljance, Ljubljanski barje z osamelci, slikovit kraški svet z jamami...) premorejo ti kraji tudi bogato kulturno-zgodovinsko zapuščino (grad Bistra, stebor oz. ostanek borovniškega mostu, sakralni objekti na okoliških hribov, arheološka najdišča...)

Vse naštetega zagotavlja lepe

možnosti za nadaljnji razvoj, seveda ob stalni budnosti za ekološko neoporečne posege v naravno okolje. Samo zelene reke, samo čist zrak in samo zdravi gozdovi lahko privabijo turiste, rekreativce in druge ljubitelje neokrnjene narave. Od nas je odvisno, kako bomo znali ta naravni potencial pretopiti v splošno blaginjo ljudi, ki si lepše dediščine ne bi mogli zamisliti.

Na tem mestu se zopet vračam k razlogu, da sem se odločil napisati nekaj vrstic. Če občinski veljaki mislijo, da bodo (bomo) obogateli s turizmom le tako, da bomo postavili nekaj pozdravnih tabel ob mestni vpadnici, so globoko v zmoti (kje so table, ki bi opozarjale na slapove v Peklu, borovniški stebor, izvire Ljubljance?) Če mislijo, da bodo (bomo) obogateli z otvoritvijo avtokampa, sta jim očitno posledice pustili vročina in sodepara. Bog obvaruj (čeprav sem ateist, v to srčno upam), da bi se tuj turist z čolnom popeljal le dobrih 100m po reki navzgor! Naletel bi na masne madeže, PVC vrečke in celo pralni stroj novejšega datuma. Le želimo si lahko, da bi se skozi Vrhniko peljali čim manj turistov, ko iz usjarne zasmrde tako močno, da pogosto v bližini niti zaspati ne moremo!

Spoštovani gospodje, če mislite, da boste napredek v občini gradili na tako smrdečih obratih, potem Vi in mi (zaradi Vas) Evrope še od daleč ne bomo videli. Ona je že pred tem, ko ste Vi šele začeli razmišljati o čistilnih napravah, take onesnaževalce zdavnaj zaprla ali preselila v dežele, ki so po ustvarjenem družbenem produktu na dnu svetovne lestvice. Hvala lepa za ponujeno umazano revščino!

Nič nimam proti IUV, le ob tako opevanih izvoznih uspehih naj poskrbi za neoporečnost ekosistema. Vem, da je to izjemno draga zadeva, vendarle, šele ko bo poskrbljeno tudi za to, se velja pohvaliti o uspešnem poslovanju! Na račun okolja se na pragu 21. st. ne da več obogateti.

Naj zaključim: sami se moramo odločiti, kakšno bo naše mesto v prihodnosti. Ali bo to industrijska cona, v kateri nihče ne bo hotel živeti, ali pa bomo izkoristili naravne možnosti in končno spoznali, da je zdravje nas samih pomembnejše od materialnih dobrin. Zaslužimo si svoj kos kruha na bolj zdrav način! Samo v zdravem okolju lahko tudi mi ostanemo zdravi...

ANDREJ SMREKAR

Spoštovane gospe (in gospodje v ozadju) ali Variacije na temo

Pa ne na temo. Na temo. Srednjeveško.

Pravi plaz se je sprožil na žensko, ki ji ni všeč zahteva nekaterih, naj ostane za štedilnikom in rojeva otroke, ampak hoče v življenju početi še kaj drugega, za kar pa bi ji ob kopici otrok zmanjkalo časa, predvsem pa denarja. Glede na to, da se je vsulo s strani ženske, ki skoraj verjela v znani rek: »Cherchez la femme!« (poiščite žensko), če me ne bi ravno kamenjanje Lučke Bogataj vzbudilo, da sem še enkrat prebrala, kaj je zapisala Marija Tomšič. V resnici gre za to, na kar namiguje Marija Kunstelj: v ozadju je možki, vendar v obrnjenem pomenu! V zapisu Marije Tomšič je namreč predavatelj dr. Anton Dolenc, ki poskuša

ženskam vcepiti miselnost oz. »peto resnico«, da je njihova največja dolžnost braniti ognjišče in rojevati otroke. Na njegovo trditev, da kontracepcija povzroča raka, bi bi pa vprašala: zakaj imajo raka tudi možki in zakaj je najpogostejši rak na dojki ravno pri nuna?

Spoštovana Marija Kunstelj! Vaš zapis o Hitlerjevem pohodu nad Rusijo lahko tudi malce obrnemo in si tega vojnega zločinca in nacijo ogledamo tudi z druge strani. Njegov začetni uspeh pri maršu na Rusijo velja pripisati temu, da je imel dovolj topovske hrane, ki so mu jo rodile nemške matere, ki so bile tedaj kot matere zares postavljene na piedestal, saj je vsaka ob desetem otroku dobila posebno nagrado. Tudi kakšna

Slovenka je bila vmes. Eno sem poznala. Poleg tega, da ni dovolil abortusa, je postavil še posebno »tovarno« za »proizvodnjo« otrok. Je bil za to humanisti?

In tretji sodnici, materi petih predšolskih otrok: Zakaj ste pravzaprav želeli ostati nepodpisani? Se sramujete svoje sreče ali pa je to le previdnostni ukrep, če bi kdaj čez leta prišel izvod 182. številke vrhniškega Našega časopisa na logaške stezice in s tem tudi v roke katerega od vaših prvih štirih otrok, ki bi vas povprašal, zakaj niste bili tako srečni ob njihovem rojstvu, kot ste bili pri petem? Bi bili tako srečni tudi, če bi vas vaš ljubi pustil z že malce zaobljenim trebuškom pred cerkvenim pragom in jo pobrisal v širni svet, namesto da vas je peljal do oltarja? Tudi taki so!

Ugotavljam, da je naš mali slovenski svet še vedno dvoličen, hinavski. Naj vsaka ženska, ki zagovarja rojevanje za vsako ceno, razčisti pri sebi in si tudi iskreno prizna, da bi poskusila svojega sina odvrniti od poroke z dekletom, ki že ima nezakonskega otroka, ki mu marsikje še pravijo »pankrt«. Če bi ga obdržala, vam ne bi bilo prav, ker bi vaš sin skrbel zanj, če bi ga dala v rejo, pa spet, kakšna mati bo vašim vnukom, če je lastnega otroka dala proč.

Vidite mamica petih otrok, tudi vam bi se to lahko zgodilo takrat! Lahko se kdaj kasneje kateri od vaših ljubkih deklic. Zato si ga vsak primer le shranite izvod 182. številke Našega časopisa, da ga boste prebrali takrat, če deset, petnajst ali več let; prebrali vaš zapis, kako srečni ste bili ob rojevanju. V tolažbo, kajti čaka vas tudi kakšen hud trenutek, ko si boste želeli, da se ne bi nikoli rodili. Pa vam ne želim slabega, prišlo bo samo! V zasedi čakajo vaše (in naše) otroke hude bolezni; duševne in telesne. Čakajo jih alkohol, mamila, nezaželeni nosečnosti. Ne recite, da boste znali s pravilno vzgojo obvarovati svoje otroke! Zarečenega kruha se največ poje in nikoli ne veste, za katerim vogalom vas čaka zajeten hlebec.

Če ste se odločili za rojevanje, boste lahko prehranili in oblekli z možovo delavsko plačo vso to kopico otrok ali pa boste denar terjali od tistih staršev, ki so se odločili samo za toliko otrok, kolikor jih lahko dostojno preživijo in izšolajo, češar pa ne bi zmogli, če bi se večina Slovencev odločila iti po vaši poti? In zares bi postali narod hlapcev ob kopici neizobraženih otrok, saj bi npr. ob desetih otrocih in petih parih čevljev lahko šolarji hodili le izmenično v šolo: en dan prvih pet, naslednji pa drugih pet. Tako se je že dogajalo v preteklosti našim babicam. Neizobraženim bi potem brez težav diktirala peščica tistih, ki bi si prisvojila znanje in s tem oblast!

In zato sem za pravico za načrtovanje družine, kamor spada tudi kontracepcija. Da ne bodo mlade žene bežale pred ljubeznijo njihovih lastnih mož v strahu pred nosečnostjo, kot so to počele žene v prejšnjih obdobjih. Prisluhnite kdaj pa kdaj njihovim zgodbam, kot sem jaz, pa boste v pripovedovanih odkrile tragedije njihovih zakonov. Prav zato ne razumem odkod tako sovraštvo določenih cerkvenih »inštantc« do žensk, ki jih skušajo napraviti nesrečne zgolj zato, ker so ženske, sicer bi dovolili vsaj del kontracepcije. Pa nisem sovražno razpoložena proti Cerkev, verjamam duhovnikom, ki so navsezadnje samo ljudje, sem proti nesmiselnim in do ženske nečloveškimi zakonom, ki jih je postavil človek, ne Bog. Prav zato se ti zakoni spreminjajo in bodo čez sto let drugačni kot so danes, kot so bili pred stoletji drugačni, ko so se duhovniki in celo papeži lahko ženili. Med slednjimi je bil najbolj znan Borgijec, ki se je rad povese-lil tudi z lastno odraslo hčerko Lukrecijo. Užitek s telescem omenjene osebe pa se ni odrekal tudi njen rodni brat – papežev sin.

Pa jih razumi!

Zato ne priznavam tistim možem, ki skušajo ženskam vcepiti občutek krivde, pravice za to početje. Prav tako jim ne priznavam nobene pristojnosti ob njihovem samovoljnem prepričanju, da do četa poznajo žensko dušo in telo, čudni je pred njihovimi priimki in imeni okrajšava »dr.« Eden od takih dr.-jev si je izmislil »brezboledinski« porod. Seveda so se našle tudi ženske, ki so med porodom s stisnjenimi zobmi trdile, da zares ne čutijo bolečin, in sicer samo zato, ker so se bale, da jih bodo določene »kompetence« imenovale za nenormalne. Izpadlo je, da so trape brez hrbtnice.

Zato priporočam nekdanjim, sedanjim in morebitnim prihodnjim možkim prepartorjem ženske duše, naj se lotijo popravljanja

svojih lastnih. Kajti nekaj mora biti z njihovo duševnostjo hudo narobe, da povzročajo po širnem svetu in tudi skoraj na domačem pragu tako neusmiljeno morijo in klanje, katerih največje žrtve so prav matere in otroci. Licemerji pa takii! Mar vam ta življenja niso sveta?

FRANČIŠKA CELARC

Kamenje lahko mečete na naslov: Dol 28 61353 Borovnica

Ženska naj molči!

Moj prvi prosti spis je bil ironični odgovor na temo materinstva in splava in tako ga je treba tudi razumeti. Moj drugi prosti spis pa lahko jemljete ironično ali pa tudi ne. Napisano je treba pravilno prebrati, prebrano je treba razumeti.

Poglej jo, grešnica, ki je zahtevala, da se v novo slovensko ustavo zapiše pravica do svobodnega odločanja o rojstvu otroka (tudi splava). Dajmo, vrzimo kamene nanjo, prebijajmo jo in jo razčemerimo!

Moram reči, da imam prav neverjetno srečo, ker sem se rodila v dvajsetem stoletju, sicer bi me sveta inkvizicija že zdavnaj zažgala na grmadi kot najhujšo čarovnico.

Naj se vam predstavim. Sem mati dveh šoloobveznih otrok in, verjeli ali ne, splava še nisem delala in ga tudi nimam namena delati. O njem lahko zato pišem povsem neobremenjeno, jemljem ga pač kot nujno zlo. Ženske so delale, delajo in bodo delale splave pa čeprav se vi razpočite od svete jeze. Vsaka ima svoj razlog, da se odloči za ta korak. In morda bo ta korak moji in vašim hčeram edina rešitev v življenju.

Zorka, življenje ni idealna zadeva. Zanima me, kaj bi naredili, če bi vas kdo prav grdo posilil, vi pa bi zanosili. Dvomim, da bi si želeli tega otroka. Poglejte samo primer mladoletne Irke, ki jo je posilil očevo prijatelj. Na Irskem splav ni dovoljen, v Anglijo pa ji niso dovolili oditi. Ali je po vaše bolje, da otroke rojevaš in jih daješ v posvojitev (stroj za rojevanje otrok)? Ni malo takšnih žensk v Sloveniji, ki rojevajo otroke in jih puščajo vsepovsod.

Materi petih predšolskih otrok, Ani Peklaj (čemu se skrivate?), Dobro vem, kaj je sreča materinstva in ni mi bilo treba roditi pet otrok, da bi občutila to srečo. (Lastite si ta edinstven občutek.) Meni je bilo to dano že pri prvem otroku (vas peče slaba vest?). Nič nimam proti temu, da imate pet otrok, zaradi mene jih imate lahko dvajset. Samo potem ne hodite stokat in jokati na socialno službo, da jih ne morete nahraniti, obleči in jim kupiti šolskih potrebščin. Sami nosite stroške, ne pa davkoplačevalci. Močno dvomim, da vam bodo vaši otroci hvaležni za revščino. Revščina ni nikomur v ponos in srečo. Naše matere v skromnosti in revščini niso prav nič uživale, v potu svojega obraza so se trudile z vsemi svojimi močmi, da bi preživele svoje otroke. Ali so bile res srečnejše od nas? (Za primerjavo: samo šolske knjige za tretji in šesti razred me bodo stale okoli 3500SLT, da ne govorim o zvezkih, svinčnikih, barvacih, takih in drugačnih, risalnih in drugačnih listih, šolskih copatah, supergah, telovadnih hlačah, trikotnikih... pa še 100SLT za ta izlet, 50SLT za ono predstavo... in tako naprej. Davčna olajšava pri napovedi dohodnine je tudi sramotno nizka, okoli 7000SLT neto v celem letu za dva otroke. Zelo si bom opomogla s tem denarjem.)

Poznam nekakšen pregovor, ki pravi: Ena mati je gor spravila deset otrok, deset otrok pa ni moglo poskrbeti za eno mater. Toliko za tiste, ki računajo na pomoč svojih otrok na stara leta in jih zato tudi rojevajo. Kmetija mora imeti potomca, lahko pa se zgodi, da bodo dediči kmetijo prodali sprti med seboj. (Morda boste vi še prej končali v domu upokojencev.)

Ko že toliko povečujete materinstvo: cigani jih imajo veliko, slišala pa sem tudi za eno mater, ki je rodila cel kup otrok, da ji ne bi bilo treba iti v zapor, ker je enega otroka vrgla v zamrzovalno skrinjo. Je pa le izpolnila svoje poslanstvo materinstva, ni kaj.

Za konec. Danes so drugačni časi in drugačni običaji. Podreti je treba plot okoli sebe in se razgledati do obzorja in vsaj poskusiti razumeti druge ljudi (ženske) in njihove stiske. Ali pa v svoji zaplan-kosti tega ne zmorete?

Toliko jaz.

LUČKA BOGATAJ
Miklavčičeva 12
Borovnica

PICO d.o.o., SINJA GORICA 98, VRHNIKA
Tel & fax : 753-323
Trgovina PICO - odprto :
PONEDELJEK-PETEK 8-12 in 15-20,
SOBOTA 8-12.

TEKSTILIJE ZA NOTRANJO OPREMO: ZAVESE, PRTI, ROLOJI, DEKORATIVNE TKANINE, LAMELNE ZAVESE. KARNISE: PLASTIČNE, ALUMINIJASTE, LESENE. TALNE OBLOGE: TOPLI PODI, ITISONI. ŠIVANJE ZAVES IN MONTAŽA KARNIS.

ŠE POSEBNO UGODNO:

LAMELNE ZAVESE PO NAROČILU OD 2.500 SIT/M². DO RAZPRODAJE: TOPLI PODI ŽE OD 624 SIT/M², ITISON 1.400 SIT/M² - ŠIRINA 3,66 M, UVOZ IZ ZDA, UMETNA TRAVA 1.125 SIT/M².

Pri nakupu nad 10.000 SIT zamik plačila 7 dni. Pri nakupu nad 15.000 SIT plačilo z dvema čekoma. Člani KLUBA PRIJATELJ in SLOVENECE imajo 5 % POPUSTA.

VRHNIŠKI INVALIDI

Praznovanje dneva državnosti

Vsi vemo, da so bila invalidska društva ustanovljena zaradi humanosti, rekreacije in ohranjanja zdravja invalidov. Tega se društva zavedajo v tej smeri tudi delujejo. Poleg najpomembnejših nalog si zamislijo še marsikaj drugega.

Poleg programa, ki si ga je ID Vrhnika zadalo za leto 1992, je v čast samostojnosti Slovenije (dneva državnosti) 24. julija t.l. organiziralo kresovanje na Drči. Kresovanja so se udeležili invalidi z Vrhniške, zastopana je bila tudi Borovnica ter Društvo upokojencev Vrhnika.

Ker je kresovanje prav lepo uspelo, namerava ID Vrhnika prihodnje leto ponovno organizirati podobno praznovanje. Za to se načrtujejo povezavi z drugimi društvi in za to ustreznimi ustanovami, da bi s skupno močjo in možnostmi na Drči naredili ploščad za skupno kresovanje.

DI Vrhnika je na podlagi svojega programa 18 t.m. (junija) organiziralo poseben izlet za težke invalide in vozičkarje po lepi Štajerski kjer so si ogledali: KAMNIK, GORNJI GRAD, RADMIJE in zgodovinsko pomembne mašne

plašče v cerkvi sv. FRANČIŠKA KSAVERIJA, ogledali so si tudi rudarsko mesto VELENJE in na koncu, kar je bil tudi končni cilj izleta, MOZIRSKI GAJ. Izleta se je udeležilo 56 invalidov. Izlet so končali z dobro postrežbo v gostilni Marinič v Verdu.

27. junija t.l. so organizirali izlet oziroma srečanje invalidov Notranske regije v gradu Snežnik v Loški dolini. Srečanja se je udeležilo 54 vrhniških invalidov, vseh invalidov iz Notranske pa je okrog 600.

Predsednica DI Cerknica, katere društvo je bilo organizator srečanja, je v kratkem opisal razvojno pot njihovega društva. Pri tem ni pozabila na slovenski državni praznik. Po bogatem programu je sledilo srečanje z glasbo in plesom vseh navzočih.

Dan je bil lep in med vožnjo proti domu so člani dejali, da si podobnega srečanja še želijo.

V prispevku niso prikazovane vse dejavnosti vrhniških invalidov. S sestankom smo želeli prikazati pomembnost praznovanja slovenske svobode, DNEVA DRŽAVNOSTI.

PAVEL DOBROVOLJC

Iskrene čestitke zlatoporočencema

Letos sta praznovala petdeset let skupnega življenja, **zlatoporočnik**, Terezija in Valentin Jereb. Terezija, rojena Šušteršič-Sarova Rezi (15. 8. 1915), ter Valentin-Grilcev Tine (13. 2. 1912), sta se vzela leta 1942. Oba izhajata iz delavsko-kmečkih družin, njuni predniki so v Kurji vasi in na Grilcovem griču živeli že nekaj stoletij.

Doživela in preživela sta tri vojne: prvo kot malčka, drugo kot zrela človeka, v tretji pa sta kljub letom vneto držala pesti za našo samostojnost, kajti potrebnih je bilo skoraj osemdeset let, da sta dočakala ta, za vse nas nabolj zaželeni trenutek.

V mladosti sta negovala kup skritih želja ter upala v njihovo uresničitev. Ona bi rada postala igralka, njemu so bili všeč vrhniški gerbarji. Tine je postal usnar, Rezi zaradi slabih gmotnih razmer ni mogla uresničiti življenjskega cilja.

Toda življenje je šlo svojo pot. Tine se je posvetil mlekarji in sirarstvu, Rezi mali kmetiji in otrokom. Oba sta naloge dobro opravila: uredila sta hišo, izšolala otroke, sedaj ponosno gledata vnuke. Tudi v širšem (vrhniškem) okolju sta bila in sta še dobro znana, saj sta marsikaj storila za dobro drugih ljudi, s katerimi tudi danes živita v pristnih človeških odnosih.

Ob njunem jubileju jima iskreno čestitamo!

Na podlagi 195. člena Statuta občine Vrhnika (Ur. list SRS št. 31/79, 5/82, 11/86 in 2/87) ter 2. člena Odloka o pristojnostih občinske skupščine in o volitvah v zbor Skupščine občine Vrhnika (Ur. list SRS št. 1/90) so delegati zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora, dne 2/7-1992 sprejeli

ODLOK O JAVNEM REDU IN MIRU V OBČINI VRHNIKA

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
S tem odlokom so predpisani ukrepi za varstvo občanov in premoženja, za varovanje javnega reda in miru, zdravja in okolja, zunanega videza naselij in zelenih površin, varstvo pred hrupom in naravnem in bivalnem okolju.

II. VARSTVO JAVNEGA MIRU

2. člen
Zaradi varstva javnega reda in miru je prepovedano:

- ogrožati javni red in mir v gostinskih in drugih javnih prostorih, na prireditvah in stanovanjskih naseljih;
- točiti v gostinskih lokalih alkoholne pijače od 4.00 do 8.00 ure zjutraj;
- prenočevati po tržnicah, senikih, v skupnih prostorih stanovanjskih blokov, kozolcih, parkih, avtobusnih postajališčih, železniških postajah in drugih pomožnih in javnih objektih;
- zalivati vrtove, prati avtomobile ali na drug podoben način trošiti vodo iz vodovodnih omrežij kljub opozorilu, da je trošenje za ta namen omejeno;
- parkirati ali postavljati motorna ali druga vozila, priklole ali druge delovne stroje na hišnih dohodih, garažnih dovozih, na prostorih, rezerviranih za invalide, na zelenicah in drugih površinah, ki niso namenjene za parkiranje, ali na prehodi, ki povezujejo ulice, javne prostore in prometne površine, kjer bi to lahko oviralo dostop intervencijskim vozilom;
- v stanovanjskih naseljih ogrevati motorno vozilo ali pustiti, da deluje motor vozila na mestu več kot eno minuto;
- motiti ali ovirati dopustne oziroma dovoljene sprevede in zborovanja občanov in vznemirjati udeležence teh sprevedov in zborovanj in drugih prireditev;
- ovirati promet na javnem prostoru z odlaganjem kuriva ali drugega materiala dalj kot 12 ur;
- odlagati les ali drug material na javno površino, na kanalizacijsko ali vodovodno omrežje ali drug objekt za splošno rabo;
- po stanovanjih in na javnih krajih vznemirjati, motiti ali nadlegovati občane z zbiranjem podatkov in izjav ali z vsiljevanjem artiklov in storitev ter idej in nauk;
- kolesariti ali voziti drugo vozilo po poti zelenice, parka, igrišča ali drugega javnega prostora, kjer je prepovedana vožnja s kolesom ali drugim vozilom;
- prestaviti, odstraniti napisno tablo, živo mejo, javno znamenje, prometni znak, napravo za javno razsvetljavo, poštni nabiralnik, klop, ograjo, posodo za odpadke, stojalo za kolesa, drugo napravo ali predmet za splošno rabo na javnem prostoru;
- dopuščati, da žival vznemirja in moti prebivalce stanovanjskih naselij.

3. člen
Kartanje ali druge igre v javnem lokalu ali drugem javnem mestu lahko prepove občinski oddelek za notranje zadeve, če ugotovi, da je taka prepoved potrebna za izboljšanje razmer na področju javnega reda in miru. Kartanje ali igranje drugih iger lahko prepove v svojem lokalu tudi lastnik ali zasebni gostinec.
Prepoved mora biti objavljena na vidnem mestu.

III. VARSTVO PRED HRUPOM V NARAVNEM IN BIVALNEM OKOLJU

4. člen
Zaradi varstva pred hrupom v naravnem in bivalnem okolju je prepovedano:

- na javnih prireditvah in drugih javnih mestih, v vozilih javnega prometa in zasebnih prostorih povzročati prekomeren hrup z uporabo zvočnikov, radijskih in televizijskih sprejemnikov, glasbil in drugih naprav za povzročanje zvokov, še posebej pa v času med 22. in 6. uro.
- z vpitjem, petjem, ropotom motornih vozil, koles z motorjem, uporabo petard in pirotehničnih sredstev ali na kak drug način motiti nočni mir in počitek občanov med 22. in 6. uro, preko celega dne pa povzročati hrup ali ropot v bližini šol, zdravstvenih domov, varstvenih organizacij, doma za starejše občane in v gosteje naseljenih stanovanjskih naseljih v območjih športnorekreativskih površin, cerkva in v območju pokopališč.
- Na območju občine Vrhnika se sme zvoniti s cerkvenimi zvonovi v skladu s krajevnimi običaji. Dostop do zvonov mora biti onemogočen nepooblaščenim osebam.
- Posebna merila o dovoljeni jakosti hrupa so določena s posebnim zakonom.

IV. VARSTVO LJUDI IN PREMOŽENJA

5. člen
Zaradi varstva ljudi in premoženja je prepovedano:

- opustiti popravilo ali odstranitev objektov in naprav, ki ogrožajo varnost ljudi in premoženja;
- uničiti, poškodovati ali odstraniti napisne table in druga javna znamenja ter spomenike;
- poškodovati ali odstraniti javno razsvetljavo;
- z metanjem kamenja ali drugih predmetov ogrožati varnost ljudi in premoženja;
- sankati, smučati, drsati, kotalkati, rolkati in igrati se na javnih cestah in drugih javnih površinah, ki niso za to namenjene, oziroma tam, kjer bi bil lahko oviran cestni promet ali kjer bi lahko bilo

nevarno za ljudi in premoženje;

- prislanjati predmete ali stvari na stene hiš, izložbena okna ali kamorkoli, kjer to lahko povzroči škodo ali ovira promet;
- streljati s fračo, lokom ali podobnimi napravami na kraju, kjer je lahko ogrožena varnost ljudi, živali in premoženja;

6. člen
Upravitelji javnih parkirišč so dolžni zagotoviti 5% od skupnega števila parkirnih mest, vendar najmanj 1 za vozila invalidov na vsakem parkirišču in ta mesta označiti s stoječimi in talnimi označbami.

Upravitelji parkirišč, namenjenih stanovalcem, so na predlog v tistem okolju bivačnega lastnika vozila z invalidsko oznako dolžni zagotoviti stalen parkirni prostor čim bližje vhodu v stanovanjsko hišo in ga označiti s stoječimi in talnimi označbami.

Upravitelji površin za pešce in dostopov v javne ustanove in stanovanjske hiše so dolžni le-te vzdrževati v takem stanju, da so prehodni za vožnjo otroških in invalidskih vozičkov in za osebe, omejene v gibanju.

V. VARSTVO ZDRAVJA IN OKOLJA

7. člen
Zaradi varstva zdravja in okolja je prepovedano:

- netiti ogenj na mestu, kjer je lahko ogrožena varnost ljudi in premoženja ali zadimiti okolico ter odmetavati prižgane cigarete ali druge ogorke na kraju, kjer se lahko zaneti požar ali drugače onesnaži okolico, zlasti pa je prepovedano kurjenje gum, odpadnih krp, plastike, odpadnega olja in drugih škodljivih snovi;
- pljuvati ali drugače ponesnažiti tla, stene ali predmete na javnih prostorih in stanovanjskih hišah;
- spuščati odpadke in fekalije ali gnojnico v vodotoke, v opuščene vodnjake, na javna pota in v odkrite cestne järke, kakor tudi na območju objektov za preskrbo s pitno vodo ter na kmetijska in gozdna zemljišča, če ne gre za urejen sistem gnojenja;
- polivati makedamsko cestišče z odpadnim oljem ali drugim okolju in zdravju škodljivimi snovmi zaradi protiprašne zaščite cestišča;
- voditi in puščati živali v javne lokale, tržne prostore, otroška igrišča, na zelenice, v javna kopališča in na pokopališča;
- poškodovati, uničiti ali odstraniti smetnjake ali košare za odpadke, klopi, stojala za kolesa in druge predmete, postavljene na javnih mestih;
- prati motorna vozila na bregovih in strugah vodotokov in na zbirnih območjih vodnih virov;
- kaditi v gledališčih, športnih dvoranah, kinematografih, javnih prevoznih sredstvih, na sestanku in zborovanjih v zaprtih prostorih, v prodajnih prostorih ter v drugih prostorih, kjer to ni dovoljeno;
- spuščati pse in druge živali na travnike in druge kmetijske površine brez dovoljenja lastnika ali drugega upravičenca;

VI. VARSTVO ZUNANJEGA IZGLEDA KRAJEV IN ZELENIH POVRŠIN

8. člen
Zaradi varstva zunanjega izgleda krajev, zelenih površin in živali je prepovedano:

- pisati, risati ali na kakršenkoli drug način zamazati zidove hiš in drugih stavb, ograje in podobno; razen na mestih, ki jih za pisanje grafitov določijo krajevne skupnosti;
- postavljati fotore, avtomobilske priklole za bivanje ali kako drugače taborišča na zemljiščih, ki niso določena za taborjenje;
- parkirati tovorna motorna vozila in avtobuse v stanovanjskih naseljih izven za to določenih mest in prostorov, četudi to ni s prometnimi znaki izrecno povedano;
- puščati iz prometa izložena vozila ali dele vozil na javnem prostoru ali kraju, ki za to ni določen, več kot en mesec;
- parkirati vozila na travnikih in drugih kmetijskih površinah brez dovoljenja lastnika ali drugega upravičenca.

9. člen
Lastniki ali uporabniki stanovanjskih in poslovnih zgradb in lokalov oz. hišni sveti so dolžni:

- čistiti in vzdrževati neposredno okolico zgradb, hišno pročelje, table, napise in druge znake na poslopijih;
- skrbeti, da so nameščeni in vzdrževani žlebovi in odtoki meteornih voda, snežni ščitniki in podobno;
- čistiti pločnike in sproti odstranjevati novo zapadli sneg in posipati pločnike in poti v primeru poledice;
- posekati drevje, veje, grmovje in živo mejo, ki ovirajo promet vozil in pešce na javnih površinah;
- odstraniti objekte in ruševine, ki ovirajo promet, ogrožajo varnost ljudi ali kvarijo videz kraja.

10. člen
Podjetje za vzdrževanje cest, krajevne skupnosti ali drug upravitelj cest so dolžni zaradi varnosti prometa in čistote pravočasno odstraniti z asfaltiranih ulic, trgov in pločnikov posek, ki so ga posipale zaradi poledice.

Enako velja tudi za druge snovi, ki bi lahko vplivale na varnost prometa in čistoto površin iz prejšnjega odstavka.

VII. LEPLJENJE IN NAMEŠČANJE PLAKATOV, OGLASOV, RAZNIH OBJAV IN OBVESTIL (v nadaljnjem besedilu: plakati)

11. člen
Nameščanje plakatov je dovoljeno na mesta in na objekte, ki so za to posebej urejeni (v nadaljevanju: plakarna mesta).

Zainteresirane stranke lahko postavijo oz. zamenjajo plakarna mesta na podlagi dovoljenja oddelka za družbenoekonomski razvoj in planiranje.

Zahtevi za izdajo dovoljenja mora zainteresirana stranka priložiti:

- idejno rešitev plakarnega mesta z mnenjem pooblaščenega urbanistične službe in
- dokazilo o pravici razpolaganja z zemljiščem oz. s stavbo.

12. člen
Lastniki oz. najemniki lokalov v lokalu lahko nameščajo plakate, ki se nanašajo na njihovo dejavnost.

Na zunanjo stran izložbenih oken in na druge zunanje površine nameščanje plakatov ni dovoljeno.

13. člen
Izvršni svet lahko na podlagi javnega razpisa podeli koncesijo za izvajanje dejavnosti plakatiranja.

S sklenitvijo pogodbe koncesionar pridobi, izključno pravico izvajanja dejavnosti na plakatnih mestih, s katerimi upravlja.

Podelitev koncesije ne more vključevati urejanja plakatnih mest podjetij, zavodov, krajevnih skupnosti in društev, razen, če se lastniki teh plakatnih mest tako dogovorijo s koncesionarjem.

14. člen
Izvršni svet lahko zakupi določen obseg oglasnega prostora, ki ga nameni za nameščanje plakatov humanitarnih, športnih kulturnih in drugih organizacij.

15. člen
Naročnik storitve in koncesionar se lahko dogovorita, da v oddaljenih naseljih naročnik sam opravi določene storitve (nameščanje in odstranitev lastnih plakatov) po navodilih koncesionarja.

16. člen
Lastnik oz. upravitelj plakarnega mesta je dolžan postaviti in vzdrževati plakarna mesta na svoje stroške, zagotavljati čistoto v neposredni okolici plakatnih mest in sproti odstranjevati poškodovane in zastarele plakate.

17. člen
Plakati, ki so nameščeni na mestu, ki za to niso predvidena, se odstranijo na stroške prireditelja. Plakate, ki so brez vrednosti upravitelja nameščeni na plakarna mesta, s katerimi upravlja koncesionar, drugi upravitelj oz. lastnik, odstrani upravitelj plakarnega mesta na stroške prireditelja.

VIII. ČAS IN TRAJANJE JAVNIH PRIREDITEV

18. člen
Javne prireditve smejo trajati:

- do 22. ure, v petek in soboto do 2. ure,
- na dan pred praznikom, na pustno soboto in terek je trajanje prireditev lahko podaljšano. Prav tako so lahko podaljšane prireditve z brucovanjem;
- Oddelek za notranje zadeve lahko da dovoljenje za podaljšanje trajanja javnih prireditev ne glede na dan, oz. datum dogajanja.

Upravni organ, ki je pristojen izdajati dovoljenja za cirkušne predstave in zabavne parke sme le-to izdati z naslednjimi omejitvami:

- obratovanje sme trajati največ 10 dni
- v istem kraju se lahko izda le štiri dovoljenja letno,
- dovoljenje se sme izdati za prireditev na zemljišču, ki je posebej opremljeno, tako, da zagotavlja higiensko-tehnične in druge pogoje, oziroma, če da svoje soglasje pristojna inšpekcijska služba.

4. Uporaba zvočnih naprav na prireditvah na prostem v času turistične sezone sme trajati ob petkih in sobotah do 24.00 ure;

5. Na prireditvah na prostem v času turistične sezone lahko občinski oddelek za notranje zadeve

po predhodnem mnenju pristojne KS dovoli uporabo zvočnih naprav tudi do poznejše ure za posamezno prireditev;

6. Na prireditvah s posebej za to določenih prostorih uporaba zvočnih naprav ne sme presegati dovoljene ravni hrupa v naravnem in bivalnem okolju.

Časovne omejitve iz 4. točke tega člena ne veljajo za uporabo zvočnih naprav na prireditvah v posebej za to določenih prostorih, če se s tem ne povzroča hrup v naravnem in bivalnem okolju ter v stanovanjskih objektih;

IX. KAZENSKÉ DOLOČBE

19. člen
Z denarno kaznijo 1.500,00 SIT se na kraju prekrška kaznuje kdor stori prekršek iz 3. člena tega odloka.

Z denarno kaznijo 2.000,00 SIT se na kraju samem kaznuje, kdor stori prekršek iz 2., 4., 5., 7., 8., 9. in od 11. do 17. člena tega odloka.

Za prekršek iz 18. člena tega odloka se odgovorna oseba kaznuje z denarno kaznijo najmanj 2.000,00 SIT.

Za prekršek iz 10. člena tega odloka se pravna oseba kaznuje z denarno kaznijo najmanj 10.000,00 SIT.

Za prekršek iz 6. člena tega odloka se kaznuje pravna oseba z najmanj 10.000,00 SIT, odgovorna oseba pa z najmanj 2.000,00 SIT.

20. člen
Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravljajo policisti, Medobščinski inšpektorat občin Idrija, Logatec in Vrhnika in komunalni nadzornik, ki za prekrške iz 1. in 2. odstavka prejšnjega člena izterjajo denarno kazen na kraju samem.

O plačani denarni kazni se izda potrdilo. Če storilec denarne kazni ne plača, mu izda pooblaščen uradna oseba plačilni nalog.

Za vse ostale prekrške zoper storilce uvedejo postopek pred sodnikom za prekrške.

21. člen
Za prekrške iz 8. in 9. točke 2. člena, 1. točke 5. člena, 4. točke 8. člena, 4. točke 9. člena in 3. točke 11. člena poleg izrečene denarne kazni na kraju samem, pristojna oseba odredi tudi rok, v katerem mora storilec prekrška opraviti določeno opravilo, če tega v določenem roku ne stori, bo na njegove stroške to storilo pooblaščen podjetje.

X. KONČNE DOLOČBE

22. člen
Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu.

23. člen
Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati Odlok o javnem redu in miru ter varstvu pred hrupom v občini Vrhnika (Ur. list SRS št. 15/86).

Republika Slovenija
SKUPŠČINA OBČINE VRHNIKA
Številka: 2/2-012-04/92
Datum: 3/7-1992
PODPREDSEDNIK
SKUPŠČINE OBČINE VRHNIKA
• MESEC Tomaž

Ko vino razodene svoje skrivnosti

38. mednarodni vinogradniško- vinarski sejem

od 31. 8. – 5. 9. 1992
na Gospodarskem razstavišču
v Ljubljani

Nagradite ali izostrite
svoj vinski okus!

Ponujamo vam možnost pokašine
več kot tisoč najkakovostnejših sve-
tovnih vin po ceni, ki je pri posameznih
vzorcih tudi desetkrat nižja od tržnih cen.

Omenimo le celoten izbor, med katerim je letos na
enem najboljših priznanih vinskih ocenjevanj v svetu – na
slovenskem, mednarodna komisija izbrala nove šampione
in nagrajence.

In če se boste želeli v večini uživanja vina še izpopolniti, vam
bosta lepote vinskega sveta na posebnih degustacijah stro-
kovno razložila sam predsednik in podpredsednik komisije dr.
Dušan Terčelj in mag. Julij Nemanč, slovenska vinska strokovnjaka
svetovnega slovesa.

Več kot povrnjen pa vam bo že znesek, ki ga boste odšteli za vstopnico.
Za to bodo poskrbeli številni priznani proizvajalci, ki bodo na svojih
stojnicah nudili brezplačne degustacije nagrajenih vin in novih blagovnih
znamk vin.

Na prireditvi boste lahko pokukali tudi izza kozarcev in si približe ogledali
trnovo pot od zemlje do nektarja bogov. Svoje izkušnje bodo predstavili
slovenski vinogradniki in vinarji. Prikazani bodo novi tehnološki dosežki na
področju proizvodnje pijač. Sejem bodo spremljala številna strokovna posveto-
vanja.

Seveda se boste lahko ob kozarcu najzlahotnejšega vina in najboljših ponudbe,
ki jo premore slovenska kuhinja, tudi pozabavali. Dolgo v noč.

Na prireditvi VINO 92 čaka kozarec izbranega tudi na vas. Privoščite si
nepozabno iskanje: na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani, od 31.
avgusta do 5. septembra 1992, od 10. do 19. ure in na zabavnem delu
prireditev, ki bo vsakokrat trajal vse do naslednjega dne!

LJUBLJANSKI
SEJEM

PRIPRAVE ZA GOSTOVANJE GODBE VRHNIKA

Šli so v Švico

Povabilo za gostovanje v Švico smo soglasno sprejeli člani orkestra, ZKO – g. Marta Rijavec in g. Igor Novljan. Naloga, da bi kakovostno predstavili ne samo Vrhniko, temveč tudi mlado državo Slovenijo, smo se v pripravljalnem odboru kar se da resno lotili. Naloga odbora o organizacijskem, finančnem, programskem delu itn. je bila pravočasno zastavljena. Natančnost

dela se je kasneje izkazala zelo pozitivno. Nikjer ni bilo nepotrebnega čakanja, razburjenja. Vsak nastop je bil natančno določen. Pri pripravi je bilo ves čas prisotno, kako predstaviti naše glasbenike, kraj, kulturo itn. Ob vsem tem pa smo imeli našega Igorja, ki pozna Švicarje bolj kot Vrhničane.

Vsako od postavljenih nalog smo obdelali v podrobnostih.

Glavni prireditveni prostor na trgu sredi Lenzburga, kjer so nastopili vsi pihalni orkestri

Zadovoljni in polni vtisov na poti domov

Glasba združuje ljudi

Kdor spremlja dogajanja v ljubiteljski kulturi, se še dobro spominja zapisanih lepih vtisov ŽPZ Concinite (tedaj še dekljskega zbora), ki so jih prinesle leta 1988 z Nizozemske – iz mest Landgraaf in Oldenzaal in njihovih nepozabnih gostiteljev Eda in Ines Zupan, Rinijs lochema in Jose Bosch, Mici in Nicka Michona ter članov MePZ »Scharamouche«.

Leta 1990 so se z enakim navdušenjem in nepozabnimi doživljaji s poti po Švedski vrnili člani MePZ Dragomer, ki so bili gostje Slovenskega društva v Stockholmu in gospe Rade Pišler. Letos junija pa je v Švici – v mestu Lenzburg (15km od Zürich), v kantonu Aargau – gostoval vrhniški pihalni orkester, ki se je udeležil slovesnosti ob posvetitvi novih uniform in 75-letnici obstoja Mestne muzike Lenzburg (Stadtmusik Lenzburg).

Politika sicer konzervativne Švice se je v zadnjih letih začela odpirati; tako so naš obisk in nastop na slovesnosti večkrat napovedali v kantonalnem časopisu pod naslovom Glasba vzhoda in zahoda. V ponedeljek, 15. 6. 92, po prireditvi, je izšel v kantonalnem časopisu obsežen članek o pravkar končanem jubileju »Stadtmusik Lenzburg«, na katerem je sodeloval tudi Pihalni orkester Vrhnika. Ob nedvoumnem absolutnem uspehu prireditve v vseh pogledih je posebej poudarjeno tudi sodelovanje Slovencev z Vrhniki: »Prav posebej je veljal moto prireditve, da glasba združuje ljudi, Pihalnemu orkestru Vrhnika. Slovenci so pripotovali s svojim avtobusom in, po 11-urni vožnji, zvečer že imeli prvi koncert v Rathausgasse (pred mestno hišo); vse prisotne so navdušili s svojim izvajanjem in tudi s številčnostjo. Z vsakim nadaljnjim nastopom so Slovenci osvajali simpatije poslušalcev in tako dali namenom prireditve posebno vrednost in dokazali, da glasba resnično združuje ljudi.«

Na slovesnosti je kot gost sodeloval tudi pihalni orkester iz francoskega dela Švice (Fanfare La Chaux-du-Milleu) in navdušil z lahkotnostjo izvedbe programa, ki so ga sestavljale predvsem zabavne uspešnice (Just a gigolo, Yesterday...). Člani lenzburškega orkestra pa so imeli naporno nalogo gostitelja in vlogo slavljenca. Z izvrstnim programom so navdušili svojo stalno publiko in nas, ki smo jih slišali prvič. Za protokol in koordinacijo dogajanja je bil nadomestljiv predsednik orkestra g. Franco Corsiglia, na naši strani pa g. Igor Novljan, ki mu gre tudi zasluga, da je do srečanja sploh prišlo. V prijateljskem pogovoru leta 1989 (ob ponovnem obisku mesta, kjer je z družino preživel več kot 10 let) je bila izrečena pobuda, ki jo je Pihalni orkester s pomočjo pripravljalnega odbora, ki mu je predsednikoval g. I. Novljan ter z naklonjenostjo številnih organizacij in posameznikov, uresničil že čez tri leta.

Naši gostitelji so poskrbeli tudi za odličan show program, ki je poslušalce popeljal z glasbo po vseh kontinentih sveta, poskrbeli so tudi za ogled nekaterih züriških znamenitosti in celo za uradni sprejem predstavnikov orkestra pri gospodu županu. Ta je z izbranimi besedami poudaril pomembnost srečanja, nas imenoval ambasadorje samostojne Slovenije in z naklonjenostjo sprejel naše povabilo, da mestni orkester obišče Vrhniko čez dve ali tri leta.

V dveh dneh bivanja smo Švico doživeli bežno, vendar je vtisov toliko, da bi o vsakem posebej lahko napisali celo zgodbo. Vsekakor smo doživeli veliko novega videli urejeno Švico, deželo, ki ne razkazuje lažnega razkošja, deželo, ki varuje svojo naravno in kulturno dediščino ter kravato pridobljeno samostojnost in ureditev v sedanjih oblikah. Spoznali smo tudi pozornost in ljubeznivo gostitelja gospo Rosema-

POMOČ BEGUNCEM

V sezoni 1991/92 so za begunce namenili denar od prireditve: v letu 1991 vsi občinski zbori na skupnem koncertu – organizator je bil Mešani PZ I. Cankar, v letošnjem letu pa je bil za begunce nakazan izkupiček od vstopnine koncerta ŽPZ Concinite in DPZ Domžale. Avtorski honorar za sodelovanje na prireditvi v okviru ICSID-a v Bistri je beguncem namenil tudi g. Tone Pucihar.

rie in gospoda Walterja Bürgina, ki sta nam omogočila, da smo okušali zanimivo švicarsko kuhinjo ves čas bivanja v Lenzburgu. Ko smo se ponedeljkovo jutro poslavljali, smo začutili vso pristnost srečanja v tem prijetnem mestu in – težko smo se poslovili...

Hkrati je bil obisk v Švici tudi dobra priložnost za medsebojno spoznavanje in poznavanje značajskih potez posameznikov! Kot glasbena skupina so člani orkestra dostojno opravili svojo nalogo, dostojno predstavili našo glasbeno dediščino in, če so začutili, posebej naši mladi člani orkestra, da je slovenska glasba sredi Švice pred Švicarji in našimi Slovenci, ki tam živijo, dobila še milejši in nadvse ljub prizvok. V tistem trenutku je bil namen srečanja povsem dosežen! V trenutkih zanosa, ko je lenzburško občinstvo aplaudiralo našim skladbam in naročilo starega mesta z urejenimi pročelji hiš, živimi vodnjaki in zavesami živobarvnega cvetja ali ko sta katoliški in protestantski duhovnik nagovorila zbrane na slovesnosti ob posvetitvi uniform s pridigo v smislu medsebojnega spoštovanja in prastarega življenjskega spoznanja o trdnosti in moči, ki jo zagotavlja edino enotnost in povezanost v celoto, smo pogrešali še koga z Vrhnike, ki bi z nami delil lepoto okolja, pristnost vzdušja, glasbe in prijateljstva.

M. RI.

V organizacijskem delu so nam Švicarji poslali program, določen za vsako uro posebej. Finančni del je bil velik zalogaj, ki je v začetku kazal težave. Kljub težkim časom so se odzvale delovne organizacije, občina Vrhnika, obrtniki, Vrhničani in pomagali pri uresničitvi potovanja. Programski del je bil izbran dovolj pestro iz znanih tujih in domačih kompozitorjev. Godbene vaje so bile v času priprave vsak dan in izredno intenzivne.

Čas potovanja je prišel izredno hitro. Za prijetno vožnjo sta skrbela šoferja Janez in Tone, Igor pa hkrati še v vlogi turističnega vodiča s poznavanjem geografskega, krajevnega, kulturnega življenja in dela Švice.

Prihod naše mlade godbene skupine je vzbudil veliko zanimanja. To se je še povečalo z našim prvim koncertom. Glasbo dobro poznajo in cenijo, naša slovenska melodija pa je prijetna. Velikokrat je »zavrsalo,« ko so se oglasili Avseniki.

Stanovali smo v lepo urejenih večnamenskih prostorih, za prehrano je poskrbel gostitelj.

Vtis, ki ga doživiš ob tem, je enkraten, vse to pa dosežeš le z odgovornim odnosom do dela.

Sprejeli smo obvezo, da ob našem jubileju leta 1995 povabimo Švicarje na Vrhniko. Predstavitve našega kraja lahko prinese obojestranske koristi. Za vključitev v to delo bi bilo primerno, da se vključimo vsi. Tudi Vrhničani lahko predstavimo marsikaj, saj naš prečudoviti kraj le ni tak, kot ga je nekoč imenoval naš Ivan Cankar. Pri naših gostiteljih smo lahko videli, kako sami poleg igranja še marsikaj naredijo. Upamo lahko, da jih ne bomo razočarali, pa čeprav šele sedaj stopamo v Evropo.

Zahvala vsem, ki so kakorkoli pomagali pri uresničitvi uspešnega dela in pričakujemo vašo pomoč.

Hvala!

Tone Rožmanc

ZAKAJ V NAŠEM MESTU NI VEČ CVETJA NA JAVNIH MESTIH IN STAVBAH?

Najprej – javna »zahvala« vsem, ki so sadike enoletnega cvetja pokradli ali uničili v koritih pred Cankarjevim domom na Vrhniku in pustili v njih vsaj zemljo!

Zgodba je takale: g. Andrej Šajn je vestno in z velikim veseljem zasajal korita s slovenkami, begonijami in drugimi sadikami, vendar je moral odnehati zaradi elegantnih zmikavov in vandalskih nevrotikov, ki jim urejeni javni prostori pomenijo svet, ki ga ne priznavajo in v svoji zavrtosti ne prenesejo.

Iskreno bi se javno zahvalila za dobro namero g. Šajnu, enako pa tudi Suzani Smrkovi, ki je zatem vztrajno zasajala korita s sadikami, ki jih je še imela na vrtu, jih redno zalivala in skrbela zanje.

Turizem je velika prihodnost naše lepe dežele – tudi naše Vrhnike (Cankarjevo hišo obišče vsako leto 60.000 šolarjev), temeljnih elementov za pot navzgor pa nam primanjkuje! Ob številnih dobronamernih pobudah, ki le malo dišijo po kritiki ali samokritiki, ostajamo neobčutljivi! Zakaj?

M. RI.

OKVIRNI PROGRAM KULTURNIH PRIREDITEV DO KONCA LETA 1992, september–december '92

september:

6. 9. do 16. 9.

Razstava zdravih rastlin ga. Terezije Nikolčič (predvidoma Mala dvorana CD).

13. 9. do 15. 9.

16. kulturne prireditve Bistra '92:

- Koncert Meri Avsenak in Bojana Adamiča, pesmi slovenskih avtorjev, ki jih je uglasbil B. Adamič, 11. 9.,
- »Veliki Kikiriki«, lutkovna predstava LGL, 12. 9.,
- »Prva klasa«, gledališka predstava v izvedbi J. Součka, Ive Zupančič in D. Benedičiča.

19. 9. do 23. 9.

Razstava ročnih del Društva invalidov Vrhnika, Mala dvorana.

oktober:

- samostojni koncert ZPZ Concinite,
- gledališka predstava za otroke,
- gledališka predstava za odrasle,
- instrumentalno vokalni koncert,

november:

- likovna razstava,
- razstava domače obrti, v sodelovanju s Turističnim društvom,
- zborovski koncert,
- vokalni koncert,

december:

- Miklavžev sejem, v sodelovanju s Turističnim društvom,
- miklavževanje, v sodelovanju s stranko Slov. kršč. demokratov,
- orgelski koncert z instrumentalnim in vokalnim solistom,
- predstave za otroke vseh treh osnovnih šol in VVO v času pred božično-novoletnimi prazniki,
- tematska razstava, vezana na decembrski čas.

V program dogodkov vključujemo tudi poljudna predavanja, za katera se dogovorimo na pobudo organizacij, ustanov in posameznikov.

Za vse prireditve lahko dobite vstopnice v predprodaji v informativnem turističnem biroju.

ZKO VRHNIKA

V CD NA VRHNIKI

Gledališka delavnica

V juniju je hkrati s končanim šolskim letom končala svoje delo tudi gledališka delavnica, ki je bila organizirana na pobudo ZKO Vrhnika in namenjena mladim šolarjem. Obiskovali so jo enkrat na teden v dveh skupinah, ki sta ju vodila mentorja Franci Končan in Minka Racman. Mladi igralci so svoje delo postavili tudi na ogled; pripravili so igrice Mala čarovnica ni mogla biti zlobna in Veliki strah Buholin.

In danes, ko je vse za menoj, se poskušam vrniti v družino, ki se je zbirala vsak četrtak. Čedalje bolj ugotavljam, da to ni bilo kar tja v dan in nismo izgubljali časa, ker nam je bilo ob resnem delu tudi prijetno.

V analizi dela je vredno poudariti, da je bil program vsebinsko skrbno pripravljen in v bistvu razdeljen v tri dele: prvi del je bil namenjen ogrevanju igralcev, drugi del je bilo ustvarjalno obdobje, ko je režiser hotel igranje energijo usmeriti k višjim umetniškim ciljem, tretji del pa je bilo »piljenje« za predstavitev dela delavnice.

In kakšno je bilo vzdušje v delavnici?

Na vaje so hodili v popoldanskem času, ko so bili že

spočiti od šole, vendar ne povsem razbremenjeni in osvobodeni napetosti. Večina ni imela gledaliških izkušenj in prav sproščevalne vaje so mi pomagale spoznati individualne zmožnosti skupine ter bile vodilo za nadaljnji delovni postopek, zlasti za odrski gib.

Zasedba vlog je bila zanimiva. Manjkajoče dečke, ki bi igrali moške vloge, so z veseljem odigrala dekleta. Vse probleme smo reševali s skupinskim dogovarjanjem. Težave je povzročalo učenje besedila. Nekateri so mislili, da se je treba besedilo takoj naučiti, drugi so »ležerno« zavlačevali in bili resna ovira za skupno delo.

Močan navdih jim je pomenila prva vaja v kostumih in minimalno gledališko šminkanje so opravili kar sami. Z velikim veseljem so barvali sceno in prav ta njihov likovni delež bi bil lahko znatno večji, če bi jih zaposlila že v začetni fazi izdelave scene.

Določeni prizori so zahtevali zvočne učinke, pa še posebne pripomočke in za popolnejšo izvedbo smo morali na ogled naokrog.

V maju sem igralce intenzivneje pripravljala za predstavitev. Otroci so postajali od ure do ure bolj disciplinirani in včasih se mi je zazdelo, da že kar »zoriijo«. Vedno bolj so se zavdali pomena svoje igre. Lahko smo neprekinjeno odigrali prizore, kar bi morali še nekaj časa početi, a čas je tekel in predstavitev je bila na pragu. Za prvo uprizoritev smo si želeli dobrohotno občinstvo, saj so nekateri otroci-igralci še imeli strah pred javnim nastopanjem. Igrico smo odigrali petkrat za vrhniške in borovniške šolarje, ob odprtem dnevu šole pa še za odrasle.

Moji zunanji sodelavci so bili:

Helena Grabac za glasbeno opremo, zvočne efekte je posnel Dejan Mesec. Emilija Erbežnik je sešila kostume in pomagala pri izdelavi scene. V pomoč na odru nam je bil hišnik Milan Jevšek, Zoran Cvetkovič pa je uril sabljanje.

Vsem velja moja iskrena zahvala, kakor tudi mentorici ŠKD Jožici Rode in seveda ZKO Vrhnika za sklepna povernost.

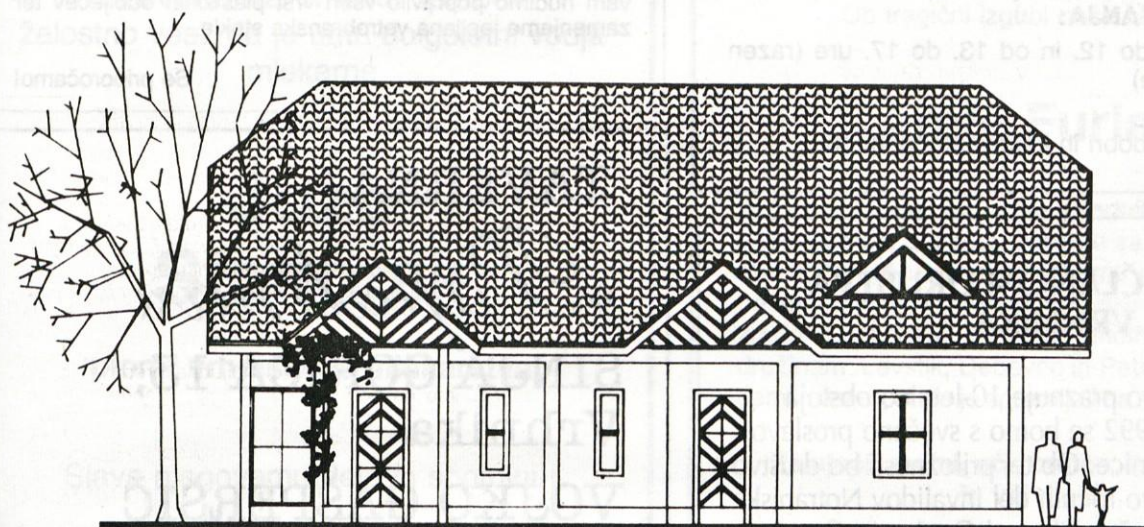
MINKA RACMAN
mentorica otroške skupine »Poprčki«

61360 VRHNIKA, TRŽAŠKA C. 23

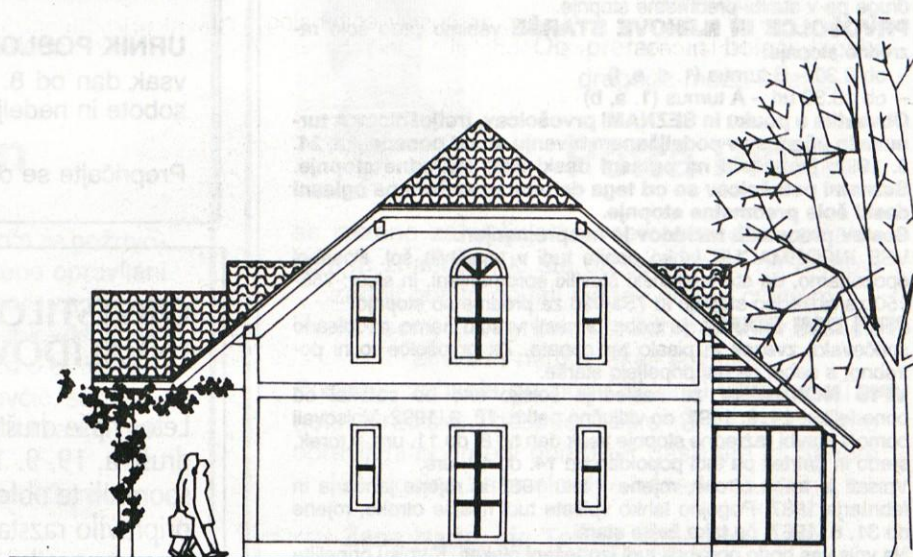
BIRO
ZA URBANIZEM
PROJEKTIRANJE
IN INŽENIRING

PRIMUS

ново ime s 14-letno tradicijo
vam ponuja...

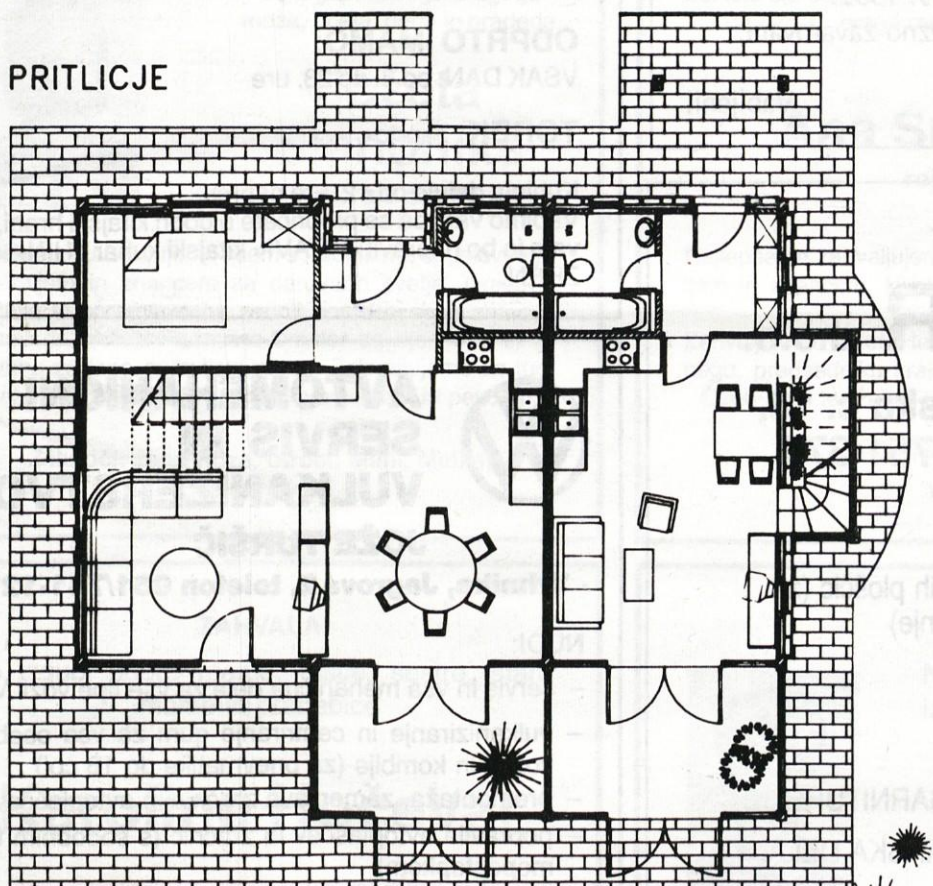

SEVERNA FASADA

ZAHODNA FASADA

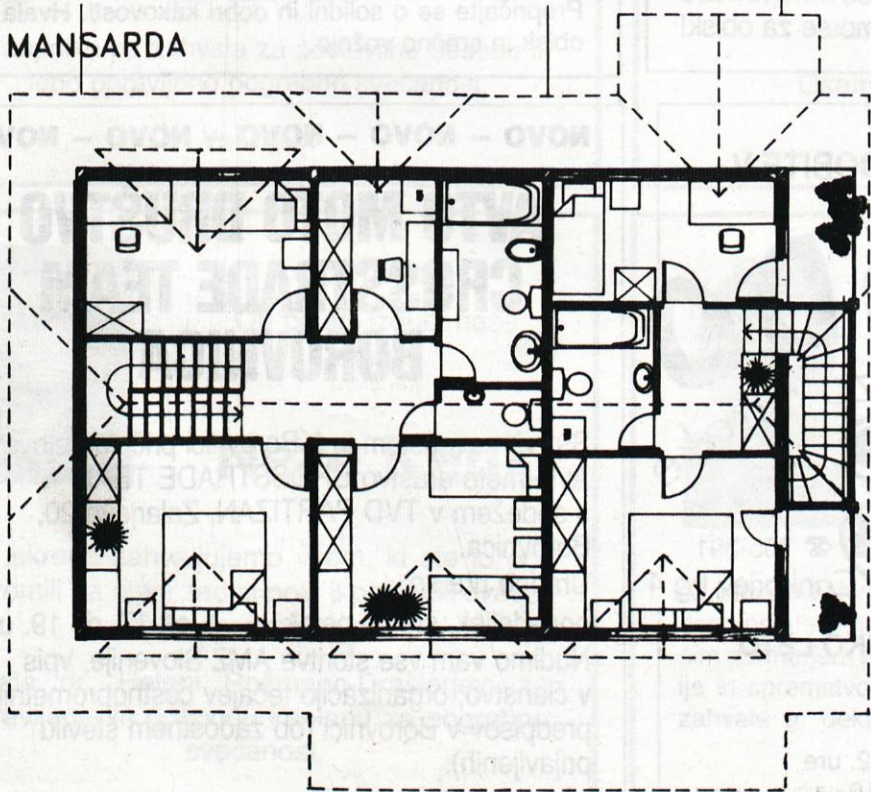
PRITLICJE

PETINPOLSOBNO
STANOVANJE

DVOINPOLSOB.
STANOVANJE

MANSARDA

Ponujamo vam idejo za hišo, ki se prilagaja
vašim potrebam.

Imenovali smo jo hiša »PRIMIS«, tako kot se
letos na novo imenuje naše podjetje – nekdanj
Zavod za načrtovanje.

Projekt hiše, ki vam ga pomagamo tudi uresničiti,
vam nudi prost tloris brez notranjih sten. Nosilna
konstrukcija se skriva v obodu hiše tako, da
lahko poljubno izbirate postavitev vaših notranjih
prostorov glede na lego hiše v naravi. Ker
prostor notranje ni omejen, si v prihodnosti lahko
zamislite dvostanovanjsko hišo in tako pod eno
streho elegantno rešite stanovanjski problem
svojemu otroku.

Hiša ima lahko klet, pritličje in mansardo,
oziroma nadstropje, skratka vse dele, ki bi jih
potrebovali na vašem izbranem prostoru.
Z uporabo alternativnih virov energije je tudi
varčna in ekološko zanimiva.

Vrednost tehnične dokumentacije, svetovanja in
prilagoditev vašim željam, s pridobitvijo
gradbenega dovoljenja, znaša glede na velikost
in zahtevnost

od 84.000,00 SIT – 1500 DEM
do 168.000,00 SIT – 3000 DEM

Obiščite nas v naših poslovnih prostorih na
Tržaški c. 23 na Vrhniki ali pokličite po tel. (061)
755-708, da vam bomo pomagali rešiti vaš
bivalni problem.

61360 VRHNIKA, TRŽAŠKA C. 23
BIRO
ZA URBANIZEM
PROJEKTIRANJE
IN INŽENIRING

PRIMUS

A. Lovin

Osnovna šola Ivan Cankar Vrhnika

Dragi šolarji, spoštovani starši!

Preden se izteče vroče in prijetne počitnice, vam želimo posredovati nekaj informacij glede šole, ki vas bodo gotovo zanimale.

POUK se bo pričel v torek, 1. 9. 1992:

- ob 8. uri za učence razredne stopnje B turnusa (2., 3. in 4. d, e, f) in za vse učence predmetne stopnje
- ob 13. uri za učence razredne stopnje A turnusa (2., 3. in 4. a, b, c)

Pouk do 3. razreda bo v stavbi razredne stopnje, za četrtošolce in druge pa v stavbi predmetne stopnje.

PRVOŠOLCE IN NJIHOVE STARŠE vabimo pred šolo razredne stopnje:

- ob 8.30 – B turnus (1. d, e, f)
- ob 13.30 uri – A turnus (1. a, b)

Obvestila o pouku in SEZNAMI prvošolcev, tretješolcev A turnusa in učencev v podaljšanem bivanju so od ponedeljka, 24. 8. 1992, izobešeni na oglasni deski šole razredne stopnje. Seznami petošolcev so od tega datuma izobešeni na oglasni deski šole predmetne stopnje.

Sestav preostalih razredov je nespremenjen.

VSE INFORMACIJE lahko dobite tudi v tajništvih šol. Posebej opozarjamo, da sta telefonski številki spremenjeni, in sicer: 755-150 za razredno stopnjo in 753-096 za predmetno stopnjo.

PRVI DAN POUKA je treba prinesiti v šolo samo podpisano spričevalo, zvezek in pisalo ter copate. Za prvošolce to ni potrebno, s seboj pa naj pripeljejo starše.

VPIS NOVINCEV za naslednje šolsko leto bo potekal od ponedeljka, 14. 9. 1992, do vključno petka, 18. 9. 1992. Vpisovali bomo v stavbi razredne stopnje vsak dan od 8. do 11. ure, v torek, sredo in četrtek pa tudi popoldan od 14. do 18. ure.

Vpisati je treba otroke, rojene v letu 1986 in rojene januarja in februarja 1987. Pogojno lahko vpišete tudi mlajše otroke, rojene do 31. 8. 1987, če tako želite starši.

Na vpis vas bodo opozorili tudi izobešeni plakati. K vpisu pripeljite otroka in prinesite njegov rojstni list.

Prijetne zadnje dneve počitnic in nasvidenje v šoli!

Marina Blatnik Mohar
pomočnica ravnateljca

AVTO MOTO DRUŠTVO VRHNIKA

Stara cesta 7, tel.: 751-292

Vse zainteresirane vabi na tečaj cestnoprometnih predpisov, ki se bo pričel v ponedeljek 14. 9. ob 16. uri na OŠ Ivana Cankarja.

Pripravili smo vam tudi:

- tečaj prve pomoči
- možnost takojšnjega poučevanja na vozilih R-5
- posebna ugodnost odplačevanja ur vožnje na 3 ali 4 obroke
- študentje 10% popusta pri uri vožnje

URNIK POSLOVANJA:

vsak dan od 8. do 12. in od 13. do 17. ure (razen sobote in nedelje)

Prepričajte se o dobri in kakovostni ponudbi.

OBVESTILO ČLANOM DRUŠTVA INVALIDOV VRHNIKA

Letos naše društvo praznuje 10-letnico obstoja društva. 19. 9. 1992 se bomo s svečano proslavo spomnili te obletnice. Ob tej priložnosti bo društvo pripravilo razstavo ročnih del invalidov Notranjske ter pobratenih društev Slovenj Gradca in Gornje Radgone.

Vabimo vas, da s svojimi izdelki popestrite to razstavo; svoje izdelke prinesite v pisano DI Vrhnika od 7. 9. 1992 do 16. 9. 1992.

Razstavljeni izdelki bodo ustrezno zavarovani, pravno in fizično.

Vabljeni!

KERAMIČNE PLOŠČICE

SANIKER d.o.o.

VRHNIKA, Opekarska c. 18,
Branko Oblak, tel. 751-376

Nudimo vam pestro izbiro:

- stenskih in talnih keramičnih ploščic (za zunanje in notranje oblaganje)
- keramičnih lepil
- fugirnih mas

NOVA PONUDBA:

- UVOŽENE SANITARNE GARNITURE
- IZVAJAMO TUDI KERAMIČARSKA DELA.

ODPRTO:

od ponedeljka do petka od 16. do 19.30,
sobota od 8. do 12. ure.

Priporočamo se za obisk!

VSE ZA VAŠEGA ŠOLARJA DOBITE V

Tamara Snoj
Črni orel, Vrhnika ☎ 755-391
Cankarjev trg 4

z NOVO OBLEKO v NOVO ŠOLSKO LETO

Odprto imamo:

PONEDELJEK – PETEK od 9. do 12. ure
od 16 do 19. ure
SOBOTA od 9. do 12. ure

AVTOKLEPARSTVO

VINKO POLIČNIK

Lesno brdo 27, Vrhnika, ☎ 752-967

Vaš karamboliran avto vam hitro in kakovostno popravimo na najsodobnejši ravnalni mizi GLOBALJIG. Poleg tega vam nudimo popravilo vseh vrst plastičnih odbijačev ter zamenjamo lepljena vetrobranska stekla.

Se priporočamo!

TAVERNA

»Papalina«

SINJA GORICA 13,
Vrhnika

VOJKO GAŠPERŠIČ

V RESTAVRACIJI VAM NUDIMO:

- vse vrste morskih sadežev in drugih morskih specialitet;
- ter raznih vrst kitajskih jedi

ODPRTO IMAMO:

VSAK DAN: od 8. do 23. ure

TOREK: zaprto

Kuhinja deluje od 12. ure naprej.

Vabimo vas, da se pripravite o dobri kitajski hrani, ki vam jo bo pripravil »PRAVI« kitajski kuhar LHIN-ZHEN.

ANTON REMŠKAR

61357 N. Gorice
Podpeška 236
Tel./fax. 061/651-309

Najugodnejša ponudba oljnih gorilnikov Thyssen, stikalnih omaric in cistern s prostornino 1000 do 3000 l z opremo, vključno z montažo.

Servisni pregledi, priprava na kurilno sezono.

KOVINARSKA VRHNIKA p.o.

Ugoden nakup kotlov ktk

Na zalogi imamo peči ktk za centralno ogrevanje. Nudimo možnost nakupa na 3 obroke (na čeke) brezobrestno oziroma dajemo 5% popust pri takojšnjem plačilu.

Za vse podrobnejše informacije se lahko oglasite osebno ali po telefonu 061/755-423 ali 755-511.

Prodajam vsak dan sveža jajca po ugodnih cenah, že od 5 SIT naprej, ter kokoški gnoj vsak delovnik od 8. do 20. ure.

Informacije in prodaja pri
ANTON ISTENIČ,
Voljčeva 12, Vrhnika
Tel.: 752-322

AVTOMEHANIČNI SERVIS IN VULKANIZERSTVO JOŽE TURŠIČ

Vrhnika, Jagrova 2, telefon 061/751-127

NUDI:

- servis in vsa mehanična dela za vse tipe vozil VW
- vulkaniziranje in centriranje gum za vsa osebna vozila in kombije (za pnevmatike do 16 col)
- premontaža, zamenjava zračnic in avtoplaščev,
- popravila avtoplaščev in zračnic (s sodobnim termopostopkom)

Sprejem naročil osebno ali po telefonu (751-127).

Delovni čas: ob delavnikih od 7.00 do 18.00 ure,
ob sobotah od 8.00 do 12.00 ure.

Prepričajte se o solidni in dobri kakovosti. Hvala za obisk in srečno vožnjo.

NOVO – NOVO – NOVO – NOVO – NOVO

AVTO MOTO DRUŠTVO CROSSTRIDE TEAM BOROVNICA

S prvim avgustom je v Borovnici pričalo delovati Avto-moto društvo CROSSTRIDE TEAM s sedežem v TVD PARTIZAN, Zalarjeva 20, Borovnica.

Uradne ure so:

ponedeljek, sredo, petek, od 17. do 19. ure
Nudimo vam vse storitve AMZ Slovenije, vpis v članstvo, organizacijo tečajev cestnoprometnih predpisov v Borovnici (ob zadostnem številu prijavljenih).

NOVO – NOVO – NOVO – NOVO – NOVO

**ŠPORTNA
ZVEZA VRHNIKA**

Išče mladega fanta ali dekle za delo v fitnesu (študent FTK). Delo je v popoldanskem času. Zaslužek po dogovoru.

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsemu osebju Zdravstvenega doma Vrhnika, posebno dr. Andreji Zupan in dr. Mariji Popit ter socialni službi, Rdečemu križu, policiji in TO Vrhnika za izkazano pomoč pri zdravljenju našega sina Ismarja Brandića.

Oče in mama

Stara mama

PESEM ŽALOSTINKO POJEM TI SEDAJ,
KO ŽE VEM, DA TE NE BO NAZAJ.
ZJUTRAJ ME JE ZBUDIL TVOJ SMEHLJAJ,
IZ SPANCA ME PREDRAMIL JE NAZAJ.

ROKA TVOJA ZGUBANA
ME PO LASEH JE BOŽALA,

KAR NAENKRAT PA JE IZGINILA,
IZ TE ZEMLJE, IZ OBLIČJA TEGA SVETA.

NEKAJ SE JE V MENI UTRNILO,
KO TVOJE JE SRCE ŠE BILO.
ZDAJ, KO SE JE PA USTAVILO,
MOJE SRCE BO VEDNO ŽALOSTNO.

JELKA KUNC
O.Š. I.C.
R. 6.C
VRHNIKA

Mlekarna KZ Vrhnika sporoča
žalostno vest, da je umrl dolgoletni vodja
mlekarne

**Jože
Stanonik**

pionir vrhniškega mlekarstva

Slava njegovemu delu in spominu!

ZAHVALA

Ob tragični izgubi naše hčerkice

Anite Furlan

se lepo zahvaljujemo vsem sorodnikom za požrtvovalno pomoč, gospodu župniku za lepo opravljeni obred, cerkvenemu mladinskemu zboru za zapete pesmi; zahvala g. Knapičevi, razredničarki 5. razreda in učencem, podjetju Fenolit, d.o.o. Jurček; družinam: Levstik, Debevec in Petrovčič, sodelavcem in vsem, ki ste jo spremljali na njeni zadnji poti.

Žalujoči: mami, oči, bratca, Igor, Klemen in vsi njeni

ZAHVALA

Ob prerani in boleči izgubi
dragega moža in atija

Petra Piška

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in obdali njegov grob s cvetjem. Hvala vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani in nam izrekli sožalje. Posebna zahvala gospodu dekanu, gospodu Tonetu Gradišku, gospodu Miru Šlibarju za lepo opravljeni pogrebni obred ter gasilcem in članom KS Ligojna za poslovilne besede ob grobu.

Žena Nada, sin Tomaž in hčerka Anita

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega
moža, očeta, deda in praded

**Jožeta
Stanonika**
st., z Vrhnike

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sodelavcem, prijateljem in znancem za darovano cvetje, izraženo sožalje in spremstvo na zadnji poti. Posebna zahvala gospe dr. Heleni Rožmanc-Drašler za njen trud in g. dekanu za lepo opravljeni obred. Zahvaljujemo se tudi Čebelarški družini Vrhnika, govornikom in pevcem.

Žalujoči: žena Roza, otroci: Mimi, Metka, Jana in Jože

ZAHVALA

90. leto starosti se je že izteklo, ko nas je zapustila naša
draga mama, stara mama

Ana Suhadolnik
roj. Stržinar

Najlepše se zahvaljujemo sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrazili sožalje, darovali cvetje in sveče.

Zahvaljujemo se dr. Heleni Rožmanc-Drašler za skrb in nego, predsedniku krajevne skupnosti Vrhnika Center Čedu Vugi ter župniku za svečano opravljeni obred.

Vsem še enkrat hvala!
Vsi njeni

ZAHVALA

V 92. letu je sklenil življenjsko pot naš skrbni oče, dedek in pradedek

Franc Petkovšek
kolar, Drenov Grič 5

Besede zahvale izrekamo sorodnikom, dobrim sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem za pomoč, izražene besede sožalja, podarjeno cvetje, sveče in poslednje spremstvo na božjo njivo.

Posebej se zahvaljujemo g. dekanu Božnarju za obiske na domu, za duhovno tolažbo in občutene besede ob pogrebu, g. dr. Popit-Stanovnikovi za zdravniško pomoč, patronažni delavki s. Branki Alič za skrbno nego na domu, predstavnikom GD Drenov Grič – Lesno Brdo za spremstvo in g. Rodošku za poslovilne besede ob grobu.

Vsem še enkrat iskrena hvala!
Otroci z družinami

ZAHVALA

Ob izgubi dobre mame, tašče, sestre, stare mame in prababice

Karoline Hočevar

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, TMS, LIKU za darovano cvetje, sveče, izrečeno sožalje in spremstvo na njeni zadnji poti.

G. župniku pa zahvala za poslovilne besede in lepo opravljeno pogrebno svečanost.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ni pesmi, ni verza, ki bi izrazil bolečino ob izgubi najinega sina

Borisa

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, znancem, sosedom za sočustvovanje v naši žalosti. Zahvala velja tudi g. dekanu.

Osamljenost je neskončna.

Družina Križ

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, ata in starega ata

Janka Keršmanca
iz Bevk 35

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem, za darovano cvetje in sveče, iskrena hvala gasilcem za lepo organiziran pogreb, iskrena hvala tudi za poslovilni govor g. Jožetu Jeraju ter cerkvenemu pevskemu zboru. Še posebej se zahvaljujemo g. dekanu za lepo opravljeni obred.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše mame

Neže Kenk

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, ji poklonili cvetje, sveče in darovali za maše.

Hvala dr. Heleni Rožmanc-Drašlerjevi za zdravljenje in gospodu kaplanu za pogrebno svečanost.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob tragični izgubi našega
sina, brata, strica in vnuka

Nika Miketiča

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, sodelavcem in poslovnim partnerjem za darovano cvetje, izrečena sožalja in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala g. dekanu za lepo opravljeni pogrebni obred.

Vsi njegovi

*Kdor bo hodil po tej poti,
naj le tiho postoj,
naj nikar miru ne moti,
tukaj moj prijatelj spi.*

ZAHVALA

Ob izgubi moža in očeta

Franca Celarca

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, nekdanjim sodelavcem, sosedi Stanki Milovič, družini Miklošič ter vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti. Posebno pa se zahvaljujemo g. župniku, pevcem in pogrebcom za lepo opravljeni pogreb.

Vsem še enkrat iskrena hvala.
Žena in otroci

Športni september na Vrhniki

V Sloveniji bo od 7. 9. do 13. 9. 1992 potekala akcija »TEDEŠPORTA – SLOVENIJA 92«. Tudi vrhniška športna zveza se je vključila v akcijo, vendar z namenom, da aktivnosti ne bi bile strnjene v en teden, ampak bi omogočile vsem občanom, tudi zaposlenim, da bi se vključili v aktivnosti ob prostih vikendih. Zato je program pripravljen za ves september, in sicer ob prostih vikendih, da bi bila udeležba čim večja.

Program pa je takle:

30. 8. 1992 (nedelja)
2. otroški triatlon
– plavanje (50–400 m)
– tek (500–2000 m)
– kolesarjenje (3000–10000 m)
Organizator: TSK Coming in ŠD Povž
5. in 6. 9. 1992 (sobota, nedelja)

Odprto prvenstvo v tenisu za vse kategorije
Organizator: ŠD Dren & Drenov grič
7. in 8. 9. 1992 (ponedeljek, torek)

Plavanje za vse kategorije
(od 10.00 do 18.00 ure)
9. 9. 1992 (sreda)

Odbojka na plaži; predstavitev te nove panoge na Vrhniki
– dopoldne: predstavitev za učence;
– popoldne: predstavitev za odrasle;

Izvajalca: Sportway klub alternativnih športov na Vrhniki;

ŠD Dren na Drenovem griču
10. 9. 1992 (četrtek)

Tenis za staro in mlado
– dopoldne za učence in dijake

– popoldne za starejše ljubitelje tenisa
Na voljo bodo vsa igrišča na Vrhniki, Drenovem griču, v Dragomerju in Borovnici z vadijelji tenisa.

11. 9. 1992 (Petek)

Košarka

– dopoldne: razredno

tekmovanje

– popoldne: medšolsko

tekmovanje

– zaključek: tekma članov Vrhnika : Borovnica

12. 9. 1992 (sobota)

Zaključna prireditev

v športnem parku ŠD Dren na Drenovem griču – 10-letnica društva

– dopoldne: razna

športna tekmovanja

– popoldne: igre brez

meja

– zvečer: družabno srečanje

19. 9. 1992 (sobota)

Dan športa v Borovnici

– smučarski skoki na

stiki

– športnoritmična gimnastika

– turnir v malem nogometu

Organizator: TVD Partizan Borovnica

ŠPORTNA ZVEZA VRHNICA

BALINARSKE NOVICE

Čeprav je čas dopustov in velika vročina pa balinarji niso počivali, saj se tekmovalna jesenska sezona neizmerno hitro bliža.

V juliju sta športna zveza in ŠD Sinja gorica organizirala prvo občinsko prvenstvo v hitrostnem in preciznem izbijanju. Rezultati:
– hitrostno izbijanje (16 tekmovalcev):

1. Damijan Vindišar, Dragomer, 48 točk
2. Vojko Ržek (Sinja gorica), 36 točk
3. Franc Langevalter (Vrhnika), 27 točk
– precizno izbijanje (15 tekmovalcev)
1. Franc Langevalter (Vrhnika), 70 točk
2. Damjan Vindišar (Dragomer), 62 točk
3. Jozo Ivančević (Vrhnika), 54 točk
14. 8. in 15. 8. 1992 pa je balinarski športni klub Blagajana (pri

menzi IUV) organiziral balinarski maraton »24 ur balinanja«.

Pomerili sta se kombinirani ekipi Vrhnika (Blagajna, IUV) proti ekipi Dragomerja in Sinje gorice. Po 24. urah nepretrganega balinanja je bil rezultat 216:129 za Vrhniko. Za vsako ekipo je nastopilo 20 balinarjev, ki so bili razdeljeni v štiri postave po štiri tekmovalce, (1 re-

zerva) tako, da je vsaka postava igrala 2-krat po 3 ure. Tekmovanje je ponoči zmotil dež, vendar so »kugle« in balinček nemoteno tekli po balinišču. Ob koncu so bile podeljene praktične nagrade:
– Najboljši izbijatelj: Miro Dolničar;
– najboljša postava: Grom, Kravina, Bradeško, Mikuš;
– najstarejši igralec Živko Sajkič (Dragomer)
– najmlajši Damijan Vindišar 12 let (Dragomer).
Vse tekme sta sodila Srečko Kajtna in Andraž Gruden. S.S.

SPORTWAY – kaj, kdo, zakaj, ...?

Oktober leta 91 se nas je zbrala skupina mladih ljudi, ki smo se že nekaj časa ukvarjali s snowboardingom. Deskanje na snegu (če si lahko dovolimo takšen prevod) je bilo takrat v Sloveniji še zelo neznano. Ustanovili smo SNOWBOARDING CLUB VRHNICA in bili udeleženi pri ustanavljanju SNOWBOARDING ZVEZE SLOVENIJE, ki je ob koncu sezone poslala svojo reprezentanco na prvi mednarodni nastop. Kljub vsem težavam, smo se dokaj uspešno udeleževali vseh tekmovalnih sezon. Po uspešni sezoni smo se odločili, da bi s svojimi izkušnjami in znanjem – med nami so strokovnjaki z vseh področij – priključili tudi športe s katerimi se intenzivno ukvarjamo: surfing, gorsko kolesarjenje (mountainbike team), odbojka na mivki (beach volley), rolanje (skateboarding) in ostale.

Tako smo se lotili izgradnje igrišča za beach volley. Naleptili smo na veliko težav, ven-

kluba se je tekmovalni udeleževalo tudi veliko drugih. Uspelo pa nam je pridobiti celo nekaj ženskih.

V Sportway klubu imamo še veliko načrtov. 12. septembra bomo organizirali mountainbike dirko v državnem merilu na Ulovki, potem pa se začnejo priprave za sezono v snowboardingu. Upamo, da bo letošnja zima bolj radodarna. Tako bi bilo možno več trenirati, lahko pa bi organizirali tudi državno prvenstvo v snowboardingu, kar je prava paša za oči. Želimo si tesnejšega sodelovanja z osnovnimi šolami občine, tako da bi čim več mladih pritegnili k tem športom. Kot celotna družba si tudi mi prizadevamo, da bi se mladina manj zatekala k alkoholu in celo k mamilom in več k športu. Program Sportway kluba je zelo obširen, tako da je primeren tudi za mlajše. Zanimanje se financiramo sami, vendar pa entuzijazem ob tako dragih športih ni dovolj. Upamo, da bomo s pomočjo

V vrhniškem športnem parku so v avgustu ponovno odprli AVTOKAMP, ki še sameva, ter novo igrišče za odbojko na plaži, ki pa je zasedeno od jutra do večera.

dar nam je ob pomoči mnogih ljudi uspelo. Ob tej priliki bi se radi zahvalili: SZ Vrhnika, IMP Ljubljana, g. Smrtnik Marku, ZG Ljubljana-Kamnomolom Verd, IUV, KOLEKTIVU PODBAZENOM, g. Bobnar Janezu, pizzeriji BOTER, kolektivu ZAGMA iz Vnanjih Goric, sponzorju SPORTWAY kluba – COPIA Ljubljana in vsem ostalim, ki so na kakršenkoli način pripomogli k razvoju alternativnih športov na Vrhniki. Posebna zahvala pa gre članom kluba, ki so v svojem prostem času s svojim delom dokazali, da je skupina mladih ljudi sposobna več, kot pa so si nekateri mislili.

Zanimanje za igranje odbojke je večje, kot pa smo pričakovali. V avgustu smo organizirali občinski turnir v beach volley-u. Poleg ekip Sportway

sponzorjev lahko dosegli načrtovano.

Klub razmišlja tudi o vodnih športih, ki so ob tako dobrih pogojih, kot jih ima naša občina, čisto mrtvi. Tu mislimo predvsem na kajak, kanu in različno čolnarjenje. Za poizkus smo že uvedli par kajakov. Moramo reči, da je odmev neverjetno dober, žal pa moti še vedno umazana voda.

SPORTWAY
klub alternativnih športov
VRHNICA
Stara c. 16 inf. 754-484

Seveda pa mislimo tudi vnaprej. Želimo, da bi bila Vrhnika eno od prizorišč državnega prvenstva v beach volley-u, za kar pa ob tem igrišču nujno potrebujemo še enega. Izgradnja igrišča in privez za čolne sta nam glavna projekta za naslednje leto. Želimo pa, čim več tekem najvišjega ranga v vseh športih. V načrtu je tudi bogat plan tečajev, občinskih turnirjev, treningov in pa tisto najpomembnejše – delo z mladimi.

Na koncu vabimo vse ljudi dobre volje, mlajše in starejše, ki so pripravljeni sodelovati v našem programu, v SPORTWAY – klub alternativnih športov. BOŠTJAN ERČUL

Novosti na vrhniški nogometni sceni

Na Vrhniki je zavel nov nogometni veter, 20. 4. 1992 je vodenje kluba prevzela ekipa mladih ljudi (bivših nogometašev) in nekaj resničnih privržencev NK Usnjarna.

Od tega dne pa do konca prvenstva 91/92 je Usnjara osvojil 9 točk in zasedel 11. mesto v ligi.

V tem času smo organizirali turnir v malem nogometu in ga popestrili s srečanjem ženskih ekip Grafik – Alpina Ziri. Organizirali smo turnir v nogometu med ekipami iz naše občine. Sodelovali smo z NK Podlipa, NK Dren, NK Dragomer in

domačim NKU Usnjara. Slednji je tudi osvojil 1. mesto z zmago v finalu 2:0 z NK Dren, 3. mesto pa so dosegli igralci NK Podlipa po streljanju enajstmetrovk proti ekipi NK Dragomerja. Veliko smo naredili glede samih pogojev tekmovalja – uredili smo slačilnice, zaščitili lesene površine, pobarvali fasado, popravili gole, igrišča redno kosimo in namakamo...

Naša glavna naloga in namen je narediti vse, da povečamo kakovost nogometa in da Usnjara ponovno postane center Notranj-

skega nogometa od Postojne do Ljubljane. Pomembno je tudi, da nogomet za Vrhnice ponovno postane šport, ki ga bodo ponovno vzljubili.

V srednjeročni načrt smo zapisali v štirih letih 2. slovenska liga. To pa pomeni v sezoni 92/93 osvojitve 1. mesta in uvrstitve v višji kakovostni razred. Z nadaljnjim resnim delom uprave kluba in trenerjev vseh kategorij menimo, da je to mogoče.

Trener članske ekipe Miro Krasnik je lahko optimist, saj je sedaj na treningih tudi več kot 20 igralcev, med njimi tudi nekaj okrepitev.

Prav tako ne smemo pozabiti na mlajše kategorije. Trenerja Jože Selšek (mlajši pionirji) in Ivan Hvala (st. pionirji) sta zadovoljna z množičnostjo. Vendar pa obe selekciji večinoma sestavljajo fantje iz Logatca. Zato vabita vse vrhniške fante, ki se zanimajo za nogomet, naj pridejo na igrišče.

Članska ekipa, ki nastopa v I. medobčinski ligi, se bo pomerila z ekipami:

22. 8. USNJAR : ŠMARTNO
29. 8. APNAR : USNJAR
5. 9. USNJAR : ČRNUČE
12. 9. CEDAM DOS : USNJAR
19. 9. USNJAR : BELA KRAJINA
26. 9. BELINKA : USNJAR
3. 10. USNJAR : ENOTNOST
10. 10. USNJAR : TEHNOCEMENGEŠ
17. 10. JEŽICA : USNJAR
24. 10. USNJAR : IHAN
31. 10. VIR : USNJAR
7. 11. USNJAR : KOLPA
14. 11. USNJAR : KOLPA
Zaradi finančnih težav smo morali odpovedati tekmovalje mladinske ekipe, kar je žalostno. Vendar upamo, da nam bodo ljudje priskočili na pomoč, ko bodo videli, da smo pričeli resno delati. Zato prosimo vsa podjetja v občini in zasebni sektor, da nam pomagajo s finančnimi sredstvi.

Naš žiro račun:
50100-620-133-05-1027115-4-03547
NK USNJAR Tržaška 9, Vrhnika
ZVONE GOLE

Program prireditev ob koncu tedna športa – Slovenija '92

10-letnica ŠD Dren sobota, 12. 9. 1992

Ob 9.00 Balinarski turnir
Ob 11.00 Ekshibicijski tek po mejah krajevnih skupnosti
Od 13.00 do 15.00 Kolesarjenje po mejah občine Vrhnika
Ob 15.00 Svečana slovesnost ob 10-letnici ŠD Dren
– nastop Pihalnega orkestra Vrhnika
– nastop folklorne skupine KUD Drenov grič
– nastop pevskega zbora KUD Drenov grič
– predstavitev vseh športnih panog in udeležencev akcije
– prihod zmajarjev (vožnja z balonom)
Ob 16.30 Igre brez meja – Mini živ-žav
Ob 19.00 Družabno srečanje z glasbo in raznimi presenečenji

ŠPORTNO DRUŠTVO DREN

RAZPIS IGER BREZ MEJA

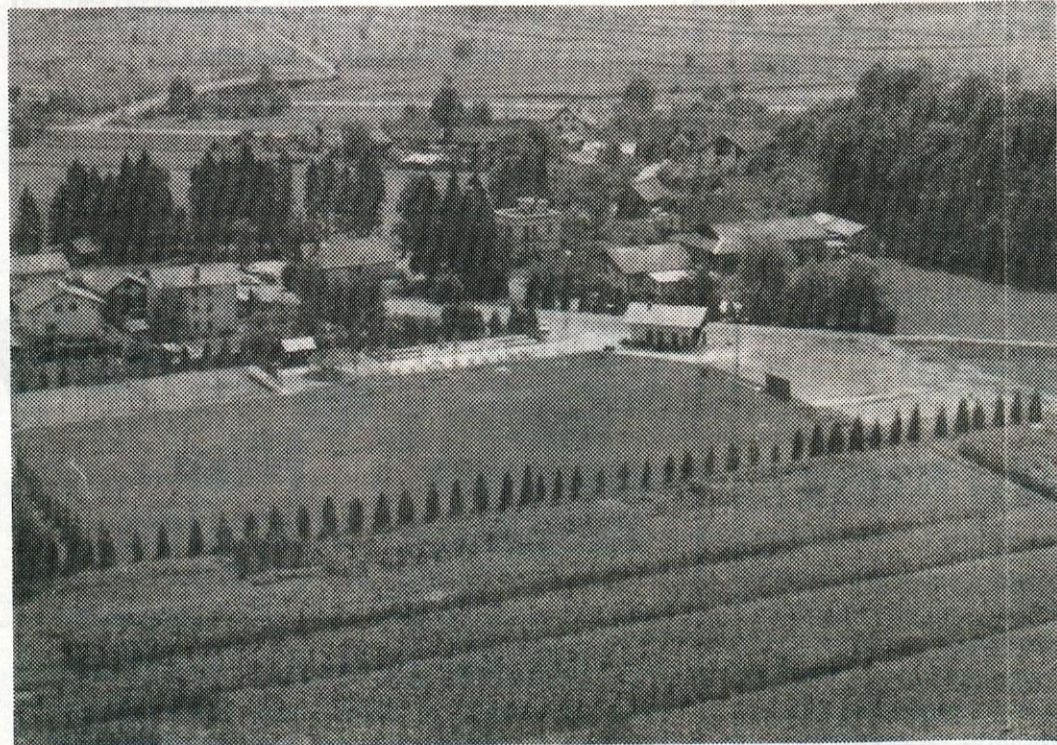
Ob koncu TEDNA ŠPORTA – Slovenija '92 bodo v športnem parku na Drenovem griču IGER BREZ MEJA.

Ekipa mora biti obvezno sestavljena iz šestih tekmovalcev (moških) in ene tekmovalke (ženska).

Tekmovanje bo v soboto, 12. 9. 1992, s pričetkom ob 16.30. Tekmovanje bo v petih igrah z raznimi športnimi pripomočki.

Prijavijo se lahko ekipe raznih športnih društev, ustanov, KS in drugih ustreznih skupin. Pisne prijave sprejema Športna zveza Vrhnika (Miro Gruden, telefon 754-484) do 5. 9. 1992.

ŠPORTNA ZVEZA

Športni park na Drenovem griču

Ob 10. obletnici športnega društva DREN z Drenovega Griča se športni delavci lahko pohvalijo z lepim športnim parkom, ki obsega dve tenis igrišči, veliko nogometno igrišče, dve stezi za balinanje, košarkarsko in roketno igrišče ter klubske prostore. (S. S.)

NAŠ ČASOPIS

je vrhniško občinsko glasilo. Ureja ga uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik Tone Janežič. Predsednik časopisnega sveta Brane Jereb. Uredništvo: Tržaška 1, Vrhnika, tel. 755-121 int. 222, organizator Simon Seljak. Tisk: Tiskarna ljudske pravice. Časopis je brezplačen in ga prejme vsako gospodinjstvo v vrhniški občini. Po mnenju Ministrstva za informiranje je obdavčen s 5 – odstotnim prometnim davkom.